

***Fá*-magyarázat a svájci *Fá*-konferencián**

***Li Hongzhi*, 1998. szeptember 4-én és 5-én Genfben**

Jó napot!

Némelyek a jelenlevőink közül éppen a szingapúri *Fá*-konferenciáról¹ jöttek ide, némely mások más országokból és területekről jöttek, és léteznek némely új tanulók is. A fő cél, amiért mi *Fá*-konferenciákat szervezünk, abban rejlik, hogy a művelésnél ti mindannyian tanuljatok egymástól a *Fá*-konferenciákon keresztül, és lássátok a különbséget, avégett hogy mindannyian közösen megemelkedhessetek. Egyidejűleg ez a *Fá* terjesztésének is egy dolga. Minden, amit tenni akarunk, arra szolgál, hogy művelődhessünk és megemelkedhessünk. Ez semmiképpen sem formalitás. Ezért, bármikor is rendezünk *Fá*-konferenciákat a jövőben, ezt az elvet kell követnünk, avégett hogy a tanulók valóban megemelkedhessenek. Csak akkor rendezhetünk ilyen konferenciákat, ha gyakorlati haszna van. Ha a *Fá*-konferenciákat gyakran és sokszor rendezik meg, az könnyen versengéshez vezethet. Te úgy rendezed meg, én így rendezem meg, mindenki a saját emberi szívéből akarja, az nem megy. Nekünk mindennél a *Fá*ból kell kiindulnunk, és teljes egészében a tanulók művelésére kell megszerveznünk egy ilyen konferenciát.

A jelenlevők között viszonylag sok sokéves tanuló van. Nagyon örülök, hogy láthatlak benneteket. Mi tényleg nagyon gyorsan emelkedünk meg a művelés útján. Ti saját magatok most átmenetileg még nem láthatjátok a változásaitokat, de a változások nagyon nagyok. A közeljövőben ezt megerősítik nektek és látni fogjátok. Ezért nagyon örülök ennek.

Az ebben az időszakban való műveléseken keresztül, a *Fá* hallgatásán keresztül, amit a *Fá*-konferenciákon magyaráltam el, és a „*Zhuán Fálun*” állandó mélyreható tanulásán keresztül az igaz arculat sok különböző jelenségét láthatjátok. Ti különböző még mélyrehatóbb felismeréseket kaptatok a *Fá*ról. Egyidejűleg én tovább akartam magyarálni nektek a művelési folyamatokat és a világegyetem egy másfajta szerkezetéről való felismerést. Először a világegyetem egy másfajta szerkezetét magyarázom el. Itt elmagyarázok először egy kérdést, nevezetesen, hogy a világegyetem valójában *Fá*ból áll. A cél, amiért elmagyarázom a világegyetemet, semmiképpen sem rejlik abban, hogy a mostani tudomány ezáltal magas szintet érhessen el. Nem is egyfajta tudásként magyarázom el nektek, hanem azért, hogy művelhessük magunkat. Mert ez és a *Fá* kölcsönösen támogatják és kiegészítik egymást. Arra szolgál, hogy különböző szintekre művelhessétek magatokat. Ez azt jelenti, hogy a különböző szinteken levő helyekre, ahol létrejöttetek, a világegyetem különböző szintjeire, különböző horizontokra fogtok visszatérni. Amilyen nagy a világegyetem, olyan nagy a *Fá*. A gondolataitokban ez még egy ismeretlen fogalom. Ma egy másik álláspontból magyarázom el ezt. Lássuk csak, hogy a gondolataitok tudják-e követni ezt.

Először ezt a világegyetemet magyarázom el. Ez azt jelenti, hogy amikor a világegyetemről beszélek, valójában az anyagról beszélek, az anyagról való felismerésekről. Teljesen mindegy, hogy milyen magasak is lehetnek a modern tudomány felismerései az anyagról, azok rendkívül felületesek. Azonkívül az egész világegyetemhez képest egyáltalán említésre sem méltóak, és egyáltalán nem hasonlíthatják össze magukat vele. Tudjátok, hogy én azt mondtam, hogy a világegyetem elemi részecskékből áll. Miből állnak az elemi részecskék? Ezt konkrétan kell elmagyarázni. Az égitestek különböző rétegeinek – nem a világegyetemek különböző rétegeinek – a fogalmában, milyen nagyok ezek az égitestek? Egy réteg égitesteinek a területe már nagyon nagy bennük.² De ugyancsak nincs is úgy, hogy egy réteg égiteste ilyen vagy olyan sok réteg világegyetem szabályos átlagos mennyiségéből áll. Egy réteg égiteste körülbelül több mint 10.000 réteg világegyetemből állhat, olyanok is léteznek, amelyek 100 millió feletti réteg világegyetemből állnak. Ez nagyon nagy. Mindegyik réteg égiteste egy elképzelhetetlenül gigantikus kozmikus terület.

Ha az emberek a világegyetem fogalmáról beszélnek, alapvetően arról a területről beszélnek, amit az emberek felismerhetnek, ahol ilyen vagy olyan sok galaxis létezik. Az a terület, amit a mostani tudomány megfigyelhet, a kis világegyetem, amiről az emberek beszélnek. Én a földgolyó álláspontjából nézve kezdem elmagyarázni. Ez a kis világegyetem – 3000 kis világegyetem, amelyik olyan nagy, mint a mienk, képezi a világegyetem második rétegét. 3000 világegyetem, amelyik olyan

nagy, mint a második réteg világegyetemének a területe, képezi ugyancsak a harmadik réteg világegyetemét. Gondolatok egyszer utána, ezek a nagyítások önmagukban elég nagyok. De ez egy olyan magyarázat, amelyik egy vonatkoztatási pont szemszögéből fejlődik ki. Azokból a részecskékből, amelyek olyan nagyok, mint a földgolyó, nem csak egy létezik a világegyetemben. Azok a részecskék, amelyek körülbelül olyan nagyok, mint a földgolyónk, mindenütt ott vannak a világegyetemben, számtalanok. Én éppen a világegyetem többszörös nagyítását magyaráztam el egy részecske álláspontjából. Valójában ezek mindenütt megtalálhatók az összes égitestben. Mindenben léteznek ilyen nagyságú részecskék. Mindegyiknek van egy ilyen kiterjeszkedő rendszere. Nagytól kicsiig, kicsitől nagyig terjeszkedik ki. A kis világegyetem rétege már nagyon-nagyon nagy az emberiség számára. Nem számítható ki, hogy hány különböző nagyságú bolygórészecske létezik benne. Miért? A nagyon magas szinteken levő buddhák, *daók* és istenségek mindent áttekinthetnek, de senkinek sincs az a gondolata, hogy kikutassa, hány porszem létezik. Valójában egy bolygó pontosan úgy lebeg a gigantikus égitestekben, mint egy porszem a kozmikus égitestekben.

3000 ilyen nagyságú világegyetem nagyobbítja és terjeszti ki állandóan a területét, állandóan megnagyobbítja és kiszélesíti a rendszerét. Körülbelül több mint 1000 rétegnél túllépik az első réteg égítése rendszerének a területét. Még ebből a területtől sem csak egy létezik. A gigantikus világmindenségben ez is csak egy részecske. Mindazonáltal a részecskéknek ez a rétege is mindenütt megtalálható az áttekinthetetlen égitestekben. Ezen a területen túl egy teljesen üres állapot van. Mennyiben üres? Ha bármilyen anyag ebből a rendszerből be akar menni oda, az semmi mást nem jelent, mint hogy saját magától feloszlik. Mert ennek a rendszernek a területén minden anyagnak van élete, tulajdonságai és gondolatai. Ha egy részecske bemegy egy ilyen mikroszkopikus ürességbe, úgy tűnik, mintha ez a részecske nem viselhetne el többé egy gondolatot és életet sem. Azonnal feloszlik, ez azt jelenti, hogy minden fel fog oszlani, ha beleesik oda. Ha így magyarázzuk el, könnyen megérthetjük ezt a fogalmat. De ezen az üres területen túl valójában még léteznek más égitestek, még nagyobb területekkel rendelkező égitestek. Mindazonáltal az ezen a horizonton levő élőlények egy lépést sem tehetnek odáig, mert a még mikroszkopikusabb szinten, még mikroszkopikusabb szinten léteznek még mikroszkopikusabb tényezők. A még nagyobb területen azonban azon égitest anyagának és életének a fogalma egészen más lett. Az anyag fogalma már nem létezik. Ennek az égitestnek a területén a világegyetemek rétegeinek a száma különböző, azonban mindegyik réteg égítésének az alkotórészeiként léteznek a legmikroszkopikusabb, legegységesebb részecskék. És minden elemi részecske a Zhen Shan, Ren kozmikus tulajdonságokból áll.

A fogalom, amit itt elmagyarázok, nagyon bonyolult. Mivel az emberi nyelv valóban korlátozott, figyelmesen kell hallgatnotok. Egy példa: Az égitest legnagyobb részecskeanyaga bármelyik rétegben szintén a saját rendszerében levő határtalanul mikroszkopikus részecskékből áll, amíg eléri az ilyen nagyságú részecske rétegét. Ezt az összeállított részecske vízszintes rendszerének nevezik. Ez azt jelenti, hogy az anyag részecskéi nemcsak egy függőleges mikroszkopikus rendszerben levő összetételből származnak, hanem egyidejűleg egy saját maguk által kialakított rendszerből is – a mikroszkopikustól a nagyobb, még nagyobb anyagig – állnak. Más szóval: Az ebben a rendszerben levő mindegyik réteg különböző nagyságú összes részecskéje önmagában véve is egy olyan rendszer, amelyik mikroszkopikus anyagokból áll. Mindazonáltal mindegyik rétegnek a különböző nagyságú részecskéi szintén mindenütt megtalálhatóak ebben a rendszerben. Ezért a különböző nagyságú részecskék egymás között megint csak egy vízszintes összeállított rendszert képeznek. Tehát a legegységesebb részecskék és a legnagyobb részecskék rétege közötti távolság meglehetősen nagy.

Végül is mi a legőseredetibb anyag? Víz. Ez a víz, amiről itt beszélek, azonban nem a hétköznapi emberek társadalmában levő víz. Nem is a különböző szinteken létező folyók, patakok, tavak és tengerek vize. Ez a víz teremti meg az összes anyagot és élőlényt az égitestekben azon a szinten. Azt is lehetne mondani, hogy ez az eredet. Csak ebben az értelemben lehet eredetnek nevezni. Ez a fajta víz azonban más, mint a hétköznapi emberek dimenziójában levő víz képzelete, ahogyan mi ismerjük. Pontosán megmondva ezt holt víznek kellene nevezni, mert nem mozog. Teljes egészében csendes. Ha beledobsz valamit, egyetlenegy fodrozódó hullám sem létezik. Nem lehetne kavicsokkal kacászni rajta.

Ha erről a vízről van szó, beszéljünk először az embervilág vizéről. A tudományt vehetjük példaként.³ A szerves és szervetlen anyagok, amikre a mai tudósok gondolnak, lényegében csak az ebben a dimenzióban való felismerések. Az, ami az anyagokat alkotja, nem korlátozódik csak az

ebben a felszíni dimenzióban levő anyagokra. Szokásos módon a tudósok szerves anyagként nevezik meg a fákat, a virágokat, a fűvet, a növényeket, az állatokat, bezárólag az emberrel – az olyan dolgokat ebben a dimenzióban, amelyeknek az emberek véleménye szerint életük van –, ezeket szerves anyagoknak tartják. Valójában mindez ennek a dimenzióknak a vizéből áll. Tudjátok, hogy testünk több mint 90%-a víz. Ez azt jelenti, hogy mi, emberek szintén ennek a dimenzióknak a vizéből állunk. Korábban beszéltem arról, hogy a víz minden dolgot létrehozhat. Csak a mai tudomány ezt nem tudja felismerni kutatásokon keresztül. De ennek az anyagi dimenzióknak a vizével teremhet zöldség. Ha te a zöldséget a kezdeddel nyomod, és nyomod, és nyomod, végül semmi sem létezik többé. Csak még a klorofill marad meg. Ha a klorofillt egy speciális módon kezelik, végül már semmi sem marad meg, minden víz. Tehát ebben a dimenzióknak minden, az összes szerves anyag, amire az emberek gondolnak, valójában ennek a dimenzióknak a vizéből származik. A víz alkotott mindent, teremtett meg mindent.

Ezt még az elismert szervetlen anyagokhoz: Én mondom nektek, lényegében azokat egy magasabb szint vizéből teremtették meg. De a mai tudomány ezt nem tudja felismerni, ezért vélik úgy, hogy nem lenne életük. Valójában van életük. Az életük létformája egyszerűen túl messzi távol van attól, amit a mai tudomány fel tud ismerni. Ha a mai nézetek szerint fejlődik tovább, ezt sohasem tudja felismerni. A kínai ősi művelési körökben korábban azt mondták: Annak az istenségnek nagy képességei lennének; ha egy követ dob egy edénybe, vizet tud kipréselni belőle. Ez viccként hangzik, valójában viszont ez nem vicc. Annak az égistestnek az egész területén, amelyiket ez a világegyetem alkotja, minden tárgy legalapvetőbb dolga vízből származik. Hogyan néz ki a mikroszkopikusabb víz? Hogyan néz ki a még mikroszkopikusabb víz? Ezt nem lehet elképzelni, egyszerűen elképzelhetetlen. Ezért mondom én, ez csak egy fogalom lehet számotokra.

Éppen most mondtam, hogy a különböző szinteken levő minden részecskének van egy legeredetibb-legeredetibb tényezője. Mindazonáltal a részecskéknak egy egészként mind függőleges, mind vízszintes elrendezésük is van. Úgy, mint mi a földön: Ilyen és ilyen sok galaxis képez egy világegyetemet, ilyen és ilyen sok világegyetem képez ugyancsak egy még nagyobb területtel rendelkező világegyetemet. Mi azt mondjuk, hogy a Föld a vonatkoztatási pont, mert mi, emberek itt vagyunk, és én itt magyarázom a *Fát*, ezért a Földet veszem vonatkoztatási pontként. De a Föld nem minden anyag vonatkoztatási pontja ebben a világegyetemben. Mi minden olyan anyagot, amit a közelünkben látunk, a leganyagiasabbnak tartunk. Elkerülendő, hogy a gondolataitok összezavarodjanak, korábban én azt mondtam a *Fá* magyarázatánál, hogy ezek a legalacsonyabb anyag. Valójában ezek nem az egyetlen anyag. Ezt alapvető⁴ anyagnak is lehet nevezni. Mi egy másik kifejezést is vehetünk erre, létezik még szuperanyag, hiper-szuper anyag és hiper-szuper szuperanyag...

Ennek a három világgörnek a dimenziójában a Föld a középpont. Mind függőlegesen, vízszintesen, mind a részecskék nagyságának a szempontjából középen van. Aztán léteznek még olyan anyagok, amelyeknek a tömege nagyobb, mint ennek a Földnek. Ez viszont nem az a tömeg, amiről korábban beszéltem. A dolgok tömege nagy volna – ezek olyasmikből állnak, mint atomok és atommagok: Ezt nem így gondolom el. Mindezek olyan anyagok, amiket az emberiség felismerhet. Amiről én beszélek, az a szuperanyag, amelyik egyáltalán nem az emberi dimenzióból származó anyag. De mind a részecskék szempontjából, mind a felszínes szerkezeti állapot szempontjából túlszárnyalja ennek a dimenzióknak az anyagát. Ezért a legnagyobb szuperanyag vonatkoztatási pontja a három világgör pereme, tehát a legkisebb anyag viszonyítási pontja szintúgy a három világgör peremén van. Az emberi dimenzió középen van a nagy anyag és a kicsi anyag között, ez a vonatkoztatási pontja annak az anyagnak, amit az emberiség felismer. Ha az emberi dimenzióknak mindent anyagként neveznek meg, akkor azokat a dolgokat, amelyek a három világgörön belül vannak, és kisebbek, mint az embervilágban levő anyag, csak nem-anyagként lehet megnevezni. A még kisebbeket aztán nem-nem-anyagként nevezik meg, a három világgör legkisebb részecskéiig. Korábban azt mondtam, hogy a világegyetemben a nagyság fogalma más, mint annak a nagyságnak a fogalma, amit a hétköznapi emberek ismernek fel. Erre gondolok ezzel.

Az égistestek összes világegyeteménél ugyanúgy van. Minden részecske élő, van élete. Tehát gondoljátok át egyszer: Teljesen mindegy, bármilyen nagy is lehet a világegyetem területe, ő élő. Mindazonáltal az égistestek területén számtalan-számtalan különböző nagyságú részecske létezik; ők is mind élőlények. A mennyek hány rétegével rendelkezik a világegyetem? Hány rétege létezik a világegyetemeknek? Hány rétege létezik az égistesteknek? Egyetlen benne levő élőlény sem tudja

megítélni, milyen óriási és sokrétű a világegyetem. Az égitest, amire gondolok, több mint tízmillió réteg világegyetemből áll, és mégis csak egy porszem a határtalan világegyetemekben, az óriási nagy testekben; ez is egy nagyon kicsi részecske. Ha te nagyon-nagyon messze előre tudsz száguldani, és visszapillantasz, látni fogod, hogy ez kisebb, mint egy homokszem, úgy, ahogyan az emberek szemlélik; ha még távolabbról látod, ez kisebb, mint egy porszem; ha még távolabbról látod, nem láthatod többé. Egyszerűen kifejezve, én éppen most magyaráztam és magyaráztam el nektek, és úgy tűnik, mintha az egész világegyetem úgy állna össze, hogy a részecskék részecskéket képeznek, a részecskék ugyancsak részecskéket képeznek. Valójában még távolabbról nézve már nem részecskékből áll. Nem is létezik többé nyelv, és ezt már nem is lehet elmagyarázni az embereknek.

De mindegy, hogy hogyan, az emberi gondolkodás korlátozott. Ha én azt mondom, hogy a részecskék részecskéket képeznek, akkor ugyancsak egy egyszerű logikára vezetlek rá téged. Valójában ez nincs így. A világegyetem szerkezetének a bonyolultsága nem magyarázható el pontosan az emberi nyelvekkel. Azonkívül, ha az ember elhagyja a dimenziókat, a gondolkodás, az idő, a tér és az élőlények formái – minden más lesz. Mindenekelőtt az időtér más. A részecskék között nagy különbségek léteznek. Tudjuk például, hogy a csillagok⁵ között létezik egy távolság, és ez a távolság meglehetősen nagy. De tudjátok, hogy a testünk, a fa, a levegő, a víz és így tovább, minden molekulákból áll? És a molekulák szintén egy részecskeréteg. Ez a részecskeréteg azonban az első azok közül, amelyek kisebbek, mint a csillagok. Ez azt jelenti, hogy a legnagyobb részecskék azok közül, amelyek kisebbek, mint a csillagok, molekulák. A legnagyobb részecskék azok közül, amelyek kisebbek, mint a molekulák, atomok. Tehát a molekulák és az atomok közötti távolság az emberek elképzelése szerint meglehetősen kicsi, szinte nem létezik távolság. Ha viszont te belépsz abba az állapotba, meg fogod állapítani, hogy abban a dimenzióban hasonlóképpen létezik annak az ideje és annak az állapota, ott szintén egy nagyon tágas és széles dimenzió van. Ez mindegyik rétegben így van. Mi a molekulák és csillagok között állunk, és nagyon nagyok találjuk az égitesteket. Ha viszont te az atomok és a molekulák között állsz, meg fogod állapítani, hogy azok az égitestek még nagyobbak, mint ezek. Ez azt jelenti, neked meg kell felelned az ottani idő és tér állapotának, csupán aztán ismerheted fel.

Azzal, amit éppen elmagyaráztam, azt akartam mondani nektek: Te látod ugyan, hogy a csillagok közötti távolság nagyon nagy, és hogy a molekulák közötti távolság az emberek elképzelése szerint nagyon kicsi, de valójában azok is meglehetősen messze távol vannak egymástól. A részecskék számtalan élőlényt képezhetnek, beleértve minket, embereket, különböző fajta állatokat, különböző fajta növényeket, beleértve a fát, a betont, a vasat és az acélt, és a levegőt is, amelyben élünk. Korábban azt mondtam, hogy az emberek valójában földhalmokban élnek. Mindannyian tudjuk, hogy a giliszták a földben mászkálnak körbe. Tudjátok-e, hogy az istenségek ugyanúgy szemlélnék bennünket; az emberek is a földhalmokban mászkálnak körbe. Miért? Mi emberek a földet szemléljük földként. Az istenségek viszont minden molekulát, vagyis a három világmögött belüli molekulákat szemlélik földként, a legdurvább és legpiszkosabb anyagként. Földnek tartják azokat, azok valóban föld. Tehát gondoljátok át egyszer, hogyan szemlélik az istenségek ezt a világegyetemet és ezt a világot? A levegő molekulákból áll, minden létkörnyezet körülöttes molekulákból áll, a víz is molekulákból áll ebben a dimenzióban, még a levegő is. Az istenségek mármint földként szemlélik a molekulákat. Ezért téged teljes egészében a föld alá temettek. Az emberek csupa földben mászkálnak körbe, ők pontosan egy ilyen környezetben élnek. Ha így magyarázom el, már meg kell értenetek, miért mondta a nyugati vallásokban Jehova vagy Jézus is, hogy Isten földből teremtette az embereket?! Valójában a keleti embereknél is létezik az a történet, hogy *Nüwa* földből teremtett embereket. Ha így magyarázom el, akkor neked nem nehéz többé megértened ezt. Valójában az istenségek minden részecskét, amelyik ennek a dimenzióknak az anyagaiból áll, a föld porának, földnek tekintik. Lényegében ez így van.

Előbb elmagyaráztam, hogy a részecskék mindent megalkothatnak a dimenziókban. A különböző égitestek mind nagy területre kiterjedők és nagyon virágzóak. Minél mikroszkopikusabbak a részecskék, annál szebbek és csodálatosabbak azok a világok, amelyek ezekből állnak. Valójában a még nagyobb részecskék az égitestek még nagyobb területeit vagy még nagyobb élőlényeket alkothatnak. A csillagok közötti távolság az emberek szemében nagyon nagy, a még nagyobb élőlények számára azonban nagyon kicsi, olyan, mint a molekulák közötti távolság az emberek számára. Lehet-e akkor a csillagok közötti tér egy élőlény testének egy része, vagy sem? Más szóval, alkothatnak-e egy még nagyobb élőlényt? Valójában ez ugyanaz. Korábban azt mondták, hogy

léteznek óriások és törpék is. Teljesen mindegy, hogy a hétköznapi emberek ezt elismerik-e vagy sem, én az alapelvek szémszögéből beszélek, csak az idők változtak meg. A történelem idáig fejlődött, és meg kell felelnie ezen időszak történelme és kultúrája követelményeinek. Ezért lett ilyen a mai társadalom. Az emberek nem hisznek többé azokban a dolgokban, amiket nem láthatnak és érinthetnek meg. Minél kevésbé hisznek bennük az emberek, annál kevésbé hagyják őket megtapasztalni az igaz arculatot, mert az emberek ostobábbak lettek. Tehát az emberek hitetlenségét valójában szintén elrendezték. Én gyakran mondom: Az emberek saját maguk akarnak rendelkezni a döntés jogával, de ők sohasem rendelkeztek a döntés jogával.

Egy szót még ahhoz, hogy az emberek saját maguk akarnak rendelkezni a döntés jogával: Az emberek demokráciát akarnak, de valójában az emberek sohasem rendelkeztek igazán a döntés jogával. Mert az istenségek kormányozzák a világot. Teljes bizonyossággal úgy rendezik el, hogy azok, akik sok szerencsével és nagy képességekkel rendelkeznek, magas hivatalnokok legyenek, és hogy azok, akik kevés szerencsével és kis képességekkel rendelkeznek, egyáltalán ne lehessenek magas hivatalnokok. A Párizsi Kommün megdöntötte a királyságot. De én mondom nektek, hogy azok az elnökök, akiket választási kampányon keresztül választottak meg Franciaországban, mind a korábbi császárok voltak. Csak az elrendezés vált másnyammá. Ezzel arra gondolok, hogy mindent az istenségek rendeznek el. Tehát a pártok közötti harcok, amelyek a hétköznapi emberek mai társadalmában játszódnak le, a mai emberiség létkörülményeihez tartoznak. Úgy gondolom, hogy ti mindannyian hisztek abban, hogy ilyesmi nem létezett a régi időkben. Ma az emberiség lényegében egy elidegenedett emberiség, egy elidegenedett társadalom. Egyelőre nem beszélek erről többet.

Előbb arról beszéltem, hogy a világegyetem különböző részecskéi különböző nagyságú élőlényeket alkothatnak. Minden csillagon léteznek élőlények, csak nem mutatkoznak meg ebben az emberi dimenzióban, ezért mi, emberek nem ismerhetjük fel őket. A mai tudomány nem nagyon fejlett, és csak ebben a dimenzióban mászkálhat körbe, ezért nem ismerheti fel őket. Tulajdonképpen nagyon egyszerű más dimenziókat felnyitni: Ameddig van egy óriási rendszered a mikroszkopikusban való megfigyelés számára, láthatod azoknak a tárgyaknak a létezési formáját, amelyek a molekulák alatti részecskékből állnak. Az embereknek különböző akadályaik vannak, gondolati akadályaik vannak, és nem hiszik el, ezért nem merik ezt megcsinálni. Értelmetlennek találják, és így nem is láthatják a valódi létezésüket. De teljesen mindegy, hogy te látni akarod-e őket, vagy sem, alkalmilag megmutatják a valódi létezésüket. Hirtelen látja őket valaki. Tisztázatlan körülmények között az anyagok hirtelen mozgó állapotban mutatkoznak meg⁶, ilyesmi megtörténik időnként. Az emberek a légkör egyfajta fénytörésének tartják a délibábot. A mai tudomány nem tudja ezt megmagyarázni, és ez egy olyan állítás, amelyet bizonyítékokkal támaszt alá. Ennek egyáltalán semmi értelme sincs. Valójában ez más dimenziók igazi megtestesülése. A világegyetemnek azt a fogalmát, amit éppen elmagyaráztam, meg tudjátok érteni, nem igaz? (taps)

Ebben a világegyetemben minden anyag *Zhenből*, *Shanból*, *Renből* áll. A *Zhen*, *Shan*, *Ren* különböző megtestesülésekkel rendelkezik különböző szinteken. Különböző szinteken vannak megjelenési formáik, és különböző életkörülményeket teremtettek a különböző szinteken levő élőlények számára. Ha az emberekig jut⁷, akkor a *Fá* megtestesülése nagyon nagy, nagyon óriási és sokrétű. A művelési formák is nagyon számosak, és azok az alapelvek, amelyeket felismernek, szintűgy. Egy jó emberrel szemben támasztott követelmények ebben a dimenzióban: „emberség”, „igazságosság”, „udvariasság”, „bölcesség”, „becsületesség”⁸, és, és, és. Ezek is a *Zhenből*, *Shanból*, *Renből* származnak. Nagyon sok létezik, nem csak ezek. A tényező, ami a nőket képezi, szelíd és gyengéd; a férfiaknak keménynek és becsületesnek kell lenniük, és így tovább. Mindez a *Fán* keresztül nyilvánul meg, bezárólag az anyagok létezési alakjával és az anyagok létformájával; mind a *Fán* keresztül nyilvánul meg.⁹ A *Fá* teremtett mindent.

Most a művelésről beszélek. Miért mehet csupán akkor oda az ember, ha elérte annak a szintnek a mércéjét a művelésnél? Mert az a szint az őhöz tartozó *Fával* rendelkezik. Azon a szinten léteznek mércék az élőlényekkel szemben felállított követelmények számára és a létkörnyezet számára. Ha a test karmával rendelkezik, és nem felel meg azon dimenzió környezetének, az nem megy. Egy piszkos test semmi esetre sem mehet egy olyan magas dimenzióba. Ezért neked meg kell felelned egy olyan magas szinten levő test állapotának, ez azt jelenti, hogy ne legyen karmád. Nemcsak hogy nincs karmád, hanem e test anyagainak is megfelelően mikroszkopikusnak és finomnak kell lenniük. Azok, akik nem művelik magukat valóban, nem kaphatják meg ezt, még akkor

sem, ha törekszenek rá és akarják. Kivéve, ha művelik magukat. Szenvedések elviselésén és kemény művelésen keresztül kapható meg.

Azonkívül az életed azon oldalának is meg kell felelnie azon szint mércéjének, ez azt jelenti, hogy a szívednek, a gondolataidnak és az életed összes intelligenciájának is meg kell felelnie azon szint mércéjének.

Természetesen még létezik egy mérce az abban a dimenzióban levő élőlények létezési alakja és létállapota számára. Emberként te nem mehetsz oda. A beteljesülés időpontjában neked azon dimenzió élőlényeinek az alakjával kell rendelkezned. Minél magasabbak, annál fiatalabb és szebb az élőlények alakja. Minél alacsonyabbak, annál kevésbé szép. Nemcsak az alaknál van ez így, hanem a gondolatok is tisztábbak és szebbek, minél magasabbak. A létforma, a beszédmód, a viselkedési mód és a mozdulatok is meg fognak változni. A szavaik olyanok, mint a költemények. Ez azonban csak a bizonyos szinteken levő állapot. Még magasabb szinteken ez még szebb. De az egyáltalán nem megy, ha az ember nem felel meg azon szint követelményeinek. Én gyakran mondom: A művelés egyvalakitől saját magától függ, a művelési energia a mestertől függ. Ez azt jelenti: Arról a szintről, amit el akarsz érni, még csak nem is tudhatsz; hogyan érheted el akkor? Hogyan csinálhatod meg ezt? Te saját magad nem tudod megcsinálni. Én csak a művelésre vágyó szívedet nézem meg. Ha eldöntöd, hogy tovább műveled magad, akkor a Mester csinálja meg a dolgokat a másik oldalon. Hogy állhatatos tudsz-e maradni, hogy a végéig tudod-e művelni magad, az a döntő.

A művelési energia konkrét átváltozási formáját nem magyaráztam el nektek. Nem kívánom meg tőletek, hogy ilyesmire összpontosítsatok a figyelmeteket. Akkor nem idéz elő olyan könnyen ragaszkodást. El kell kerülni, hogy képzelgéseknek adja át magát az ember. Tudjátok, minél magasabb egyvalaki, annál nyugodtabbak a gondolatai. De nem helyes állandóan a nyugalomra törekednie, ha a *xinxing*-jét nem emeli meg. Némelyek állandóan a nyugalomra törekszenek a gyakorlásnál, egyszerűen nyugalomba akarnak jutni, és így ragaszkodás keletkezett. Én mondom nektek, a kis utak szempontjából nézve, ez egy módszer; a magas szintek szempontjából nézve, ez egyfajta „tevékeny” cselekvés¹⁰. Miért? Mert a nyugalom csak azáltal lehet elérni, hogy idővel eltávolítja a ragaszkodást művelésen keresztül. Normális módon nem lehet elérni, ha azt akarja az ember, hogy képes legyen szántszándékkal teljesen nyugalomba jutni és mindent egyszerre levetni – természetesen léteznek különleges esetek, ezekről nem beszélünk. Ha te nyugalomba tudsz jutni, az azt jelenti, hogy a gondolataid már olyan mértékben tiszták lettek. Az úgynevezett különleges esetek azokra a művelési módszerekre vonatkoznak, amelyekkel a mellék-összellelem műveli magát; kezdetben már szándékosan nyugalomba juthat az ember. De ez nem a mi *Dáfánknál* létező művelési módszer. Ez nem kis probléma.

Korábban azt mondtam: Ha azok, akiknek megvannak a saját céljaik, beszéden keresztül akarnak megváltoztatni másokat, vagy rábeszélni és meggyőzni másokat, akkor teljesen mindegy, hogy milyen sok értelme is lehet a szavaiknak¹¹, a többiek ezt csak nagyon nehezen fogadhatják el teljes egészében; és az emberszívet sem érintik meg. Miért? Én mondom nektek, ennek az oka az, hogy a szavaid valójában az összes gondolatodat magukkal hordozzák. A hétköznapi emberek között te minden különböző érzéssel és vággyal rendelkezel, ráadásul sok dologhoz ragaszkodsz, és azok a szavak, amiket mondasz, bonyolult gondolatokat hordoznak magukban, úgyhogy a szavaidnak nincs nagy erejük, és nagyon szétszórtak. Ehhez jön még, hogy normális módon te a saját nézeteid szempontjából mondasz valamit másoknak; az nem feltétlenül felel meg a kozmikus *Fának*, ezért ebben a tekintetben nem rendelkezik az igazság erejével. Tehát amikor mondasz valamit másoknak, hozzáilleszted azokat a dolgokat, amelyek téged saját magadat megvédnek, úgy, hogy nem sérülj meg. Ez azt jelenti, hogy a szavaid célja már nem tiszta, és így a szavaid nagyon homályosak. Ha viszont a gondolataid valóban tisztává és nyugodttá váltak, vagy egyre kevesebb ragaszkodásod lesz, és egyre kevesebb zavaros gondolatod lesz, meg fogod állapítani, hogy a szavaidnak erejük lesz. Amikor a tétlenségről beszéltem, miért mondtam én akkor, hogy ne törődjetek tetszőlegesen azokkal a dolgokkal, amelyekkel nem kellene törődnötök? Pontosan azért, mert a szavaid lassanként erőteljessé váltak. Az erőteljes szavak megváltoztathatnak másokat. Teljesen mindegy, hogy helyes-e vagy hibás, te megváltoztattál másokat, és akkor talán valami hibásat tettél. Mert az, amit a szemeid látnak, a felszín. Te nem láthatod azonban a korábbi sorsszerű összefüggést, nem ismered a valódi okot. Tehát ha elérted a még magasabb szinteket, a gondolataid még tisztábbak. A dolgok, amiket a gondolataid magukkal hordoznak, és a szavak nagyon tiszták. Minél tisztábbak és egyszerűbbek, annál inkább megfelelnek az ezen a szinten levő kozmikus alapelveknek. A szavak egyszerre

áttörhetik az emberszívet, behatolhatnak a gondolataik mélyébe és az életük még mikroszkopikusabbjába. Mit gondolsz, milyen erőteljesek ezek?! Ezért a nyugalomba juthatás a szint egy megtestesülése.

A művelésnél nekünk meg kell felelnünk azon szint követelményeinek, csupán akkor művelhetjük magunkat az adott szintre. Különben nem mehetsz oda. Ez az oka annak, hogy a művelésnél miért kell eltávolítanunk az emberi ragaszkodást, miért kell karmát eltávolítani, miért kell megfelelni a *Fá* követelményeinek, és miért olvastatom veletek gyakran a könyvet, és miért kellene megértenetek a *Fát*.

Előbb egyszerű módon beszéltem erről a kérdésről. Ma egy *Fá*-konferencia van. Nagyon kevés alkalmatok van arra, hogy lássatok engem. Sok kérdésetek van, és mindig is akartatok alkalmat találni arra, hogy megkérdézzetek engem, ezért arra használom az elkövetkezendő időt, hogy megválaszoljam a kérdéseiteket. De egy dologra ügyelnetek kellene. Némelyek – természetesen ezek mind új tanulók – nagy hangon¹² beszélnek a kérdezésnél, és nem is tisztelik eléggé a Mestert. Természetesen nem a Mester méltóságáról beszélek, de mindazonáltal én vagyok a Mesteretek. Én egy ilyen szintre foglak megváltani benneteket. Amit én adtam nektek, azt az életetek örökkévalóságában sem tudjátok visszafizetni. Ezért remélem, hogy a hangnemetek olyan lesz, mint egy tanítvány hangneme.

Jó, most leadhatjátok a cédulákat.

Kérdés: *Hány ember művelte magát tathágtává, és kapta meg a helyes gyümölcsöt Sákjamuni, Lao-ce és Jézus után?*

Mester: Összesen nagyon sok létezik. Sákjamuni után sok ember elérte a *Daót*. Ők mindannyian a buddhizmusban művelték magukat sikeresen. Jézusnak is léteznek némely hontalan tanítványai, akik később sikeresen művelték magukat. Természetesen Kínában is sok művelési forma létezik, mert a művelési módszerek nem korlátozódnak bármiféle régiókra. Ezért léteztek az ősi időkben *Dao*-művelők a nyugati társadalomban is. Nincsenek is kevesen, akik sikeresen művelték magukat; mindezek nem a vallásban művelték magukat sikeresen. De az új időkben csak nagyon kevés ember létezik, aki eljutott a beteljesüléshez. A modern társadalomban szinte egy sem létezik többé.

Kérdés: *A „Zhuán Fálun¹³”-ban arról beszél, hogy a Holdat az ősi idők emberisége állította elő¹⁴. Utalhatna a Tanár egy picit az akkori előállítás okaira és céljára?*

Mester: Már mindannyian nevetünk. Mert ez túl messzi távol van a *Fá*-magyarázatom céljától. Te tudásra törekszel, és képzelgéseknek adod át magad. Minél inkább átadod magad a képzelgéseknek, annál tisztátalanabbak és nyugtalanabbak a gondolataid. Azonban nemcsak hogy nem engeded el azokat a dolgokat, amelyekhez a hétköznapi emberek között ragaszkodsz, hanem még kérdezel is engem ilyesmiről, és belekevered ezt a *Fába*, úgy, hogy egymásba gabalyodnak. Éppen ezen a területen aggódom értetek. Adjátok át a szíveteket a művelésnek. Természetesen, mivel feltetted ezt a kérdést, adhatok neked egypár magyarázatot.

A történelemben nem létezett ennek a mai tudománynak az állapota. Ámde az emberiségnek különböző periódusokban különböző fejlődési formái voltak. Az akkori emberek felismerték azokat a gondokat, amiket az éjszaka okozott az embereknek. Ezért megalkottak egy holdat, és felvitték, ez fényt hozhat a földgolyónak az éjszakában. Ennek semmi köze a műveléshez. Nincs úgy, hogy nem szívesen magyarázom el nektek. Ha én valamit kimondok, némely dolgok megerősítést nyernek. Mert az, amit kimondok, *Fá* lesz. Ezért nem kellene rávennetek arra, hogy azokat a dolgokat magyarázzam el nektek tetszésetek szerint, amelyekben személyesen érdekeltek vagytok.

Kérdés: *A gondolat sebessége gyorsabb, mint a fénysebesség?*

Mester: Ez biztos. Az emberi gondolatok sebessége meglehetősen nagy. Miközben a szinted egyre magasabb lesz, a szinted alatti minden dimenziót át fogod törni. Ámde helyesen¹⁵ hallgassátok meg a szavaimat: Miközben a szinted egyre magasabb lesz, és a művelési energiád áttöri a szinted alatti bármelyik dimenziót, az alattad levő dimenziók ideje nem korlátozza azt; és a művelési energiát gondolatok irányítják. Te ebben a környezetben élsz, a járásod sebessége, az autód sebessége, minden e dimenzió idejének a területére korlátozódik. Azok a gondolatok, amiket az emberek bocsátanak ki, nagyon gyorsak az emberi dimenzióban. De egy művelő túlszárnyalja ennek a dimenzióknak a

korlátozását, és akkor nagyon gyorsak a gondolatai. Egyidejűleg mi elmagyaráztuk, hogy az ember művelési energiáját és minden képességét, amivel az emberi test rendelkezik, a gondolatai irányítják. Ez azt jelenti, ha a gondolataid ott vannak, a művelési energiád már ott van. Ilyen erős ez a képesség. Azt mondom, ha nagyon magas szintre művelted magad, és nem zárnak le, valószínűleg egy pillanat alatt felfordíthatnád az eget és a földet. Ezért semmi esetre sem fognak egy lezáratlan állapotban műveltetni téged, ha a Földön műveled magad, és még nem jutottál el a teljes megvilágosodáshoz. Ezt egyáltalán nem engedik meg. Azoknál megengedik, akik kis képességekkel rendelkeznek. Mert ebben a dimenzióban is léteznek olyan istenségek, akik gondoskodnak erről a dimenzióról. Ezért mindezt ellenőrzés alatt tudják tartani. Te nem tudod sem az eget felfordítani, sem a földet felborítani. Ha még nagyobb képességeid vannak, az viszont már nem megy. A Mester is fog gondoskodni erről.

Kérdés: *Melyik fajta anyagnak van a legnagyobb sebessége ebben a mi világegyetemünkben?*

Mester: Te tudományról kérdezel. Ha megmondom neked, kielégítem a törekvő szívedet. Akkor ez azt jelentené, hogy a ragaszkodásodat felnagyítják. Még akkor is, ha nem mondanám meg neked, te már feltetted a kérdést.

Ebben a dimenzióban annak a sebességnek, amit a mostani emberek ismernek, még nagyobb energiája van. Az emberek nem fedezték fel, és nem is tudják használni. Ami a legnagyobbat és a legkisebbet illeti, ezek mind az emberi ismeretek álláspontján és az emberek terének és időmezőjének a területén levő felismerések. Ebben a világegyetemben nem létezik a nagy és kicsi fogalma, ahogyan az ember ismeri azt, ezért azt a kérdést, hogy minek van a legnagyobb sebessége ebben a világegyetemben, ahogyan te elgondoltad, a szint határozza meg. Például a nagyon magas szinteken levő istenségek beszédsebessége még gyorsabb, mint a te gondolkodásod sebessége, még akkor is, ha néha nagyon-nagyon lassan beszélnek. A szavak, amiket mondok, például az a mondat, amelyben azt mondtam, hogy ragaszkodó vagy, éppen elhangzott, de az egyik dimenzióban már néhány száz év telt el. Ilyen nagy a különbség. A világegyetem egyszerűen túl gigantikus. Az időmezők különbségei alkotják a világegyetem bonyolult dimenzióit.

Valójában: „Az a leggyorsabb, ha nem állsz az idő korlátozása alatt.” De emberként sohasem leszel képes valóban megérteni ennek a mondatnak a valódi tartalmát. A te elképzelésed arról, hogy „minek van a legnagyobb sebessége a világegyetemben?”, egy emberi gondolat és emberi felismerés. Ez az idő a mi meglevő dimenzióinkban sem abszolút. Tudjátok, hogy a „*Zhuán Fálun*”-ban arról beszéltem, hogy az attól a csillagtól való távolság, amit látunk, idáig, mihozzánkig, 150.000 fényév. Valójában én ezt csak azzal magyaráztam el, amit az emberek a mostani tudománnyal felismerhetnek. Lényegében azonban ez nincs így. Miért nincs ez így? Gondoljátok át egyszer, különböző dimenziókban különböző idők léteznek. A mi földgolyónk hatáskörében létezik egy időmező. Minden ennek az időnek a hatáskörére korlátozódik. Mihelyt a műhold túljut a légkörünkön, már egy másik idő uralkodik. Az semmiképp sem ugyanaz az időmező, mint a földgolyó idejéé¹⁶. Ha más csillagok előtt repül el, létezik ugyancsak azoknak a csillagoknak az időmezője. Minél nagyobbak az égitestek, annál nagyobb a különbség időben és sebességben.

Te úgy véled, hogy a tejútrendszerben zajló események csupán 150.000 fényév múlva láthatók. Én mondom nektek, valójában lehet, hogy te már három, két éven belül láthatod azokat. Miért? Mert a fény sebességét is az időmező ellenőrzi. Különböző időmezők áttörésénél a fény sebessége „ss—ss—ss—” néha gyorsabb, néha lassúbb lesz. Amikor megérkezik a földgolyónkhoz, ismét megfelel a földgolyó időmezőjének. Így nagyon lassú lett. Ha te ennek a földgolyónak azzal az időmezőjével, amit az emberiség felismerhet, méred a világegyetem idejét, egyáltalán nem mérheted meg. Az emberiség felismerései az igazságról, az anyagról, az életről, az elképzelése a világegyetemről és a felismerései sok dologról nem helyesek, bezárólag a mi embereink fejlődéséről szólókkal.

Kérdés: *Hogyan magyarázzák a buddhista iskolák nagy megvilágosultjai ennek a világegyetemünknek a fényét?*

Mester: Ugyan mi van abban, ha csak fényt lát az ember? Sok fajtája létezik a fénynek. Különböző szinteken az nem is ugyanolyan. A körülmények, amelyek között a fényt kisugározzák, és a cél is különböző. Ne gondolkozz emberi gondolatokkal azokról a dolgokról, amelyek magasabbak, mint az emberek. Azt mondom, ha művelni akarod magad, gyakrabban kell olvasnod a könyvet, gyakrabban kell tanulnod a *Fát*. Mindent, amit nem tudsz felismerni, és amiről semmit sem

tudsz, később láthatod a *Fában*. Gondoljátok át egyszer, én azt mondtam, hogy minden tárgynak van energiája; még a molekuláknak is van energiájuk. Az emberek nem érezhetik, hogy a molekulák energiával rendelkeznek, mert az emberiség maga is molekulákból áll. Ezért nem érezhetik ezt. Annál, aminek van energiája, létezik fény és energia. Nem kellene szúnyogból elefántot csinálni és mindenben csodálkozni. Mihelyt megmutatkozik a *Dáfá*-tanítványok hatalmas erénye, akkor van csupán az a nagyszerű pillanat, amikor a fénysugarak mindent elárasztanak.

Kérdés: *Megjelentethetjük-e a Mester jingweneit az újságban, azért hogy a Fát terjesszük? Attól tartunk, hogy a jingwenek jelentését félreértik.*

Mester: Igen, ez meg fog történni. Ezért inkább ne csináljátok ezt. Miért? Én mondom nektek, a legjobb útja és módja annak, hogyan terjesszük a *Fát*, az, hogy ti együtt gyakoroltok. Mi csak arról beszélünk, hogy a sorskapcsolatokkal rendelkező embereket ne hagyjuk ki. A *Fá* terjesztésével nem arra gondolok, hogy az egész emberiségnek jönnie kellene, és meg kellene kapnia a *Fát*. Semmiképpen sem ez a jelentése. Ezzel arra gondolok, hogy a sorskapcsolatokkal rendelkező embereket kellene hagyni, hogy megkapják a *Fát*. Ma ezt világosan elmagyarázhatom nektek. A *Fá* terjesztésére való módszer, amit mindig is használunk, ez: Ti a szabadban gyakoroltok; ehhez jön még, hogy a *Dáfá*-könyveink megvásárolhatók a társadalom könyvkereskedéseiben. A *fashenem* rá fogja venni a sorskapcsolatokkal rendelkező embereket, hogy megvegyék a könyvet. Mihelyt egy sorskapcsolattal rendelkező ember olvassa, jönni fog és tanulni fogja. Egyidejűleg mi a szabadban gyakorlunk. Akkor a *fashen* úgy fogja elrendezni, hogy találja meg a gyakorlólhelyet, és kapja meg a *Fát*. Különböző körülmények között¹⁷ idevezetik a gyakorlásra, vagy megtalálhatja a tanulóinkat. Mi így rendeztük el ezt a dolgot.

Annak érdekében, hogy még több ember tudjon erről, ti sok-sok módszert használtatok. Ez a tanulók szíve, én láthatom ezt. Ti nagyon is jól csináltátok. Mindazonáltal ezek mind saját kezdeményezésből fakadó személyes tevékenységek. Ezért nem mondtam meg kifejezetten, hogy megy-e vagy nem megy. De a *Dáfá* terjesztésére való módszer, amit a *Fában* hagytam hátra a *Dáfá* számára, a következő: A közös gyakorlásunk a szabadban, plusz *Fá*-konferenciák: a könyvek megvehetőek a könyvkereskedésekben. A sorskapcsolattal rendelkező emberek odamennek, és megveszik a könyvet. Az olvasás után művelni akarják magukat, azután maguktól idejönnek, hogy tanulják. Így van ez. Természetesen a tanulóink néha az újságokat használják a saját tevékenységeiken keresztül, avégett hogy tájékoztassanak másokat. Ezáltal szintén sok ember kaphatja meg a *Fát*. Én ezt a formát sem tagadom meg. Lehetővé teszi, hogy a sorskapcsolatokkal rendelkező emberek tudomást szerezzenek róla. De én csak azt mondtam, hogy a legjobb forma a *Fá* terjesztésére, amit hátrahagytam nektek, a közös gyakorlás és a *Fá*-konferenciák.

Kérdés: *Én a Fá terjesztését a művelés elválaszthatatlan részének tekintem. De a Mester azt mondta, hogy a Fá terjesztésének semmi köze a műveléshez.*

Mester: A *Fá* terjesztése és a beteljesülés természetesen két különböző fogalom. Létezik azonban egyvalami: Ha te a *Fá* terjesztésére való munkát végzed, és ezt munkának tekinted – bár gyakran teszel sok erőfeszítést, és szorgalommal csinálod, de ha a mindennapokban alig olvasod a könyveket, és nincs időd a gyakorlásra, akkor ez a munka teljes bizonyossággal elválik a *Fától*. Ez azt jelenti, hogy te nem hoztad kapcsolatba a művelésedet a munkáddal. A munkánál nagyon makacs vagy, anélkül hogy utánagondolnál annak, hogy azoknak a problémáknak, amelyekkel találkozol, a saját *xinxingedhez* van-e közük; hogy a munkastílus megfelel-e a *Fának* vagy a művelők számára felállított mércének. Ha te nem ezen a módon keresel magadban, és nem így szemléled a dolgot, akkor ez csak a hétköznapi emberek munkája. Ez semmi más nem jelent, mint hogy egy hétköznapi ember végzi a *Dáfá* munkáját. Legalábbis nem a művelők számára felállított mércének megfelelően tetted a dolgokat. A művelést kapcsolatba kellene hozni a munkával. Ha te minden nehéz problémánál, amivel a munkánál találkozol, az okokat a saját *xinxingednél* tudod keresni, és saját magadba tudsz nézni: „A problémáknál utánagondolok: Miért van ez így? Valamit hibásan csináltam? Vagy a kiindulópontommal nincs rendben valami? Vagy bármi más?” Tehát ha te állandóan egy gyakorló követelményeit tudod felállítani saját magaddal szemben, és ezekhez mérheted saját magadat; ha nem lazítasz mindegyik gondolatnál, és művelőnek tekinted magad, akkor már a művelésnél vagy. Akkor már nem hoztad kapcsolatba a *Fával* a munkádat? Ami a beteljesülést illeti: Ez attól függ, hogyan műveled magad, és hogy a beteljesülésig művelted-e magad. Ez minden egyes emberre érvényes. Minden nap műveli magát. Hogy eljuthat-e a beteljesüléshez – neki el kell érnie a beteljesülés szintjét.

Kérdés: *Én minden nap olvasom a „Zhuán Fálun”-t. Úgy találom azonban, hogy már elegendő, ha az ember általános ismerettel rendelkezik némely dolgokról, mint a „zhuyouke”, „bigu”, „a qi lopása” és „a qi gyűjtése”.*

Mester: Én mondom nektek, bár az ilyen dolgokat példaként magyaráztam el, azonban az, amit elmagyaráztam, nem csak ez. Amit elmagyaráztam, azok *Fá*-alapelvek! A mögötte levő tartalom számtalan, végtelen és határtalan. Amilyen nagy a világegyetem, olyan nagy a *Fá*. Csak én ezt a *Fát* az emberek legnormálisabb cselekedeteivel, a legfelszínesebb, legegyszerűbb nyelvvel és az emberek legalacsonyabb formájával magyaráztam el, avégett hogy megérthesd és felismerhesd a mögötte levő határtalan, végtelen tartalmat. Ezért semmiképpen sem kellene válogatnotok az olvasásnál. A *Fá* olvasásánál el kellene olvasnotok a végéig, anélkül hogy bármelyik fejezetet kihagynátok. Erre feltétlenül ügyelnetek kell. Az elválaszthatatlansága¹⁸ nagyon előnyös a művelésed számára. A *Fá* elválaszthatatlan. Ezért az olvasásnál nem kellene válogatnod.

Kérdés: *Egy gyakorló környezetében mindent a Mester változtatott át és fejlesztett ki?*

Mester: A környezetet nem változtatták át és fejlesztették ki. Minden, ami a művelésed közben bukkan fel a környezetedben, a saját veled született sorsszerű összefüggésre vezethető vissza. Ez azt jelenti, hogy ez a te saját karma-megtorlásod. Jutalmak is léteznek a jó dolgokért, amiket korábban tettél. Minden a könyörületeséged és a karmád hatása. Arra használtam fel azokat, hogy művelhesd magad. Ezt nem én változtattam át és fejlesztettem ki. Miközben átjutsz a vizsgákon, ténylegesen is azon vagy, hogy visszafizesd a karmád. Ez biztos. Amiket sok tanuló az álmaiban vagy a meditációnál látott, azokat sem mind változtatták át és fejlesztették ki. Sok ezekből igaz megtestesülés, csak az érzékelésed nem olyan világos.

Kérdés: *Mester, kérem, meséljen néhány dolgot az Ön műveléséről azoknak a tanítványoknak, akik eljuthatnak a beteljesüléshez.*

Mester: Miután eljutottál a beteljesüléshez, meg fogod tudni. Tulajdonképpen terveztem, hogy dolgokat meséljek nektek magamról. Úgy, ahogyan most néz ki, ez egyre kevésbé lehetséges. Miért? Mivel a jövőbeli embereknek semmit sem szabad tudniuk a létezéséről, nem akarok dolgokat hátrahagyni magamról az embereknek. Ami titeket illet: Mihelyt eljuttok a beteljesüléshez, meg fogjátok tudni. Abban a pillanatban te nem tudod leírni, milyen nagyszerű a Mestered, még akkor sem, ha teljesen kimerítenéd a nyelvet! (taps)

Én nemcsak számotokra, hanem az összes élőlény számára is elviseltem a teljes aggodalmat és fáradságot. Szinte mindent kimerítettem részemről az összes élőlényért. Természetesen ez a fajta kimerítés nem az, amit ti értetek meg, hogy semmi sincs többé ott. Gyakran mondom, hogy én mindent beleprésem ebbe a *Fába*, ami lehetővé teszi a művelésedet és megemelkedésedet, amit megkaphattok a művelésnél. Ámbár ti különböző szinteken vagytok, közületek egyik sem értheti meg valóban, milyen súlya van a szavaimnak. Ameddig műveled magad, mindent meg fogsz kapni. De tudjátok, mennyi dolgot tartalmaznak részemről azok a dolgok, amiket kaptatok? (taps) Természetesen semmit sem akarok mondani a saját dolgaimról. Csak azt akarom mondani nektek, hogy azt is meg kellene tudnotok becsülni, amit én mesterként csinállok! Feltétlenül jól kellene művelnetek magatokat, és nem kellene elszalasztanotok ezt a sorsalkalmat.

Kérdés: *Mikor kaphatjuk meg a nyugatiak által lefordított Dáfát?*

Mester: A „*Zhuán Fálun*” hamarosan meglesz. A francia változatot nemsokára nyomtatásra adják egy kiadónak; az angol változat már ott van; a német változat is kapható már a könyvesboltokban, sok könyvesboltban kellene már lennie. Ami más nyelveket illet: Az olasz és a spanyol változatot kellene éppen lefordítani; az orosz változat már ott van. Ezek a nyugati nyelvek. Léteznek olyan emberek is, akik más nyelvekre fordítják a könyvet. Ebben az ügyben én valóban nagyon nyugtalan vagyok. De gyakran úgy van, hogy a sorsalkalmak sok tekintetben még nem érettek, és ehhez jönnek még a minden oldalról történő zavarások, amelyeknek ti nem lehettek tudatában, ezért újra és újra késleltetik ezt.

Kérdés: *Mivel a xinxing művelése a legfontosabb, miért beszélt a Mester a könyvben még a művelési szintről és a természetfeletti képességekről is?*

Mester: Sok kérdést az új tanulók tettek fel. A kérdéseket a könyv elolvasása után kellett volna feltenni! A művelést és a buddha képességeit nem lehet elválasztani. Ezért ezeket a dolgokat

csak az alapelv szempontjából, a *Fá*-alapelv szempontjából magyaráztam el összefoglalóan, avégett hogy megérthesd őket. Megneveztem egy példát, avégett hogy a művelők megérthessék a másik dolgokat. Ez a cél. Nincs úgy, hogy nem hagylak benneteket ezekre a dolgokra törekedni, és mégis elmagyarázom őket. Ezek nem hagyják magukat elválasztani a *Fofá* művelésétől. Hogy ti ezekre törekedtek, és hogy a *Fá*-alapelveket meg kellett volna értenetek, az valami egészen más. Ezek a *Fofá* másik oldalának a megtestesülései. Hogy te nem láthatod a *Fofá* isteni képességeinek a rendkívül pompázatos dolgát, azon múlik, hogy a könyvet emberi nézetekkel olvasod. Te csak azt olvasod, ami megfelel az ízlésednek. Amit egy hétköznapi ember gondolataival nem tudsz megérteni, azt nem olvasod. Még csak el sem fogadod. De éppen ez az oka, amiért nem tudsz megemelkedni.

Kérdés: *Miért mondják, hogy a homoszexualitás erkölcstelen?*

Mester: Gondoljátok át egyszer, a homoszexualitás emberi viselkedés? A menny férfiakat és nőket teremtett. Mi hát ennek a célja? Az, hogy az emberek szaporodjanak. Az, hogy férfiak férfiakkal és nők nőkkel vannak együtt: Csak egyszer szükséges utánagondolnia ennek, és már felismeri az ember, hogy ez helyes-e vagy sem. Ha egyvalaki egy kis dolognál nem viselkedik helyesen, akkor azt mondják, hogy hibásan cselekszik; ha viszont egyvalaki egy nagy dolognál nem viselkedik helyesen, akkor elveszítette az emberek erkölcsi normáit, és nem méltó többé arra, hogy ember legyen.

Én megmondom nektek, miért lett ilyen a mai társadalom. Az ok abban rejlik, hogy nem létezik egy ortodox *Fá* sem, amelyik megfékezi az embereket. Ezt a *Dáfát* éppen a legkaotikusabb környezetben kell terjeszteni, abban az időben, amikor a vallások közül egyik sem válthat meg többé embereket, és abban az állapotban, amelyben minden istenség levette a kezét erről, és nem törődik többé vele. A *Fá* ereje ilyen nagy. A legjobb időkben éppen hogy nem szükséges egy ilyen nagy *Fát* terjeszteni. Pontosan a legkomiszabb időben mutatkozhat meg a *Fá* ereje. De erre még más okok is léteznek.

Kérdés: *Miért tartják a homoszexuálisokat rossz embereknek?*

Mester: Én mondom nektek: Ha ma nem terjesztettem volna ezt a *Fát*, a homoszexuálisok lennének az elsők, akiket az istenségek megsemmisítenének. Nem én fogom megsemmisíteni őket, hanem az istenségek. Tudjátok, hogy a homoszexuálisok találtak egy indoklást. Azt mondják, hogy ők léteztek az ógörög kultúrában. Ez stimmel. Az ógörög kultúrában léteztek hasonló jelenségek. Tudjátok, hogy miért nincs többé ott az ógörög kultúra? Miért nincsenek többé ott az ógörög emberek? Mert olyan messzemenően romlottak voltak. Aztán megsemmisítették őket.

Amikor az istenségek megteremtették az embereket, szabályokat állapítottak meg az emberi viselkedésre és életmódokat az emberek számára. Ha az emberek túllépik ezt a területet, akkor többé nem tartják őket embereknek. Nektek azonban továbbra is emberi alakotok van. Akkor az istenségek nem tűrhetik, hogy tovább létezzetek. Meg fognak semmisíteni benneteket. Tudjátok, miért bukkannak fel a földön háborúk, járványok, természeti katasztrófák és emberi szerencsétlenség¹⁹? Pontosan azért, mert az embereknek karmájuk van. Azért léteznek, hogy eltávolítsák a karmát az emberek számára. A jövőben a legszebb történelmi korszakokban is léteznek majd háborúk, járványok, természeti katasztrófák és emberi szerencsétlenség²⁰ a földön. Ez egy módszer arra, hogy eltávolítsák az emberek számára a karmát. Némelyek büntettet követtek el. A hús-vér teste halálán keresztül és szenvedésen keresztül eltávolítják a karmáját. Ha azután újrászületik, nincs többé karmája. Az élete persze nem fog valóban meghalni, ő újra fog születni. De némelyik túl nagy karmát hozott létre, akkor ez az élete lényegét érinti; mindent megsemmisítenek. A homoszexuálisok nemcsak magukat azokat a szabályokat szegik meg, amiket az istenségek határoztak meg az embereknek, hanem az emberi társadalom erkölcsi szabályait is szabotálják. Mindenekelőtt az a benyomás, amit a gyermekeknek hagynak hátra, ahhoz fog vezetni, hogy a jövő társadalom olyanná válik, mint a démonok. Ez a probléma. De ennél a fajta megsemmisítésnél nincs úgy, hogy a megsemmisítésnél minden egyszerre eltűnik. Olyan sebességgel semmisítik meg rétegről rétegre, ami nekünk nagyon gyorsnak tűnik. Az ő számára viszont abban az időmezőben ez rendkívül lassú. Időről időre szélsőséges fájdalmakkal semmisítik meg. Ez egy nagyon borzalmas dolog. Egy embernek becsületesen kellene élnie. Nyíltan és tisztességesen kellene élnie, mint egy embernek. Nem kellene szabad folyást engednie a démontermészetének, és egyszerűen azt tennie, amit akar.

Kérdés: *Én szeretném megkapni a helyes gyümölcsöt. Az arhát gyümölcshelyzetét tűztem ki célul magamnak. És saját magamtól nem segítek senkinek, akinek nincs sorskapcsolata velem. A Fát terjesztésével is így járok el. Ezt hibásan csináltam?*

Mester: Ezt hibásan csináltad. Ez a te emberi gondolatod volt a felszínen. Tudjátok-e, hova kellene művelnie magát mindegyikötöknek, mennyit tudsz te elviselni, mennyi *de*-vel rendelkezel, milyen nagy az anyagi alapod? Én mindent nagyon jól elrendeztem számodra. Te akarod elrendezni a művelés útját saját magad számára. Az nem tartható. Azt senki sem ismeri el. Miért kötelezted el magad az arhát pozíciója mellett? Mert a *Fát* most csak odáig tudod megérteni. Sok ragaszkodásod van, amit nem akarsz elengedni. Csak azt lehet mondani, hogy te a *Fát* csak ennyire érted. Ezért van ilyen felismerésed. Amikor később magasabb fokon érted meg a *Fát*, és többször elolvastad a *Dáfá*-könyveket, akkor teljes bizonyossággal meg fogod változtatni ezt a gondolatot. Azt fogod gondolni, hogy nem kellett volna feltenned ezt a kérdést, és el fogsz pirulni. Most csak azt mondhatom neked, hogy ez a te mostani alapodat képviseli. Ezért nem is teszek neked szemrehányást. De a viselkedésed nem helyes. Hogy te saját magaddal szemben hanyag vagy, és nem akarod elengedni a ragaszkodásodat, ahhoz fog vezetni, hogy alig haladhatsz még előre állhatatosan.

Kérdés: *Amikor éppen elkezdtem, teljesen bevettem magam, és tartósan is haladtam előre. De röviddel ezelőtt hirtelen kételyem támadt a *Dáfával* szemben. Azonkívül újra és újra hibákat követtem el, úgy, hogy nem tudtam átjutni a vizsgákon. Ezek gondolati karma általi zavarások vagy démonok zavarásai?*

Mester: Miért mondom én nektek: vissza az eredethez és vissza a valóhoz? Mi a célja annak, hogy visszatérjete a valóhoz? Az, hogy ezzel visszatérj a valódi énedhez. Egy embernek sok ragaszkodása van, mindenféle nézetei és minden különféle érzése és vágyakozása. Minden gondolat a fejedben van, de az mind nem te vagy. Én azt mondtam, hogy a kapu teljesen nyitva van. Csak a szíveteken, az emberszíven múlik, és azon, hogy művelhetitek-e magatokat, hogy még rendelkezhetek-e a gondolattal, az óhajjal, hogy visszatérjete az eredethez, a valóhoz. Ezért mondom én nektek, hogy minden, ami zavarja a gondolataitokat, talán nem te vagy. Ha némelyik nem tudja elengedni a személyes érdekeit a hétköznapi emberek között, vagy ha nem tudja megkülönböztetni, hogy az a gondolat ő saját maga-e, ha a rossz gondolatokat is saját magának tartja, akkor mi egyáltalán nem fogunk törődni többé ezzel. Miért? Mert a rossz gondolatokat már saját magának tartja. És az összes dolgot részünkről nem lehet odaadni azoknak a rossz gondolatoknak.

Kérdés: *A „Zhuán Fálun”-ban Ön arról beszélt, hogy a nagy megvilágosultak a saját tulajdonságaik szerint alkotják meg a világegyetemet²¹.*

Mester: Én mondom nektek, sokan olvasták ezt a fejezetet. Ez a különböző szinteken levő világegyetemekben történő eseményekre vonatkozik azokban a gigantikus mennyei rendszerekben, amelyek minden világegyetemet felölelnek. Az égitestek egyszerűen túl nagyok. Nem az összes égitest dolgai azok, amiket el akarok magyarázni nektek. A különböző szinteken levő égitestekben a nagy megvilágosultak különböző *Fá*-alapelveket ismertek fel a kozmikus *Dáfából*. Amit a nagy megvilágosultak ugyanazon a szinten ismertek fel, az is különbözik egymástól. Ha a különböző nagyságú világegyetemek közül némelyek megromlottak a gigantikus égitestekben, a nagy megvilágosultak, akik magasán és ortodox módon ismerték fel²², újólag fel fogják építeni azt a réteg világegyetemet. Ez viszont nem vonatkozik az egész összehasonlíthatatlanul óriási égitestre, amelyik magában foglalja különböző szintek számtalan világegyetemét.

Kérdés: *Az „Egy párbeszéd az Idővel”²³ című jingwenben Ön az istenségről beszélt. Mit kellene érteni az „istenség” fogalma alatt? Mi a különbség az istenség, buddha és dao között? Milyen a viszonyuk az őseredeti istenségekhez?*

Mester: A világegyetemben minden, ami túllépi a hétköznapi emberek képességeit, istenség. Számtalan mikroszkopikus, óriási élőlény létezik; ezek mindenütt megtalálhatók a levegőben. Ők mindannyian alak nélküli istenségek. Így van ez. Léteznek különböző látókörű istenségek, náluk is léteznek különböző fajták. A buddha istenség? A *dao* istenség? Összefoglalva őket mind istenségnek nevezik. Csak nekik megvannak a saját tulajdonságaik a művelésnél, a saját kinézetük és a saját különleges dolgaik, amelyek képezik őket. Az egyiket *daónak* hívják, az egyiket buddhának hívják, az egyiket istenségnek hívják. A világegyetemben minden és mindenki rendelkezik gondolatokkal és étellel. Mondhatod-e akkor, hogy ők nem istenségek? Az idő mindegyik dimenzióban egészen

pontosan meghatározza minden anyag változásait ezen a dimenzió belül. Mit gondolsz, ő nem egy istenség? Képes arra, hogy megtudja minden élőlény gondolatait az ellenőrzési területén. Ha beszélni akar, beszélni is tud. Ha emberi alakba akarja összehúzni magát, akkor emberi alakba is összehúzhatja magát. Mit gondolsz, ő nem egy istenség? Az emberek azt hiszik, hogy az idő csak egyfajta fogalom lenne: A nap felkel és lemegy. Az emberek lerögzítettek néhány pontot az órán és néhány számjegyet, és ennek már az időnek kellene lennie. Ez az idő megjelenési formája a hétköznapi emberek társadalmában, bezárólag a napkeltével és a naplementével. Én mondom nektek, a napkeltét, a naplementét és a föld keringését a nap körül szintén ennek a dimenzióknak az ideje határozta meg és rendezte el, nem léteznek eltérések.

Kérdés: *Kitűztem magamnak azt a célt, hogy eljussak a beteljesüléshez. Ha a Mester felhagy a Fá terjesztésével, akkor rendelkezem-e még a Mester fashenének a védelmével?*

Mester: Valójában már nem terjesztem többé a Fát. Az az idő, amikor szisztematikusan terjesztettem a Fát, már elmúlt. Most csak azért jöttem, hogy részt vegyek a Fá-konferencián, és mellékesen megválaszoljak néhány kérdést számotokra. Az asszisztensközpont vezetőjének mindig van egy gondolata: hogy magasabban magyarázzam, és valamivel többet magyarázzak el nektek. A múltban a Fá általam való terjesztése volt a legeslegfontosabb. Ma a ti művelésed és megemelkedésed a legeslegfontosabb. Hogyan lehetne, hogy ne létezen egy fashen sem, aki ezzel törődne? Ha a fashenem nem törődik többé ezzel, ti már eljutottatok a beteljesüléshez.

Kérdés: *Némelyek az új tanulók közül, akik éppen megkapták a Fát, szívesen meghallgatnák vagy megnéznék a Mester 1998 előtti, Észak-Amerikában előadott Fá-magyarázatainak a hangszalag-, illetve videofelvételeit. Megy ez?*

Mester: A Fáról, amit az USA-ban való első látogatásomkor magyaráztam el, most létezik egy könyv. Ha a könyvet olvasod, az nagyon előnyös a Fá általad való felismerésére. Ha viszont a videót nézed meg, az talán nem irányul rád, mivel én akkoriban a jelenlevő tanulók helyzetére irányulva magyaráztam el. A könyv azonban általános érvényűséggel rendelkezik, átdolgoztam. Azonkívül a videofelvételeknél talán már észrevettétek a legnagyobb feltűnőséget a Fá általam való magyarázatánál. Miközben magyarázok, és magyarázok, és magyarázok, hirtelen témát váltok, és elkezdek egy másik kérdéstről beszélni. Talán mindnyájatoknak van egy ilyen benyomása. Miért van ez így? Mert megállapítottam, hogy a tanulók már megértették, miközben magyaráztam és magyaráztam. Még nem magyaráztam a végéig, amikor már megértették. Tehát jó, akkor már nem magyaráztam tovább, és elkezdtem egy másik kérdéstről beszélni. Ez gyakran előfordul a videóknál, ezért számodra a videó megnézése sok kérdésnél nem feltétlenül jobb, mint a könyv olvasása. Ellenkezőleg, a könyv jobb számodra. Erre gondoltam ezzel. Ha a könyv és a videó egyidejűleg létezik, az zavarásokat okoz. Ezért minden hangszalag- és videofelvételt meg kell semmisíteni, miután a Fá különböző területeken való magyarázatáról szóló könyveket kiadják. Ez a Dáfá megóvására szolgál. Amiket nem lehet elengedni, azok az emberi érzések.

Kérdés: *A feleségem és én, mindketten a Dáfában műveljük magunkat. Egypár hónappal ezelőtt egymás után mindketten egy csodaszép nagy madárról álmodtunk. Miután ez a madár bejutott a testembe, eltűnt. A feleségem aztán hallotta ennek a madárnak a csicsergését. Mit jelent ez?*

Mester: Ez persze csak egy madár. Még azok az istenségek is, akik nagyon magas szintekről jöttek le, a sok-sok életben való újraszületések közben talán ebben az egy életben emberként és a következő életben állatként szülehetnek újra. Így van ez pontosan az emberi társadalomban. Az, amit a művelés kezdetén első alkalommal láttatok, talán az eredeti alakotok vagy arról a helyről való árnyékképek, ahol eredetileg tartózkodtatok. Ez lehet egy emberi alak, vagy egy állat, lehet ez vagy az. A mennyben levő madarak is istenségek.

Kérdés: *Vehetnek be a művelők erősítőszereket²⁴?*

Mester: Te nem olvastad a könyvet, te egyszerűen nem olvastad a könyvet. Gondoljátok át egyszer, ha egy művelő testének betegségei vannak, nem jöhet létre művelési energia. Ez azt jelenti, hogy egy tisztátalan testtel nem művelheted magad. Ezért a testedet megtisztítom a művelésnél, avégett hogy teljesen tiszta legyen. Azután létrejön a művelési energia. Ezért mondom én, hogy mi nem gyógyítunk betegségeket. De meg fogom tisztítani a testet azok számára, akik valóban művelik magukat. Akkor egy ilyen testnek nincsenek betegségei. Tehát mi mindannyian egy olyan testet akarunk kapni, amelyik a buddha szintjén van. Megkaphatod te ezt erősítőszerek²⁵ bevitelénél.

keresztül? Biztosan nem. Minek szeded akkor azokat? Ez nem is olyasmi, aminek jó íze van, úgyhogy csemegeként próbálnád ki egyszer. A művelés közben mi újra és újra meg fogjuk tisztítani a testedet, avégett hogy egyre közelebb jusson a legnormálisabb és legjobb állapothoz. A gyógyszerek bevitelével ez nem érhető el. Ha gyógyszereket szedsz, az azt jelenti, hogy persze még nem bízol olyan igazán a művelésben, és persze még nem tekinted magad művelőnek. Ez nem ez az alapelv? Ha te nem tekinted saját magadat művelőnek, akkor hogyan tekinthetünk mi művelőnek téged? Ez nem ez az alapelv? Teljesen mindegy, hogy ez kész kínai készítmény vagy nyugati gyógyszer, ez mind gyógyszer, az biztos. A célod végül is csak abban rejlik, hogy egészséges tested legyen. De a mi művelésünk messze túlmegy ezen. A viszony mármost ilyen. Hogyan cseleksz te akkor?

Kérdés: *Mi Kínából való tanítványok vagyunk. Létezik további öt személy, akinek különböző okok miatt nem sikerült, hogy eljusson ide. Az ok, amiért nem tudtak eljönni, abban rejlik, hogy a démoni zavarás túl nagy volt, vagy ez a Mester elrendezése volt?*

Mester: Még csak titeket, ötötöket sem akartalak hagyni, hogy eljőjtek. Miért? Előbb azt mondtam, hogy korábban a *Fá* általam való terjesztése volt a legeslegfontosabb, és ma a ti művelésetek és megemelkedésetek a legeslegfontosabb. Adjátok át a szíveteket a művelésnek, műveljétek magatokat szilárdan, ez a legeslegfontosabb. Ha a szíved nyugtalan, ha meg akarsz találni, és a *Fát* akarod hallani, ha te mindenhova követsz... akkor ez semmiféle hasznot nem hoz a művelésednek, egyáltalán semmi hasznot. Amikor egy *Fá*-konferenciát rendeztek Szingapúrban, sok ember akart odautazni a szárazföldi Kínából. Akkor azt mondtam a Fő Asszisztensközpontnak: „Nektek továbbítanotok kellene, hogy az összes terület asszisztensközpontjainak továbbítaniuk kellene, hogy a tanulóknak semmiképpen sem kellene odautazniuk, az semmi előnyt sem hoz.” Tulajdonképpen a *fashen* ebben az időben egy szisztematikus művelést rendezett el számotokra, de ti ezt megzavartátok. Nagyon valószínűen elengedhettetek volna bizonyos ragaszkodásokat ebben az időben a művelésen keresztül. Azt, amit ebben a tekintetben meg kellene emelni, megzavarjátok. Ez az ok. Ne nevezzetek démoni zavarásnak minden ragaszkodást, ami miatt feltétlenül csinálni akartok valamit, de nem tudjátok megcsinálni.

Kérdés: *A férjem nem gyakorol. De a „Zhuán Fálun” könyvet átolvasta egyszer. Megnézte a Mester *Fá*-magyarázatának a videóját. De az égi szeme nyitva van, és még a távolbalátás természetfeletti képességével is rendelkezik.*

Mester: Ez a sorskapcsolatára vezethető vissza, és arra, hogy talán az alapja sem rossz. Az égi szem már rögtön az olvasásnál fel lett nyitva. Ami azt illeti, hogy tanulja-e vagy sem, hogy műveli-e magát vagy sem: Mindegyik ember nagyon bonyolulttá vált ebben a bonyolult társadalomban. Mielőtt a történelemben az embervilágba jöttetek, mindegyik jelenlőnek mélyen a szívébe elültettem a magot, hogy nektek ma meg kell kapnotok a *Fát*. Többször megtaláltalak benneteket az emberi társadalomban, és egy jellel láttalak el benneteket. Mindezek a dolgok nagyon erős hatást fejtenek ki. De mindennek ellenére a hétköznapi emberek közötti ragaszkodásotok nem hagyja legyengíteni magát, mindezek a dolgok nem vehetnek rá benneteket arra, hogy olyanok legyetek, ahogyan a *Fát* láttátok akkoriban: „Hát persze, olyan sok évet vártam erre; én csak azért jöttem, hogy megkapjam ezt.” Sok embernek már nincs meg ez az érzése. Emiatt ez odavezet, hogy csak egészen hanyagul művelik magukat, és nem haladnak előre állhatatosan. Némely sorskapcsolattal rendelkező emberek már megkapták a *Fát*, de ugyancsak nem tudnak többé minden lehetséges ragaszkodást elengedni. Különböző helyzetek léteznek. Ha a sorskapcsolat a végére jut, mindennek vége.

Kérdés: *Mester, amikor Ön a szvasztika-jelet magyarázta el, azt mondta: „Ha a szint kétszer olyan magas, mint a tatháगतáé, két szvasztika létezik.”²⁶ A „kétszer olyan magas, mint a tatháगतáé” a művelési energia pillérének a magasságára vonatkozik?*

Mester: Ez a *xinxingre* vonatkozik, a hatalmas erényre, és a művelési energia csak egyfajta megnyilvánulás. Itt a művelési energia pillérére is vonatkozhat, mindazonáltal csak a művelési energia beteljesülés utáni pillérére, azaz a beteljesülés után a művelési energiád pillére kétszer olyan magas, mint a tatháगतáé. A művelési energia pillére a művelés közben nem számít hozzá, mert az nem a végérvényes. Az még nem teljesítette be a többi részedet, az csak az energia egyfajta létformája. Bizonyos tekintetben azonban az is a szintedet és *xinxing*edet képviseli a művelésed közben.

Kérdés: Amikor a tanítványok a szingapúri Fá-konferencián²⁷ tapsoltak, a Mester legtöbb esetben két kézzel végzett heshit. De korábban a Fá-magyaráztánál Ön legtöbbször egy kézzel adta elő a jelet. Létezik ennél egy mélyebb jelentés?

Mester: A tanítványokkal szemben egy kézzel végzem. De létezik egyvalami: Amikor látom a tiszta szívetekeket és azt az állapotot, amelyikben szüntelenül előre haladtok, valóban nagyon örülök. Akkor szívesen végzem mindkét kézzel. Normális körülmények között a Mester egy kézzel végzi a jelet a tanítványokkal szemben.

Kérdés: Azt hallottam, hogy a fő-összellelem örökre magával viheti a Dáfát, ha meg tudja tanulni kívülről a „Zhuán Fálun”-t, teljesen mindegy, hogy eljutott-e a beteljesüléshez, vagy sem.

Mester: Ki akarja csak megjegyezni a Fát, anélkül hogy eljutna a beteljesüléshez? Minek tanulja meg az ember kívülről a könyvet? Talán nem a beteljesülés miatt? Ha megtanulod kívülről a „Zhuán Fálun”-t, az előnyös a megemelkedésedre. Mert mind a tested mikroszkopikus része, mind a legfelszínesebb emberi részed megtanulja kívülről. Bárhogyan is tanulod meg azonban kívülről, vagy bármilyen nagyon folyékonyan is tanulták meg némelyek kívülről, elő fog fordulni, hogy egy bizonyos időszakban hirtelen megint nem tudják többé kívülről. Miért? Azért, mert a fő részedet, tehát azt a részt, amelyik megtanulta kívülről, elválasztják tőled, miután elérte a mércét. Hirtelen az az érzésed: „Ajaj, hogyhogy nem tudom már megint kívülről?” Az ok abban rejlik, hogy azt a részedet, amelyik már elérte a mércét, leválasztották. És az emberi felszín megint csak nem tudja már egészen kívülről, és újra elfelejtette. Némelyek többet felejtjenek el, némelyek kevesebbet. Ez fog előfordulni.

Sokan közülünk éltek még át egy ilyen állapotot: Időnként éles hallásuk van, illetve időnként nagyon tisztán látnak az égi szemükkel. Mikor láthatnak tisztán? Mikor láthatnak a legjobban? Abban a szakaszban, amikor nagyon jól művelték magukat. Ha az elválasztás még nem sikerült, és mindjárt elérik a mércét, világosan láthatnak és a hallásuk is éles, a testük is érzékeny. Közvetlenül az elválasztás után megállapítja az ember, hogy már megint nem jó: „Leestem? Hogyhogy nem megy többé semmi?” Nincs úgy, hogy leestél. Ennek az az oka, hogy a készre művelt részedet már elválasztották tőled. És a megmaradt rész az a rész, amelyet még nem műveltél készre, tehát tovább kellene művelned magad. Innen eredően lépnek fel időnként az éles érzékelések. Ilyen ez az állapot. Ez az állapot csak a Dáfában való művelésénél létezik.

Kérdés: Úgy van, hogy annál kevesebbet alszik az ember, minél magasabb a művelési szint?

Mester: Nincs úgy. Ennek a helyzetnek a gondolkodásod részecskéinek a változásához és megemelkedéséhez van köze. Mindazonáltal szakaszosan lép fel. A kérdés, amit éppen elmagyaráztam, szintén ehhez tartozik. Amikor a készre művelt részedet elválasztják tőled, a felszíned megjelenése újra normális. A beteljesülésed előtt újra és újra ebben az állapotban leszel található. Ez ahhoz vezet, hogy úgy élhetsz, mint a hétköznapi emberek. Az emberi oldalad azonban egyre gyengébb lesz. Ehhez jön még, hogy te magas követelményeket állítasz fel saját magaddal szemben. Talán egyre jobbnak mutatkozol meg a hétköznapi emberek között. Így van ez.

Kérdés: Az idő nagyon szűkös, és én még mindig nem tudom a teljes lótuszülést. Hogyan csinálhatnám jobban?

Mester: Ne aggódj. Azt sem mondjuk, hogy nem elegendő az idő. Én sohasem mondtam, hogy nem elegendő az idő. Én gyorsan műveltetlek téged, és te egyszerűen gyakorolhatsz tovább. Tisztában kell lenned azonban azzal, hogy neked szigorú követelményeket kell felállítanod saját magaddal szemben. Így van ez. Az mindenképp nagyon-nagyon ritka, hogy valaki nem tudja megcsinálni a teljes lótuszt. Olyan összellemegek is léteznek, akik a mennyben nem rendelkeznek emberi alakkal. Ők más istenségek alakjával rendelkeznek, és akkor nem végeznek lótuszülést. Ez a tényező is létezhet. De mi azt mondjuk ma: Mivel te rendelkezzel az emberi testtel, a hús-vér testtel, én azt gondolom, hogy ti mindannyian meg tudjátok csinálni a lótuszülést, kivéve a szélsőségesen különleges eseteket. Mondjuk tréfából: Sokan a jelenlevőink közül valóban nagyon jól művelték magukat. És ha ti nem tudjátok megcsinálni a lótuszülést, a bódhiszattvák a mennyben a szájuk elé tartják a kezüket, és szórakoznak rajtatok: „Nézd csak azt a művelőt, még csak a lótuszülést sem tudja.”

Kérdés: Mester, kérem, magyarázza el egyszer a „ragaszkodás” fogalmát.

Mester: Mi az oka annak, hogy az emberek nem láthatják a világegyetem igaz arculatát? Miért köd ez a dimenzió? Én mondom nektek, minden, amit te hétköznapi emberként a hétköznapi emberek társadalmának a dimenziójában látsz, megérintesz, és az a tudás is, amit a hétköznapi emberek között tanultál meg, korlátoz és körülzár téged. Ha a tudásod erről a dimenzióról, a felismeréseid mindenről, ami ebben a dimenzióban létezik, egyre tisztábbak lesznek, ha látszólag egyre többet értesz meg, akkor egyre inkább körülzár téged. Ti szintén úgy találjátok, hogy a hétköznapi emberek dimenziójában ez az igazság, valójában nagyon valószínűen hamis és fordítva van. Emiatt nem láthatjátok a világegyetem igaz arculatát, ha nem mondotok le arról, amit a hétköznapi emberek társadalmában ismertetek fel. Mindenekelőtt azokat a dolgokat nevezem én meg mind ragaszkodásként, amiket mi, emberek nem tudunk elengedni, azért hogy éljünk és létezzünk, azért hogy megvédjük magunkat vagy több előnyt nyerjünk. A ragaszkodásnak ezek a formái pontosan olyanok, mint az erős záruk, amelyek bezárnak téged, és elzárják az utat előled. Mindegyik zárat fel kell nyitnod, különben bezár, és a ködben maradsz, úgy, hogy nem láthatod az igaz arculatot. Azonkívül, ha te nem tudod felnyitni ezeket a zárat az úton, amelyiken az eredethez és a valóhoz térsz vissza, nem tudsz tovább menni. Ezek pontosan a vizsgák. Mindezek a dolgok, amikhez ragaszkodsz, éppen a te akadályaid és vizsgáid, amelyekbe a művelésnél fogsz ütközni. Valójában ezek a saját nehézségeid is. Arra használom ezeket, hogy felnyissam a ragaszkodásod zárait, avégett hogy láthasd az igaz arculatot, és meg lehessen emelni a gondolataidat.

Kérdés: *Mit kellene érteni ezalatt: „Minden ragaszkodás elengedése”?*

Mester: Ez azt jelenti, hogy minden különböző ragaszkodást engedjen el az ember, amit a hétköznapi emberek dimenziójában nem tud elengedni, mert a ti mai művelési módszerek különbözik a múltban használt összes művelési módszertől. Én tudom, hogy sok-sok ember jön majd tanulni, és ezáltal egy társadalmi forma fog létrejönni. A jövőben még többen fognak létezni. Tehát ha ez a társadalmi forma – a művelők embertömege – kialakul, akkor ez nagy befolyást fog kifejteni a társadalomra. Ha mindenki lezáratlanul művelné magát, mindenki istenségként mutatkozna meg, az egész társadalmi forma megváltozna. Akkor nem lenne többé olyan, mint egy emberi társadalom, hanem olyan, mint egy isteni társadalom. Ez nem megy. Az emberi társadalom éppen ilyen, ezért mi egy ilyen művelési környezetet használtunk arra, hogy műveljük benne magunkat. Mi nem tesszük tönkre ezt a környezetet, és egyidejűleg még meg kell felelnünk ennek a környezetnek a művelésnél, mert ha az ember nem felel meg ennek a környezetnek, nem művelheti magát. Az a forma, amit ma használunk, pontosan ilyen. Most több mint százmillió ember létezik, aki *Dáfát* művel. Nem megy, ha mindannyian hontalanok lennének, mindannyian keresztény szerzetesek, illetve buddhista szerzetesek lennének. Tehát a jövőben még több ember fog létezni, és mi lenne akkor ezzel a társadalommal? Kinek kellene táplálnia téged, ha mindannyian jönnek és művelik magukat? Ez nem megy. Ezért lehetőleg meg kellene felelnünk a hétköznapi emberek társadalmának. Mi a hétköznapi embereknek ezt a társadalmi formáját használjuk, hogy műveljük magunkat, ezért meg kell felelnünk neki.

Mindenkinek közületek rendelkeznie kellene munkával, környezettel és még családdal is, és ehhez még sok-sok rokonnal is a hétköznapi emberek társadalmában. Mindez annak a megtestesülése, hogy mi megfelelhetünk a hétköznapi emberek társadalmának formájának. Egyidejűleg ők ugyancsak jó lehetőséget teremtenek nekünk a művelésre, egy művelési környezetet nyújtanak nekünk, mert ti éppen a hétköznapi emberek között művelitek magatokat. Mivel a hétköznapi emberek társadalmában műveljük magunkat, az anyagiakkal való érintkezéseink tekintetében – az anyagiak birtoklásaként is meg lehet nevezni –, ebben a tekintetben is lehetőleg meg kell felelnünk a hétköznapi emberek társadalmának állapotának. De még egyet: Ti mások vagytok, mint a többiek, mert művelők vagytok. A ti szívetek nem ragaszkodik ehhez. Nektek lehet sok pénzetek, lehet családokat, birtokolhatjátok a vagyontokat, tehát sok-sok mindenetek lehet. De nektek el kell engednetek azt a szívet. Ez mármint a ti művelésetek módja.

A teljes elengedés azonban, amire itt gondolunk, nem azt jelenti, hogy az anyagiakat feltétlenül el kell engedni, mielőtt elengedettnek számítanak. Ellenkezőleg, ha te minden anyagi dolgot elengedtél, de a szívedben még nem tudod elengedni, ha még rajta csüngsz, nem tudsz megválni tőle, és még gyakorta gondolsz rá, és ha néha ez még a művelésedet is befolyásolja, akkor azt mondom, hogy ez nem elengedés, hanem kényszerrel való elengedés. Ezért az csak egy formalitás, ha nagyon könnyedén vetted az anyagi dolgokat a felszínen. Ahogyan látom, az ok, amiért valóban felfelé művelheti magát az ember, abban rejlik, hogy az emberszív megváltozott. A szív elérte a

mércét, az ember szellemi látóköre elérte a mércét, csupán akkor művelte magát valóban felfelé. Mi nagyon könnyedén vesszük az anyagi javakat. Nem játszik szerepet, hogy rendelkez-e velük, vagy sem. A döntő az, hogy el tudod-e engedni ezt a szívet, és meg tudsz-e emelkedni; ez a legeslegfontosabb. Azonkívül az egész művelési formánkat a hétköznapi emberek közötti művelésre rendezték el: hogyan vesznek rá arra, hogy állhatatosan haladj előre, miközben a művelési energiád sem eshet le; az összes elrendezés minden tekintetben megfelel a mai művelési formánknak. Amikor én akkoriban elkezdtem a *Fá* terjesztését, ezért azok az istenségek mind azt mondták, hogy ez „a magas erény *Dáfája*”. Mindannyian nagyon jónak tartják.

Kérdés: A *Dáfá* terjesztése útjának és módjának meg kell felelnie az európaiaknak?

Mester: Miután egy művelő megkapta ezt a *Fát*, arra gondol, hogyan lehetne terjeszteni, avégett hogy még több ember tanulja: Ez nagyon jó kívánság. Teljesen mindegy, hogy Európában vagy Keleten, és bárhogyan is terjeszted, a sorskapcsolat nélküli emberek csak nagyon nehezen jöhetnek tanulni. Kik a sorskapcsolattal rendelkező emberek? A sorskapcsolat kérdését már elmagyaráztam. Hogyan lehet akkor megtalálni a sorskapcsolattal rendelkező embereket? Hasztalan az újságban feladni egy hirdetést, hogy a sorskapcsolatokkal rendelkező emberek után kutassunk. De egyvalamivel tisztában kellene lennetek, sőt a tanulóink közül talán mindegyik egészen pontosan tudja a szívében: Ha te némelyik embernek ezt a két szót mondod: „*Fá* *lun* *Gong*”, vagy ezt a két szót mondod: „*Zhuán* *Fá* *lun*”, azonnal egy megrázkódtatást érez, vagy elragadtatottnak érzi magát. Azonnal tanulni akarja. Nagyon valószínűen ez egy sorskapcsolattal rendelkező ember. Némelyiknél úgy van, hogy teljesen mindegy, hogyan is meséled neki, a szíve érintetlen marad. Nagyon valószínűen ő egy sorskapcsolat nélküli valaki.

Ezt még ahhoz, hogyan kellene terjeszteni, és milyennek kellene lennie a terjesztés útjának és módjának: Valójában a legjobb módszer olyan, hogy a tanulóink nyilvános helyeken gyakoroljanak, avégett hogy a sorskapcsolattal rendelkező emberek megtalálhassanak bennünket; emellett még arról kellene gondoskodni, hogy a különböző népeknél, különböző országokban levő könyvkereskedésekben láthatóak legyenek a *Dáfá*-könyveink. Nekem számtalan *fashen*em van. Már egy pillantással látja, kinek van sorskapcsolata, és kinek kellene megkapnia a *Fát*. Ha a könyveink rendelkezésre állnak a könyvkereskedésekben, és a tanulóink a parkokban gyakorolnak, akkor megtalálhatja a sorskapcsolattal rendelkező embert, és irányíthatja, hogy kutasson ez után a *Fá* után. Ha nem áll rendelkezésre egy ilyen környezet, akkor léteznek bizonyos nehézségek. Teljesen mindegy, milyen módszert használnak, ez az ember meg fogja találni a könyvet. Miután elolvasta a könyvet, jónak találja; mivel hát sorskapcsolata van, biztosan jónak találja, akkor majd keresésre indul. És a mi gyakorlóink a parkokban vannak, így hát megtalálja. A *Fá* általam való terjesztésének a kezdete óta máig sok ember kapta meg ezen a módon. Sok ember hallotta viszont a tanulóinktól is. Jónak találják és a családtagjaikkal is tanultatják. Ha az ember saját maga nem találja jónak, teljes bizonyossággal nem fogja csapdába juttatni a családtagjait. Éppen azért tanultatja a családtagjaival, mert saját maga jónak találja. Ha a családtagok jónak találják, akkor ők ismét más családtagokkal és barátokkal tanultatják. Ha a tanuló a saját tapasztalatairól és érzékeléseiről beszél, annak megrázó hatása van másokra. Ő nem fogja becsapni a saját családtagjait, a saját barátait sem fogja becsapni, ezért a barátok hinni fognak benne. Ha aztán hisznek benne, ők is jönnek tanulni. Nekik szintűgy lesznek érzékeléseik. Ez a *Dáfá* terjesztési formája.

Mindazonáltal szintén létezik néhány kevés ember, aki azután jött, hogy megkapja a *Fát*, miután olvasta azokat a cikkeket, amiket a tanulóink újságokban vagy folyóiratokban hoztak nyilvánosságra. Tegnap azt mondtam, hogy én szintén nem vagyok ellene, ha az ember ezen a módon kapja meg a *Fát*. De milyen probléma merülhetne fel ezáltal? A nemes emberek jönni fognak, és a jellemtelen emberek is jönni fognak. Akkor azoknak az embereknek, akik jöttek, különböző céljaik és különböző érzületeik vannak. Ezért némely valaki gyakorol egy bizonyos ideig, és megint elmegy. Ő talán egy jellemtelen ember. Az is lehet, hogy nem akarja megkapni, vagy nem kellene megkapnia; normális módon ez így van. Az, hogy egy tanuló egy cikket hoz nyilvánosságra egy újságban, illetve ír egy értesítést, szintén jó dolog. Én sem vagyok ellene, mivel ez végül is ahhoz vezethet, hogy sorskapcsolatokkal rendelkező emberek is jönni fognak. A nemes emberek is fogják olvasni az újságokat, és jönni fognak. Éppen ebből az okból kifolyólag lehet szintén hatása. De csak két fő módszer létezik: Az egyik az, hogy a könyveink kaphatók a könyvkereskedésekben, hogy léteznek gyakorlócsoporthoz, és a *fashen* irányítani fogja az embert, hogy kutasson utána; a másik az, hogy *Fá*-konferenciákat tartunk, és a tanulóink a saját érzékeléseikről mesélnek a családtagoknak. Főleg ezen

a két úton keresztül viszonylag sokan jöttek, és a minőségük magas. Ami más módszerek bevetését illeti: Teljesen mindegy, hogy keletiek-e vagy nyugatiak, úgy gondolom, főleg ez a két módszer létezik. A kezdeti időben, amikor az emberek sok területen még nem ismerik a *Fá lun Gongot*, mi azáltal mutatjuk be azt a többi embernek, hogy írunk egy cikket, és nyilvánosságra hozzuk újságokban vagy folyóiratokban. Természetesen ez is a *Fá* terjesztése. Ez már biztos.

Kérdés: *Én fehér ember vagyok. Ha Ön egy vizsgába ütközik, elfogadja ezt a vizsgát, vagy egyszerűen hagyja elmúlni?*

Mester: „Ha Ön...”, ezzel rám gondol, igaz? Egyet megmondok nektek: Ez a kérdés nagyon jó. Úgy gondolom, már eljött az ideje, hogy pontosan elmagyarázzam nektek ezt a kérdést.

Én mondom nektek, teljesen mindegy, hogy milyen sok ember is művel ma *Dáfát*, milyen sok tanulóm, tanítványom is van, ti mindannyian művelők vagytok. Senki sem léphet túl ezen²⁸; ezért ti mindannyian a művelésnél vagytok. Teljesen mindegy, hogy jól művelitek-e magatokat, vagy sem, folyamatosan haladtok-e előre, vagy sem, hogy magas-e a szintetek, vagy sem, mindnyájatoknak szigorú követelményeket kell felállítanotok magatokkal szemben, és művelőként kell szemlélnetek magatokat. Én viszont nem azért jöttem, hogy műveljem magam. Ezzel feltétlenül tisztában kell lennetek. Nekem nincsenek saját nehézségeim. Nálam a művelésre vonatkozó tényezők sem léteznek, úgy, mint nálatok. Egyet megmondhatok nektek: Mivel tanítványokként vezetlek benneteket, én azon vagyok, hogy megváltssalak benneteket, hogy eljuttassalak benneteket a megváltáshoz, tehát ebben a tekintetben ti és én különbözőek vagyunk. Nektek minden problémát, amivel találokotok, művelésként kell szemlélnetek, mert az teljes bizonyossággal művelés. Ha nálam merülnek fel problémák, az a *Fá* zavarása, a *Fá* szabotázsza. Miért látják ezt így? Ez a világegyetem mindig is ott volt. Annak a célja, amit teszek, az, hogy helyreigazítsam a *Fát*.²⁹ A világegyetemben levő összes élőlény már eltért a *Fától*, ezért kell helyreigazítani a *Fát*.³⁰ Én gyakorta mondom nektek egy mondatot: Tízezer év alatt sem lehet találkozni ezzel, a menny és a föld teremtése óta ez sohasem létezett; az egész világegyetem *Dáfáját* terjesztik az embervilágban, azt a *Fát*, amelyről a múltban még az istenségek sem tudtak semmit.

A felmérhetetlenül hosszú történelem során az élőlények egyre tisztátalanabbak lettek. Minden elidegenedik. Ha ez tartósan így van, a *Zhen, Shan, Ren* legalapvetőbb kiindulópontja is el fog idegenedni. Ez nagyon borzalmas lenne. De én értékelem a világegyetemben levő élőlényeket. Lehetőleg meg akarom tartani az eredeti élőlényeket, úgy, hogy ne lépjen fel a megsemmisítés formája. Nekem megvolt ez a gondolatom, és aztán idejöttem. (taps) Ha már egyszer idejöttem, abban a formában jelenek meg, amelyikben magammal hozom a legeredetibb dolgot, a legszebbet és mindent korábról, ami tökéletesebb. Tudjátok, hogy a *Fá lun* forog. Az a *Fá lun*, amit ti láttok, csak egy külső formája a *Fá lunnak*. Rendelkezik a *Fá* még egy oldalával, amit ti nem láthattok. Szakadatlanul forog, önműködően megjavítja a mechanizmusokat, és mindent a legeredetibb és legjobb állapotba helyez vissza. Ez így van minden anyagnál, minden élőlénynél a mikroszkopikustól kezdve a felszínig, minden forog és mozog. Én ezt mind megteremttem és újra előállítottam³¹. Ezenkívül szakadatlanul harmonizálja magát. Nálam nem létezik a művelés kérdése. A probléma, amit meg kell oldanom ennél a dolognál, az a gonosz erők ellenállási hatása, ami azután jött létre, miután a világegyetemben levő élőlények tisztátalanokká váltak; egyidejűleg még léteznek azok a nehézségek, amiket az a karma okozott nekem, amit az élőlények saját maguk hoztak létre a hétköznapi emberek társadalmában. Gyakran mondom, hogy én tudom, miért feszítették keresztre Jézust az emberek; miért kellett Sákjamuninak feltétlenül a nirvánába mennie; és miért hagyott hátra Lao-ce ötezer szót, és aztán sietve távozott. Egy ember például a világra jön, életről életre újraszületik. Te nem tudod, milyen sok életet, milyen sok évszázadot éltél már. De mindegyik életedben nagyon sokkal maradtál adósa másoknak, és nagyon sok rosszat tettél. Némelyek különböző szintekről származtak, és a földön születtek újra. Abban az időben, amikor lépésről lépésre leereszkedtek, mindig tettek valami hibásat. Ez azt jelenti, hogy ők magas szinteken levő különböző dimenziókban tartózkodtak. Miért nem maradhattak már tovább abban a dimenzióban? Mert ott ismét valami rosszat tettek, és onnan eredően megint lesüllyedtek. Ha ismét valami rosszat tettek, megint lesüllyedtek. Akkor az istenségeknek tartoznak azzal az adóssággal, amit a rossz tetteik által okoztak a mennyben.

Ha egy ember vissza akar térni a mennybe, azt nem engedik meg a mennyben levő istenségek! Ha egy mester sem létezik, aki tanít téged, és törődik veled, te soha többé nem tudsz visszatérni, még akkor sem, ha szörnyen nagy képességeid vannak. Ha te a földre jutottál, soha többé nem térhetsz

vissza, ameddig egy mester sem törődik veled, aki valóban embereket vált meg. Mert még ha valóban vissza is tudod fizetni az embervilág karmáját, azt, amivel a mennyben maradtál adós, nem tudod visszafizetni. Jézus embereket akart megváltani, nagy irgalmat nyilvánított ki, és nem törődött az ilyen dolgokkal. Aztán ki akarta oldani azokat a karma-csomókat, amelyeket az emberekre kötöttek, és nem oldhatók ki. De ebben a világegyetemben létezik egy alapelv, amit úgy hívnak: Aki semmit sem veszít, semmit sem nyer; ha nyersz valamit, veszítened is kell valamit; a tartozást ki kell egyenlíteni. Ez egy abszolút alapelv, amelyik örökkön-örökké egyáltalán nem változik meg. Ha megváltottál egy embert, kinek kellene akkor visszafizetnie a tartozását? Tehát természetes módon minden adósság, minden okozott adósság Jézusra nehezedett. „Te kioldod számukra a csomókat, tehát jó, akkor az adósságot is fizesd vissza számukra.” Minden csomót, amelyik nem oldható ki, mindazt az adósságot és mindent, amitől a megváltottak egyáltalán nem szabadulhattak meg, Jézusra kötötték, mert hiszen ő a földön volt. Különböző szinteken létezett karma-tartozás. Ez azt jelenti, hogy nem csak az embereknél levőre korlátozódott. Milyen messzire ment ez a végén? Minél több embert váltott meg, annál több volt a csomó rajta. Egyáltalán nem szabadulhatott meg azoktól. Nem is volt meg az energiája, hogy ilyen dolgokat elintézzon; a csomók nem voltak kioldhatók. Tehát Jézus végül megváltotta ezeket az embereket, azonban a saját emberteste nem szabadulhatott meg többé ezekről. Ezért Jézusnak le kellett mondania erről a testről, hogy visszafizesse számukra az adósságot és a karmát. Sok élőlény karmája és nagyon nagy harag és gyűlölet nehezedett Jézusra. „Tehát jó, én visszafizetem ezt az összes hívó számára.” Keresztre feszítették, és nagyon nagy szenvedések között halt meg. Minden csomót a hús-vér testre kötöttek. Mihelyt a hús-vér test meghalt, mindet kioldották. Miután levetette ezt a testet, Jézust is megszabadították. Ez az oka annak, hogy miért kellett Jézust feltétlenül keresztre feszíteni, és miért mondják az emberek azt: Jézus elviselte a szenvedést az emberekért. Ez az oka.

Láttatok, hogy sok ember jött, hogy tanulja ezt a *Fát*. A jövőben még többen fognak létezni. Tehát tudjátok: Ha az ember művelni akarja magát, a Mesternek kell mindezt megtennie. Én azonban más vagyok, mint ők, mert teljesen mindegy, hogy Jézus vagy Sákjamuni, ők csak egy kis területen levő megvilágosultak. Én nem tartózkodom a világegyetemben, ezért el tudom intézni a különböző szinteken és különböző égitestekben és világegyetemekben levő különböző élőlények dolgait. Én azt mondtam, hogy az igazi célom nem az, hogy megváltsam az embereket. De ők egy olyan réteg élőlény, amelyik bele van foglalva ebbe; egy olyan réteg élőlény, amelyet meg akarok menteni és váltani. Valójában nekem saját magamnak nincsenek nehézségeim, én nem vagyok a művelésnél. Azok a problémák, amikbe ütközöm, alig mutatkoznak meg a hétköznapi emberek oldalán. Mindazonáltal léteznek olyanok is, amelyek ezen az oldalon mutatkoznak meg. A legtöbbet ezek közül nem ismeritek. Én megszabadulhatok ettől a dologtól, mert nem tartózkodom benne. Nálam nem lesz úgy, mint náluk, hogy nem tudtak megszabadulni. Én ki tudom szabadítani magam, de ez nagyon nehéz. Közöttetek ezt egy élőlény sem tudja elképzelni. Én a legnagyobb mértékben le tudok mondani mindenről, amivel rendelkezem, ezért ezt mind meg tudom oldani. (taps)

Ennél az éppen megemlített kérdésnél mellékesen még egy dolgot ki akarok hangsúlyozni: Körülöttem létezik néhány tanuló, aki gyakran elkísér engem. Különböző területeken szintén létezik néhány illetékes, az asszisztensközpontok vezetői vagy más illetékesek. Nektek tisztában kell lennetek egyvalamivel: Minden, amibe ütköztök, egy vizsga, amin túl kell jutni; de ti nem képviselhetitek a Mestert. Minden dolognál tisztában kell lennetek azzal, hogy én részt vettem abban. És így nektek az én álláspontomból kell átgondolnotok a dolgokat. Ez egy olyan probléma, amit a múltban elhanyagoltatok. Ha valaki problémákat okoz nekem, az a *Fá* célzott szabotázsja. Ezért ez teljesen különbözik attól, ahogyan ti juttok át vizsgákon. Semmiképpen sincs úgy, hogy a Mester a művelésnél vagy a vizsgákon való átjutásnál van, hanem ez a *Fá* és a világegyetem valódi célzott szabotázsja. Ezért ezeket nem lehet egy sorba helyezni. Ezzel feltétlenül tisztában kell lennetek. Amikor én intézek el problémákat, valódi démonokként fogom kezelni őket. De nektek ezt nem szabad! Mindennek, amibe ütköztök, közvetlen köze van a művelésetekhez. Ezért mindezt művelésként kellene szemlélnetek és saját magatoknál keresnetek az okokat. Ez teljesen más.

Kérdés: *Úgy tűnik, mintha az európaiak nagyon nehezen juthatnának el a nyugalomba. Miért?*

Mester: Valójában a keletiekénél és az európaiaknál ez ugyanaz. Ha egyvalaki valóban eljuthat a nyugalomba a hétköznapi emberek társadalmában való művelésnél, akkor a szintje már nagyon magas. Mivel neked a hétköznapi emberek társadalmában van munkád, a hétköznapi emberek dolgait kell elintézned, minden tekintetben létezik valami. Még akkor is, ha ott ülsz, és nem akarsz

kérdésekről gondolkodni, maga a kérdés már hat a gondolataidban. Magadtól gondolkozol, ezért nem juthatsz el a nyugalomba. A művelésnél mi állandóan emelkedünk, és állandóan ragaszkodásról mondunk le. Miközben egyre kevesebb ragaszkodásod van, meg fogod állapítani, hogy te már saját magadtól egyre nyugodtabb, egyre nyugodtabb leszel. Ez a szinted megtestesülése. Ha azt mondd, hogy már rögtön a kezdetén el akarod érní a nyugalmat: ez nem reális. Bármilyen módszereket is alkalmaz az ember, ez nem érhető el. Kivéve, ha rendkívül különös esetek léteznek közöttünk, amikor az emberi oldala rendkívül gyenge, viszont az az oldal rendkívül erős. Egy félig tiszta és félig homályos állapotban található. Ez egy rendkívül különleges ember. Bizonyos mértékig elérheti a nyugalmat. Mert nála nem az emberi, hanem az isteni oldal játssza a főszerepet. Ennek adottnak kell lennie. De mindenki más nem érheti el már rögtön a kezdetén, hogy eljusson a nyugalomba. Emiatt a faj nem játszik szerepet ennél. Az európaiaknál és a keletiekénél ez ugyanaz.

Ne aggódj, ha nem tudsz eljutni a nyugalomba. A gyakorlásnál csak a testedet szükséges kellemes módon ellazítanod, lehetőleg uralkodnod magadon és nem zűrzavarra gondolnod. Ha valóban semmi többet nem tudsz csinálni, és az továbbra is zűrzavarra gondol, akkor hagyd egyszerűen zűrzavarra gondolni. Szemléld ezt a gondolatot, amelyik zűrzavarra gondol, egy másikként. Azt mondd: „Gondolkodj csak. Én nézlek téged, én látlak téged gondolkodni.” Ez tehát szintén egy módszer. A jó ebben az, hogy meg tudod különböztetni, hogy nem te vagy az. Egyedül ez nagyon értékes. Vagy elnyomod úgy, hogy ne gondolkodjon többé. Ezzel elérted azt, amit egy művelő megtehet. Amikor a test ellazul, a legjobb átváltozási és finomítási állapotba jut az ember. De mi a teendő, ha a gondolat nem tud eljutni a nyugalomba, úgyhogy a legjobb átváltozási és finomítási állapotot nem lehet elérni? Tudjátok, hogy mi a mikroszkopikus fogva kezdjük el a művelést. Innen eredően nekünk az a mikroszkopikusban levő oldalunk nyugodt. Onnan kezdődik. Miközben az az oldal egyre nyugodtabb lesz, egyre jobban művelte magát, a felszín korlátozzák, úgyhogy egyre gyengébb lesz. A felszínen ugyan egyre rosszabb lesz, de egyre gyengébb is. Ilyen az összefüggés. Sokan közülünk nagyon hosszú ideje művelték magukat, és ők megállapítják, hogy a gondolataik között még mindig léteznek rossz gondolatok. Ha el akarod nyomni őket, már el tudod nyomni őket. Mert ámbár egyre rosszabbak, és egyre közelebb jutnak a felszínhez, viszont egyre gyengébbek, mivel már nincs gyökerük.

Kérdés: *Nyugati gyakorlóként hogyan kellene felismernünk a helyeset, és hogyan kellene élnünk? A természetes utat kellene követnünk?*

Mester: Azt gondolom, az úgy van, hogy „a természetes utat kövessétek” mondatot én különböző körülmények között mondtam. Ez nem is jelenti azt, hogy nektek mindennél a természetes utat kellene követnetek. Te egy cégnél dolgozol, és a főnök bért fog fizetni neked. Ha te a munkánál zavarodott vagy, a természetes utat követed, és nem is teszel egy erőfeszítést sem, akkor valóban nem vagy méltó arra, hogy megkapd a béredet. Bárhol is vagyunk, jó embereknek kellene lennünk. Én mondom nektek, „a természetes utat kövessétek” mondatnál ez a helyzetén múlik. A művelésnél a természetes utat kellene követni. Mégis önmagunk rossz oldalát el kell nyomnunk, és erőfeszítéseket kell tennünk a művelésnél. Ez tehát nem azt jelenti, hogy a természetes utat követjük. Valójában mi ezen a módon műveljük magunkat. Tehát a művelésnél már egészen világosan tudatában vagyunk annak, hogy mi aktívan műveljük magunkat. A mindennapi életben lehetőleg meg kellene felelnünk a hétköznapi emberek társadalma formájának. Ezért a hétköznapi emberek munkáját el kell választani a művelésedtől, feltétlenül el kell választani őket. A munka az munka, a művelés az művelés. Ám egyvalamit ehhez: Mivel te művelő vagy, azok a magas követelmények, amelyeket magaddal szemben állítasz fel, meg fognak mutatkozni a munkánál. A társadalomban, a családban és különböző társadalmi környezetekben fognak megmutatkozni. Ez azt jelenti, hogy bárhol is vagy, te jó ember vagy. Minden más ember azt fogja mondani, hogy jó ember vagy. Ilyen az összefüggés. „A természetes utat kövessétek” képze, ahogyan mi gondoljuk el azt, nem olyan, mint ahogyan korábban mondták, hogy többé semmivel sem törődik az ember, és leül oda, mintha hontalanná vált volna, és így a természetes utat követte. Ez nincs így, ezzel semmiképpen sem erre gondolunk.

Ha bármilyen problémákba ütközöl, úgy gondolom, hogy művelőként neked először saját magadon kellene elgondolkodnod: „Ezt azt okozta, mert valamit nem csináltam jól?” Ez minden művelőre érvényes: ha ezt nem tudod elérni, nem juthatsz előre. Ezért mindenkinek először saját magánál kellene utánanéznie, ha valamilyen problémába ütközik: „Hibát követtem el valahol?” Én gyakorta mondom egy alapelvet, nevezetesen, a világegyetemben minden harmonikus. Ha hibásan csináltál valamit, akkor az egy ellenerőhöz vezet. Egy ellenerő jön létre másokkal szemben, úgy tűnik,

hogy körülötted semmi sincs többé rendben, az emberek közötti kapcsolatok is feszültek. Ebben a pillanatban keresd hát csak az okot saját magadnál. Ha kijavítottad a hibádat, meg fogod állapítani, hogy minden újra harmonikus, és ismét rendben van. Nem vagyok amellet, hogy más emberekkel veszekedjünk vagy vitatkozzunk valamiért. Ha nálunk valóban problémák merültek fel, és úgy tűnik, mintha mások igazságtalanok lennének velünk szemben, azt gondolom: Művelőként akkor te az előző életedben nagyon valószínűen tartoztál valamivel másoknak; próbáld meg egyszer elviselni, és hagyd, hogy jó legyen. Még egy hétköznapi ember is tudja, hogy végezetül dühvel teli szakításhoz vezet, ha két ember civakodik. Konfliktus fog létrejönni, és ők ketten nem tudják azt megoldani. Minél tovább tart a konfliktus, annál nehezebb megoldani. Végül ellenségek lesznek. Mi el tudjuk viselni, nem vesszük figyelembe, és visszakoehatunk egy lépést. Kínában létezik egy mondás, ami így szól: „Egy lépés vissza, a tenger széles, az ég végtelen.” Ha te még tovább ragaszkodsz hozzá, és nem engedsz, meg fogod állapítani, hogy valóban nincs kiút. Ha visszamész egy lépést, elengeded azt a szívet, és nem törödsz többé vele, akkor meg fogod állapítani, hogy valóban úgy van, hogy a tenger széles és az ég végtelen. Teljesen másképp fog kinézni, így van ez. Egy művelőnek ezen a módon kellene viselkednie. Ha mi pontosan úgy vitatkozzunk, harcolunk, mint a hétköznapi emberek, és a konfliktusokban pontosan úgy cselekszünk, akkor azt mondanám, hogy egyformák vagyunk a hétköznapi emberekkel. Nem igaz? Lényegében ez így van.

Kérdés: *Hogyan tudhatjuk meg a szintjeinket?*

Mester: Az én szempontomból nézve, a kezdeti szakaszban csak nagyon kelleetlenül akarok tudatni veletek valamit a szintetekről. Egy ember beleolvad egy ilyen nagy *Fába* – mondok nektek egy példát: Ez olyan, mint amikor egy faforgács, egy faszilánk belesik egy olvasztókemence megolvadt acéljába, egy szempillantás alatt nyoma sem látható többé. Ha egy ember egy ilyen nagy *Fával* olvad egybe, a testeden levő karma, a gondolati karmád és minden egy szempillantás alatt el fog tűnni. Ha mi teljesen ezen a módon csinálnánk, ez azt jelentené, hogy te nem művelted magad, és én újólag teremtek életet. Nem számítana a te művelésedként. Ezért nem csinálhatjuk így. Úgy kell csinálnunk, hogy te saját magad műveld és változtasd meg magadat. Ez a *Fá* nagyon nagy. Ameddig a művelés közben te művelőnek tekinted magad, szilárdan műveled magad, és folyamatosan olvasod a könyveket, addig folyamatosan növekedni és emelkedni fogsz. Ehhez jönnek még a segédeszközeink – a gyakorlatok, és így az emelkedésed sebessége nagyon gyors. Ez a leggyorsabb művelési forma.

Ha én a kezdeti szakaszban tudatnám veletek, hogy melyik szinten vagy te, akkor nem tudnál jól uralkodni a szíveden: „Na, igen! Hát már olyan földöntúli vagyok!³² Már olyan messze műveltem magam.” Ha hagynám, hogy lásd a valódi változásokat a tested körül – gondolj egyszer utána, neked megvan egy hétköznapi ember minden érzése és vágyakozása és mindenfajta ragaszkodása – nyugodt maradhatna a szíved? A hétköznapi emberek gondolatai még nagyon erősek nálad, ezért nem tudathatlak téged túl korán erről, azért hogy garantáljam, hogy a művelésnél folyamatosan emelkedsz, és emelkedsz, és ezt a legnagyobb sebességgel. Ha egy nemes ember hallja a *Daót*, a felismerésen keresztül eljut a beteljesüléshez. Ez a legnagyobb. Ez a leggyorsabb is, valóban a legesleggyorsabb.

A tanítványaink közül némelyeknél az állapotok különbözőek, ezért némelyek nyitott állapotban művelik magukat, némelyek egy félig zárt állapotban, és ők láthatnak. Némelyek ráadásul viszonylag tisztán láthatnak, ők mindent tudnak. Ezek egyedi esetek, a legtöbben zárt állapotban művelik magukat. Olvasd egyszerően a könyveket, és műveld magad tovább, akkor már azon vagy, hogy folyamatosan emeld magad, és folyamatosan felismerd a mennyei titkokat. A *Fá*-alapelvek már önmagukban is tökéletesen képesek arra, hogy lehetővé tegyék, hogy tele legyél bizalommal. Természetesen a mai társadalomban az emberek túlságosan mélyen eltévelyedtek a hétköznapi emberek társadalmában levő minden különböző úgynevezett hamis vakóság által. A ragaszkodásuk túlságosan erős, úgy, hogy alig tudnak még elszakadni ettől. A *Fá* és a személyes érdekeihez való ragaszkodás között gyakran megy végbe egy erőpróba. Ráadásul szívesebben akar lemondani a *Fáról*, mint a ragaszkodásáról. Az ilyen dolgokhoz nehéz bármit is mondani, mivel a mai társadalom már egy olyan szakaszhoz fejlődött, ahol az emberek már nem ismerik az eredeti természetet és az emberi szabályokat.

De minél rosszabb, annál inkább biztosítja a legjobb környezetet a művelésünk számára. Nincs úgy, hogy a magas emberek annál jobban művelik ki magukat, minél bonyolultabb a

környezet? Ilyen az alapelv. Néhány évvel ezelőtt sok *qigong*-mester bukkant fel Kínában. A hétköznapi emberek között nagyon csodálták őket: „Á, egy fantasztikus *qigong*-nagy-mester, valóban ügyes.” Mivel kezelték az embereket, a többiek előnyöket adtak nekik, sőt pénzt. Az anyagi érdekekre való törekvésük egyre erősebb lett, és így sokan leestek közülük. Nincs többé művelési energiájuk, és teljesen tönkrementek, a mesterük sem törődik többé velük. Miért? Mert korábban ők mind egy olyan környezetben művelték magukat, amiről a hétköznapi emberek semmit sem tudtak. A hegyekben művelték magukat, vagy egy olyan környezetben, amiről az emberek semmit sem tudtak, vagy a templomban, vagy más vallási formákban. Nem kerültek érintkezésbe a hétköznapi emberek társadalmának a valóságával és a bonyolult érdekekkel, ők nem tapasztalták meg ezt a nagy festékes edényt. Mihelyt érintkezésbe kerültek a társadalommal, a bonyolult társadalom beszennyezte őket. Végül hírnévre és gazdagságra törekedtek, mint a hétköznapi emberek, és hétköznapi emberekké váltak, mert a művelési módszereik már semmit sem érnek a hétköznapi emberek között. De mi éppen abban a nagy festékes edényben műveljük magunkat, és minden, amivel érintkezésbe kerülünk, pontosan ezek a dolgok. Ha el tudsz szakadni ezektől, és egy új emberré válhatsz, akkor nem vagy te nagyszerű? Tudod te, miért művelheted magad magasra? Egyike a legalapvetőbb garanciáknak arra, hogy magasra művelheted magad, pontosan abban rejlik, hogy ez itt olyan nagyon romlott. Ha te itt kijuthatsz, még akkor is, ha csak egyszer gondolsz arra, és ma művelni akarod magad, akkor már nagyszerű vagy. Egy ilyen környezetben, ahol átítat a keserűség, ráadásul még egy ilyen szíved is lehet.

A felszínen levő keserűség, a külső keserűség tulajdonképpen semmit sem számít. És az a keserűség, amelyik valóban szíven szúr, és a csontokig hatol, csupán abban a pillanatban bukkan fel, amikor leválasztod és elengeded azt a szívet. Amikor leveted a ragaszkodást, az ebben a pillanatban a legkeserűbb. Ez a bonyolult környezet akkor a legjobb előfeltétellé vált arra, hogy magas szintekre művelhesd magad. Tehát másképpen mondva, ez a *Dáfá* is csak ebben a legrosszabb helyzetben mutathatja meg az erejét. Egy jó társadalmi környezetben nincs szükség erre a *Dáfára*, tehát egy jó környezetben nem is szükséges többé helyreigazítani a *Fát*. Már elegendő, ha Jézus, illetve Sákjamuni *Fája* létezik a világon, amelyik a tathágata szintjén van. De miért jutott a mostani vallás a *Fá*-vég idejébe, és miért nem válthat meg többé embereket a vallások egyike sem? Az emberek ráadásul gyalázni merik a buddhákat és lábbal tiporni Jézus képét és még rávizelni. Többé nem lehetséges, hogy ebben az időben még tanultasd velük ezt a *Fát* és megváltsd őket.

Kérdés: *Teljes szívemből akarom művelni magam. Mit kellene csinálnom, hogy ne kételkedjem a Dáfában?*

Mester: Én azt mondtam, hogy a hétköznapi emberek társadalmában minden egyes ember gondolataiban sok-sok nézet képződik a születés után; mindenki magába fogadja a hétköznapi emberek társadalmának hamis valóságának a tudását, úgy, hogy te még mélyebben eltévedsz itt. Minden különböző nézet és minden különböző rögeszme képződött a gondolataidban, és ezek mind azok a tényezők, amelyek megakadályoznak téged abban, hogy megkapd a *Fát*. A fejedben levő kétely talán nem azáltal jött létre, hogy te a hétköznapi emberek valóságából származó felismerésekkel ítéled meg a *Fát*? Ezen a módon jött létre a kétely? Teljesen biztos. Ez azt jelenti, hogy a hétköznapi emberek tudásával ítéled meg a *Fát*, és azokkal a nézetekkel, amelyek a hétköznapi emberek gondolataiban alakultak ki. A hétköznapi emberek talán nem a legalacsonyabb szinten vannak? A hétköznapi emberek talán nem a ködben találhatók? Mivel rendelkezhetnek ők akkor, amit össze lehet hasonlítani a kozmikus igazsággal? Semmivel. Mi tehát ugyancsak a hétköznapi emberek legalacsonyabb formájának az álláspontjából magyarázzuk el ezt a *Dáfát*, az emberi nyelvvel és a legalacsonyabb kifejezési formákkal, ezért néz ki úgy, mintha nagyon is felszínes lenne. De, ameddig tovább tanulod, meg fogod állapítani, hogy annál magasabb, minél többet tanulsz; minél többet tanulsz, annál mélyrehatóbb és felmérhetetlenebb, távolibb és elérhetetlenebb lesz. A hétköznapi emberek tudásának azonban nincs ilyen tartalma. Ha te a hitetlenségedet és kételyedet a saját gondolataidnak tartod, akkor egy leírhatatlanul nagy hibát követtél el. Ezek azok a nézetek, amiket te a születés után a hétköznapi emberek között alakítottál ki. Te vagy az, aki ezeket saját magának tartja. De ők nem te vagy.

Kérdés: *Mielőtt gyakoroltam, már nyitva volt az égi szemem. Én jóslásból élek. Le kell mondanom a munkámról?*

Mester: Ha nem gyakorolsz, és hétköznapi ember vagy, akkor semmi ellenvetésem sincs ellene. Én a művelőknek magyarázom a *Fát*, hogy művelhessék magukat. Nem is mondom minden embernek, hogy jönnie kellene, és *Dáfát* kellene művelnie. Ha úgy találsz, hogy művelheted magad, akkor műveld magad. Ha úgy találsz, hogy nem művelheted magad, akkor ne műveld magad. A jövőbeni emberi társadalomban talán szintén létezhetnek még ilyen kis utak, olyasmik, mint jóslás vagy *fengshui*; vagy talán még valamilyen módszerekkel való betegséggyógyítások is létezhetnek. Ezek mindig is léteztek az egész világban. Tehát amit művelőként a jövőben látsz, az egyre magasabb lesz, és azoknak a szavaknak az energiája, amiket mondasz, szintén egyre erősebb lesz. Ha másoknak jószolsz, problémák fognak adódni. Az embervilág dolgai néha nem stabilak. Talán így van, talán nincs így. Tehát ha ez az ember hisz benne, és pedig nagyon erősen hisz benne, akkor fel is erősítheti a hatást; ha van energiád, a szavaid lerögzíthetik a bizonytalan tényezőt, de annak tulajdonképpen nem kellene úgy lennie. Amit te láttál, az nem a lényeg, léteznek más sorsszerű összefüggések. Ha kimondod, lerögzíted. Akkor talán valami rosszat tettél. A művelésed során azonban a karmának ezt a fajtáját pótlólagosan hozzácsatoltad. A vizsgáid, a nehézségeid már ott vannak; és mindegyik vizsgát, mindegyik nehézséget úgy kell elrendeznünk, hogy átjuthass rajta. Azokon a nehézségeken azonban, amiket pótlólagosan csatoltál hozzá, nem juthatsz át. Ha nagy kihatással rendelkező vagy súlyos következményekkel járó rossz dolgokat tettél, akkor nem tudsz átjutni ezen a vizsgán, nem tudod többé művelni magad. Ezért beszélnek a művelők a száj³³ műveléséről. Ezt egyáltalán nem tudod elérni. Ha te azt, amit láttál, közvetlenül kimondod a száddal, akkor az azt jelenti, hogy te mennyei titkokat árulsz el, és ezeket felelőtlenül és könnyelműen meséled el a hétköznapi embereknek. Hogyan lehet ezt megengedni? Ez még kevésbé megy.

Azonkívül még azt mondom neked: Az összes jós túlnyomó többségénél a saját tényezői mellett léteznek még kívülről származó tényezők is, amelyek hatással rendelkeznek; ezért ez egy nagyon borzalmas dolog. Egy élőlény számára ez nagyon borzalmas! Akkor nem tudja többé művelni magát. Itt én csak az embereknek mondom el ennek a dolgnak az alapelvét, és nincs úgy, hogy ellene vagyok, hogy a hétköznapi emberek ezt csinálják. Ha te művelni akarsz magad, akkor neked mondom ezt. Nekem viselnem kell a felelősséget érted. Ha ezt csinálod, az csak rossz következményeket okozhat neked. De most biztosan azt fogod gondolni: „Miből kellene akkor megélnem?” Én csak a művelőknek magyarázom el a *Daót* és a *Fát*. Ha művelheted magad, akkor műveld magad. Én ezt csak így mondhatom. De nekem viselnem kell a felelősséget érted. Tehát mondjuk másképpen, mindenképpen lehetővé kell tenni, hogy *Dáfá*-tanítványként megélhess. Ennek így kell lennie.

Kérdés: *Hogyan tudom levetni a félelmet?*

Mester: A félelem is ragaszkodás. Ez egy olyan kérdés, hogy erős-e az akaratod, vagy sem. Le kellene győzni. Némelyik azt mondja: „Mihelyt gyakorlok, elalszom.” Ezek is olyan dolgok, amelyeket az akaratoddal kellene legyőznöd. Ugyan nem démonok, de démoni hatást fejthetnek ki a művelőkre. Ha nem tudod áttörni őket, akkor hatást gyakorolnak rád.

Kérdés: *Én még mindig nem tudom érezni, hogy az alhas helyén levő Fálun forog.*

Mester: Nem mindenki tudja ezt érezni. Némelyek érzékenyek, mihelyt az energia megmozdul: „Na, igen! Ilyen erős hát ez.” Némelyeknél a hasban már égszakadás, földindulás volt, és ők nem érzik. Mindenkinél más a testi állapot. Nem az érzékelések szerint kellene megítélni, kinek a szintje magasabb vagy alacsonyabb. Semmiképpen se ítéld meg ezt az érzékelések szerint.

Kérdés: *Az égi szemem sohasem lesz felnyitva?*

Mester: Arra törekszel? Ha te sikeresen műveltél magad, és az égi szemed még mindig nincs felnyitva, akkor azt gondolom, hogy valami nincs rendben. Azt kérdezed, hogy a művelés közben nem lesz felnyitva az égi szemed? Ha arra törekszel, ha megvan ez a gondolatod, még akkor is, ha csak egy picike van meg ebből, nem hagynak majd látni. Még akkor is, ha már láthatsz, nem hagynak majd látni, mert nem távolítottad el ezt a szívedet; nem távolítottad el a ragaszkodásodat. Ezért el kell engedned azt a ragaszkodást. Ne törődj többé azzal. Aztán meg fogod látni, hogyan lesz.

A fehér tanulók pedig másabbak, mint a keleti tanulók, mert Keleten, mindenekelőtt Kínában viszonylag mély a kulturális ősforrás. Ott nemcsak egy 5-6000 éves kultúra létezik, hanem az utolsó korszak történelem előtti kultúráját is megörökölték. Ezért ott egy csontokig és sejtekig hatoló nagyon mély kulturális tartalom létezik. De a fehérek társadalmának a kultúráját csak 2000 éven belül építették fel, ezért ott nagyon könnyen kitisztítható a köd. Mihelyt kitisztították, az emberek szinte

már láthatnak. Nos, mi a különbség a kínaiaknál? Ha elmagyarázod neki, hogy miért van ez így, még mindig azt gondolja: „Ó, ez igaz. De miért van ez így?” Ha elmagyarázod neki, hogy miért van ez így, még mindig azt gondolja: „Ó, de miért, miért, miért van ez így?” Ezért neked az alapjáig kell tisztáznod neki, csupán akkor válhat teljesen nyitottá. Ez az oka annak, hogy a fehér tanulók közül, mihelyt tanulták, miért láthatnak már sokan tudatosan vagy öntudatlanul. Őket csak egészen keveset zárják le a hétköznapi emberek társadalmának a felszínes dolgai, csak azok az alapelvek léteznek. A hétköznapi emberek alapelvei kötik meg őket. Mihelyt az alapelveket áttörik, semmi több sem létezik a hétköznapi emberek között, ami továbbra is leláncolhatná őket. Erre gondolok ezzel. Természetesen ez sincs teljesen így. Az érzékszervi felismerések persze másak, mint a racionális felismerések. Ha az ember valóban tiszta szívéből tanulhatja a *Fát*, ha valóban fel tudja ismerni a *Fát* a művelés során, akkor az más, mint az érzékszervi felismerések kezdetben. Megemelkedik, úgy, hogy a racionális szempontból ismeri fel a *Fát*.

Kérdés: *Hogyan kellene továbbadni a Fát a hontalanoknak³⁴?*

Mester: Én gyakran gondolok a hontalanokra. Különösen az utóbbi két évben aggódtam nagyon miattuk. Hiszen legyen az Sákjamuni, legyen az Jézus, ezek a nagy megvilágosultak alapították meg a művelést. Léteznek művelődő tanítványok, akik öröklik ezt. Bárhogyan is, ők a buddhista iskolák tanítványaihoz számítanak; ezért állandóan rájuk gondolok. Mindazonáltal a *Fá*-vég idejében, ebben az időpontban tényleg nem sok ember létezik a vallásban, aki valóban művelni akarja magát. Megállapítottam egy problémát: Sok hontalan a vallást védi, és nem az istenségeket és buddhákat. A szívük nincs a művelésnél, ők egyes-egyedül azon vannak, hogy megóvják a vallásos formákat. Akkor ez a ragaszkodás egy komoly akadályhoz vezet. Szintén léteznek emberek, akik azon a véleményen vannak, hogy a vallásos formákon kívül nem létezne *Fofá*, és minden eretnek és eltérült lenne. Ez a legnagyobb tényező, ami komolyan akadályozza őket a *Fá* megkapásában. De szintén léteznek emberek, akik valóban gondolkodnak, és valóban mindent az alapelv szempontjából tudnak megítélni, nagyszerű. Ők olvassák a könyvemet. Miután végig olvasták, tudják, mi ez, mivel minden ember rendelkezik a buddha-természettel. Úgy van, mint az áramnál: Két pólus jön érintkezésbe, egy „sercenéssel” csatlakozik. Ha nincs buddha-természete, akkor nem csatlakozhat. Nem létezhet egy szikra sem, az áram nem jut át. Ezért némely hontalanok egyszerűen másak. Én mondom, ők valóban nagyszerűek, mert tudják, hogy a cél, amiért hontalanságba mentek, abban rejlik, hogy műveljék magukat. Némely embereknél azonban hiányzik ez az őszinte gondolat. Természetesen többé nem beszélek sokat a vallásban levő dolgokról. Ezt mellékesen említettem meg. Ha te laikus hívő, a barátjuk vagy rokonuk vagy, megmondhatod ezt nekik. Ha művelni akarják magukat, akkor művelik magukat; ha nem, akkor hagyd. Nekünk semmiképpen sem kellene embereket vonszolnunk ide: „Gyere és műveld magad. Milyen kár, ha nem műveled magad! Neked feltétlenül velem kell jönnöd!” A szívet nem változtathatják meg emberi érzések. Csupán akkor megy, ha az emberszív saját maga megváltozhat.

Kérdés: *Hogyan kellene valóban művelniük magukat azoknak a szerzeteseknek, akiknek a templomban stabil pozíciójuk és feladatuk van? Vissza kellene térniük a világi életbe?*

Mester: Egyáltalán nem szükséges visszatérniük a világi életbe. Miért nem szükséges visszatérniük a világi életbe? A „nincs második iskola” kérdése, amiről beszéltem, főként a mostani művelésünk *Fájára* vonatkozik. Korábban a buddhista szútrák mindegyik szava mögött a Buddha alakja létezett. Ha viszont most ütöd fel azokat, semmit sem fogsz látni többé. Még Sákjamuni és Jézus neve mögött sem létezik többé az alakjuk. Ez azt jelenti, ezek a könyvek nem képesek többé arra, hogy embereket váltsanak meg, ezek csupán fehér lapok fekete írásjegyekkel. És ezenkívül a vallásos szertartások végrehajtása csak egyfajta vallásos formalitás, én ezeket is csak a hétköznapi emberek munkájának tekintem. Valójában sok szerzetes már munkának tartja ezeket a formalitásaikat; azon a véleményen vannak, hogy ők dolgoznak, és fizetést kapnak. A szárazföldi Kínában a szerzetesek a részlegvezetők vagy igazgatók besorolásának megfelelően kapják a fizetésüket, sőt magas rangú hivatalnokként dolgozó szerzeteseknek is kellene létezniük. Megváltoztatták Sákjamuni eredeti dolgait, és az emberek nem tudják, hogy ők azon vannak, hogy szabotálják a Sákjamuni által hátrahagyott *Fát*. Ez már idáig jutott, és természetesen Sákjamuni sem törődik már vele. És akkor ez mind pontosan úgy marad, ahogyan van. Ezért tekintem csupán munkának. Teljesen mindegy, hogy a szútrákat szavalják-e, vagy a vallásos szertartásokat hajtják végre, nincs hatása. Ameddig *Dáfát* művelnek, mi semmiféle formához sem kötődünk, én azt mondtam, hogy „a nagy Útnak nincs formája”. Egy ilyen nagy *Fához* a hétköznapi emberek közötti

egyik forma sem méltó. Mi éppen csak egészen lazán irányítunk, és csak az emberszívet nézzük. Ha műveled magad, akkor törődöm veled. Mindazonáltal a hétköznapi emberek nem láthatják ezt a törődést, ezért nem hagyjuk megkötni magunkat a hétköznapi emberek társadalma bármilyen formájától. Ha már nincs formánk, akkor a hétköznapi emberek között mindent csak munkának tekintek. Csak így tekinthetem azt. Ha szerzetesként meg akarod tartani a vallásos szertartásokat, akkor csináld azt. Mindenképpen tudnod kellene, hogy te *Dáfát* művelsz, és ez már elegendő. Sok erőfeszítést kellene tenned, hogy folyamatosan haladj előre. Így kellene viselkedned. Más vallásoknál is pontosan így van.

Kérdés: *Egy tiszta szív azt jelenti, hogy az embernek minden ragaszkodást el kellene távolítania, és mindenről le kellene mondania, ami iránt érdeklődik?*

Mester: Amikor valóban eléri a tiszta szív állapotát, akkor az úgy van. De te hétköznapi emberként kezdesz a művelésnél. Ha azonnal hagynának elérni azt, akkor helyben egy buddhává válnál. Ezért ez lehetetlen. Ahhoz, hogy elérd a buddha látókörét, rendelkezned kell egy művelési folyamattal és egy megalapozott szellemi alappal. Ez azt jelenti, hogy folyamatosan műveled magad, folyamatosan elmélyülsz és megemelkedsz, egyre magasabbra, és ezt fokozatosan éred el. Ha azt mondják neked, hogy valóban azonnal el kellene érned, akkor az ijedségtől talán nem mernél majd többé tovább gyakorolni. Mert a gondolkodásmódod még nem érte el azt a magasságot. Ámde te hétköznapi emberként kezdesz, ezért lassan, természetes módon már elérheted azt, anélkül hogy sokat kellene töprengened rajta. Ameddig műveled magad, és olvasod a könyveket, elérheted azt. A *Fá*-alapelvek minden problémádat megoldhatják. Azt nem lehet kierőszakolni. A kierőszakolás is „tevékeny³⁵”. Csak te művelőnek tekinted magad, ez egyértelmű. Ti a szíveteket művelitek, és megpróbáltok lehetőleg semmi rosszat sem tenni. Ez nem jelenti azt, hogy „tevékeny” vagy. Ez azt jelenti, hogy – olyannyira, mint lehetséges – kerülj közelebb az eredeti természetedhez.

Kérdés: *Őn azt mondta, hogy a tudomány egy vallás. Ám nekem ugyancsak jól kell végeznem a tudományos kutatómunkámat. Ez az állapot nagyon ellentmondásos.*

Mester: Én azt mondtam, hogy a tudomány egy vallás. Ezt már nagyon pontosan elmagyaráztam. Miért vallás? Éspedig egy nagyon teljes vallás? Nem beszél a *de*-ről, és az istenségek létezését sem ismeri el. Mivel nem láthatja az istenségek létezését, nem ismeri el, hogy az emberek megtorlást szenvednek el a rossz tetteikért, és jó fizetséget fognak kapni a jótetteikért. Ha valaki arról beszél, hogy jótettekért jó fizetséget fog kapni az ember, és rossz tettekért megtorlást fog elszenvedni, és hogy léteznek istenségek, akkor tudományos elméletek segítségével meg fog tagadni és támadni téged. Még az ortodox vallásokat is megtámadja, és szétrombolja az emberi erkölcsöt. Ha az embereknek nincs többé belső kötőfékjük, minden elképzelhető rossz tettet meg mernek tenni. Tehát mit gondolsz, ebben a tekintetben ortodox vagy eretnek ez a tudomány? Talán nem eretnek hatást fejt ki? Miért hanyatlott le a mostani emberek erkölce olyan erősen? Pontosán azért, mert az emberek nem rendelkeznek többé ortodox hittel és gondolatokkal, mindenekelőtt ti Nyugaton, valójában az, amiben hisztek, nem a vallás, hanem a tudományotok. Töprengjétek csak el mélyen a gondolataitokban: Amiben a leginkább hisztek, az valóban a tudomány. Minden más mellékes számatokra, miközben a tudomány a fődolog. Én azért mondom el ezt nektek, mert ez egy akadály a művelésnél.

Azt mondják, hogy korábban a római Vatikán nem ismerte el, hogy az emberek majomemberekből fejlődtek ki. Azt hitte, hogy az embereket Isten teremtette földből. Azt mondják, hogy a római Vatikán ezt most szintén elismerte, hivatalosan elismerte, hogy az emberek majomemberekből fejlődtek ki. Ezzel talán nem az Urukot tagadták meg? Ennek a tudománynak ilyen nagy ereje van, minden mai ember hisz benne. Én az emberiség minden dolgát pontosan elmagyarázhatom, a kicsitől a nagyig; az emberiség fejlődésében mindent pontosan elmagyarázhatok a régi koroktól fogva máig. De mivel mind a hétköznapi emberek közötti dolgokhoz tartoznak, nem törődök velük. A cél, amiért kinyilvánítom ezeket, abban rejlik, hogy közülük van a művelésetekhez, ezért magyarázom el őket. A tudomány szinte minden felismerésének a kiindulópontja, az anyagról, a világegyetemről és az életről való felismerések kiindulópontja téves. Az ausztráliai kontinens fölötti lyukat, tehát a Déli-sark fölött az ózonrétegben feltűnt lyukat a mostani tudomány szerint az ipari hulladékgázok, a hűtőgépekben használt FCKW³⁶, és más hulladékgázok okozták; ezek a dolgok vezettek volna az ózonréteg károsodásához. Én mondom nektek: Valójában ebben a világegyetemben mindennek van élete, minden élő. Te nem láthatod az óriási nagy gázt³⁷, de rétegről rétegre, rétegről

rétegre, te egyáltalán nem tudod felsorolni, milyen sok van. Ők mind élőlények, mindannyian istenségek. A mostani tudomány által létrehozott ipar komolyan károsítja az emberek létkörnyezetét, ez tökéletesen igaz. De nincs úgy, hogy a gázt³⁸ megkárosították, és azáltal keletkezett a lyuk a Déli-sark fölött. Emberek nem károsíthatnak meg istenségeket. Miért nem Európa fölött keletkezik a lyuk, e fölött a terület fölött, ahol az ipar nagyon fejlett? Miért keletkezett hát feltétlenül a Déli-sarkon, ahol nincsenek emberek? Mert az istenségek látták, hogy túlságosan sok hulladékgáz és mérgező gáz létezik a földön. Saját kezdeményezésből kinyitottak egy ablakot, avégett hogy a hulladékgázok elillanjanak, azután újra bezárták. Egyáltalán nincs úgy, mint ahogyan a mostani tudomány véli.

Most az emberiség már odáig fejlődött, hogy a tudomány minden területet manipulál. Ezért a mostani emberiség már nem tud többé megszabadulni tőle. Már egy valósággá vált az emberi társadalom fejlődésében. Nem megy többé, ha nem szerinte cselekszel. Mi – olyannyira, mint lehetséges – a hétköznapi embereknek megfelelően járunk el, és neked jól kellene végezned a tudományos kutatómunkádat. Ez nem a te hibád. Nincs úgy, hogy egyetlenegy ember, egyetlenegy nép vagy egyetlenegy nemzet megszabadulhat ettől. Mivel ez már egyszer a te munkád, jól kellene végezned. Utána kellene járnod a kötelességednek és jól végezned a munkádat, ez csak így lehet. Nem kellene azt gondolnod, hogy valamit a tudományért teszel. Valójában a tudomány már mindegyik repedésen keresztül behatolt, és megszállta az emberiség összes területét. Az emberiségnél most szinte minden érte létezik, vagyis nem kellene, hogy az emberek emiatt semmit se csináljanak többé. Én csak azt akarom lehetővé tenni, hogy művelőként megérthesd ezt az alapelvet; és nem arra gondolok ezzel, hogy neked fel kellene adnod ezt a létező valóságot, amitől az emberi társadalom már nem szabadulhat meg többé; ezzel nem arra gondolok, hogy neked fel kellene adnod a munkádat.

Én elmagyaráztam, hogy a tudomány egy vallás, és pedig egy teljes vallás. Először az anyagi szempontból ismerteti fel veled, és ennek következtében a szellemi hitedhez vezet, miközben egy igaz vallás az alapelv szempontjából érteti meg veled, valóban megérteti azt a gondolataidban, míg a végén eléri, hogy a láthatatlan láthatóvá válik. Végül valóban felismerheted ezt az anyagi szempontból, és a beteljesülés után visszajuthatsz a mennyországba. Ilyen a folyamat. A tudománynál fordítva van. Ez anyagi szempontból kezdi el vezetni az emberi szellemet, miközben a vallás a szellemi felismerésektől anyagi változásokhoz vezet. Elmagyarázom ezt az alapelvet, avégett hogy megérthesd ezt. Nos, mivel ez mármost a társadalom valóságává vált – az nincs úgy, hogy én az ellen tudomány ellen vagyok, amelytől az emberi élet és ennek léte már függővé vált. Én csak a mostani tudomány valódi helyzetét magyarázom el.

Kérdés: *Mester, szabad megkérnem Önt, hogy magyarázza el az okozati összefüggést az ok és okozat között, és az együttérzést is?*

Mester: Mivel megemlítetted az együttérzést, ki akarom javítani a gondolatodat. Elmondom neked, mi az együttérzés. A hétköznapi emberek társadalmában azt gondolja az ember: „Én kényelmes életet élek, szerencsétlenség nélkül, nehézségek nélkül, naphosszat kényelemben, gondtalanul és aggodásmentesen, pénzben sem szenvedek hiányt, és mindenem megvan, amire szükségem van.” És így azt találja az ember, hogy Isten együttérző az emberekkel szemben, és igazán jó az emberekhez. Én mondom nektek, Isten nem fogja ezt így csinálni. Ha valóban így lenne, akkor túlságosan rossz lenne hozzád. Hiszen az alapelvek az embereknél mind visszajukra fordítottak. Tudjátok, ameddig egy ember a világon él, érintkezésbe lép a társadalommal, akkor karmát fog létrehozni, Jézus azt mondta: Az ember bűnös. Éppen azért esett le a hétköznapi embereknek ebbe a dimenziójába, mert bűnös. Ebben a dimenzióban életről életre karmát hoz létre, és bűnöket követ el. Ha te egészen kényelmesen akarod érezni magad, akkor ez nem azt jelenti, hogy nem egyenlíted ki a karmádat? Ha nem egyenlíted ki a karmádat, és ehhez még hozzájön az a karma, amit ebben az életben hoztál létre, a következő életben még csak emberi testet sem tudsz majd kapni többé. Az újraszületésnél talán még rosszabbul fog menni neked. Ha továbbra is karmát hozol létre, akkor csupán a pokolba eshetsz még; ha még tovább esel le, meg fognak semmisíteni. Tehát ennek az alapelvnek a szempontjából nézve mit gondolsz, hogyan kellene Istennek úgy eljárnia veled szemben, hogy jó legyen? Ez az ok és okozat.

Hogyan szemlélem én akkor az igazi együttérzést? Ha egy ember valóban nem rossz, ebben az egy életében sok-sok démoni nehézségbe fog ütközni. Ezeknek a démoni nehézségeknek a célja abban rejlik, hogy visszafizesse a karmáját, amivel korábban tartozott; hogy teljesen kihasználja ezt az életet arra, hogy mindent visszafizessen. Miután te ebben az egy életben, amelyben emberi testtel

rendelkezel, teljesen visszafizetted az adósságaid, felmehetsz a mennyországba, és örökre élvezheted a boldogságot. Ezért visel el az ember szenvedéseket a hétköznapi emberek között. Tehát gondoljátok át egyszer: Mi az igazi együttérzés? A buddha szemléletmódja és az ember szemléletmódja egyáltalán nem azonos. Egy hétköznapi ember pontosan azt gondolja, ha a buddha szerencsés életet tesz neki lehetővé a hétköznapi emberek között, akkor a buddha együttérző lenne vele szemben, az istenség együttérző lenne vele szemben. Másfelől, ha ő szenved, neheztel a mennyre és földre: „Ó, miért nem törődik többé velem Isten? Elveszett ember vagyok!” Éppen akkor van Isten azon, hogy törődjön veled. Visszafizetteti veled a karmát, avégett hogy visszatérhess. Milyen szép visszatérni arra a helyre és örökre ott maradni, ahol nem létezik születés és feloszlás, és ahol nem esik le az ember. Ez csupán az igazi együttérzés. Tudjátok, hogy ti a művelésnél vagytok. Miért nem távolítom én el mind a szenvedéseiteket? Nem lenne szükséges átmennetek a vizsgákon, egyszerűen felfelé vinnélek benneteket, és kész. Hiszen ez együttérző lenne! Ez viszont nem megy! Amivel adósak maradtatok, nektek saját magatoknak kell visszafizetnetek, gyorsan visszafizetnetek, gyorsan visszafizetnetek, csupán akkor tudlak olyan gyorsan megváltani benneteket, mint lehetséges. Ez nem ez az alapelv? Én egy másik álláspontból magyarázom el az együttérzést, hogy mi az együttérzés. A *Fát* nektek magyarázom el, és nem a hétköznapi embereknek, ezt a pontot örökre meg kellene jegyeznetek magatoknak. A hétköznapi emberek örökkön-örökké a ködben maradnak, nekik semmit sem szabad tudniuk ezekről az alapelvekről. Az emberek mármost emberek, és ti tanulók pontosan tanulók vagytok, a művelők örökre különböznek a hétköznapi emberektől.

Egyet megmondhatok nektek: Nem léteznek véletlenek a világon, az istenségek ott vannak és figyelnek. Ebben a dimenzióban léteznek olyanok, akik az újraszületésre, reinkarnációra illetékesek; olyanok, akik a társadalom stabilitására illetékesek; olyanok, akik a társadalmi rendszereket rendezik el; olyanok, akik a föld stabilitását ellenőrzik; olyanok, akik a levegőre és a levegő mindenfajta alkotórészeire illetékesek; és olyanok is, akik azt figyelik, hogy mit csinálnak a különböző istenségek a földön. Itt létezik mindenféle istenség, hogyan lehetne, hogy ne törődjenek ezekkel a dolgokkal? Az, amit az ember tetszőlegesen akar hagyni, hogy felmerüljön a hétköznapi emberek társadalmában, egyszerűen fel fog merülni? Egyáltalán nem lehetséges.

Kérdés: A „*kölcsönös hatás és ellenhatás*³⁹” *alapelvével e két anyag egyike magas szinteken levő dimenziókban közelebb jut a „Zhen, Shan, Ren”-hez?*

Mester: Ez nem így értendő. Az egész világegyetemet a „*Zhen, Shan, Ren*” alkotja. Mondjam csak így: Ezt a két anyagot a „*Zhen, Shan, Ren*” teremti meg a világegyetemben. Ha a világegyetemben csak a pozitív oldal létezne, akkor az élőlények számára az túlságosan siralmas lenne. Nincs se boldogságuk, se szenvedésük, az életük teljesen unalmas. Éppen azért, mert démoni nehézségek és szenvedések léteznek, mert értékelni tudja azt a boldogságot, amit kapott, ő tudja, hogy az értékes. Csupán akkor találja az életet izletesnek. Ezért létezik a pozitív oldal a világegyetemben, és a negatív oldalt is az élőlények számára rendezték el, ugyanakkor ez eltávolíthatja a karmát az élőlények számára.

Kérdés: *Miután a probléma a gyökerénél megoldódott, és most a Dáfá megőrzéséről van szó, nekem az az érzésem, mintha a vér felforrna bennem. Mester, helyes ez az állapot?*

Mester: Nem, nem. Erre feltétlenül figyelmet kell szentelnetek! Pontosán most beszéltem arról, hogy létezik egy pozitív és egy negatív oldal. Ha a negatív oldal jön le, az a rosszindulatú oldal; ha a pozitív oldal jön le, az a könyörületes oldal. Ezért mondom én nektek: A hétköznapi emberek társadalmában nekünk semmiképpen sem szabad úgy csinálnunk, mint a hétköznapi emberek. Nekünk feltétlenül a könyörületes oldallal kell hatást gyakorolnunk. Sákjamuni buddha azt mondta: Minden lénynek van buddha-természete. Én mondom nektek: Valójában minden lénynek démon-természete is van egyidejűleg. Ez azt jelenti, hogy a démon-természet és a buddha-természet egyidejűleg létezik egy élőlényben. Ha egy ember dühöngő, vad és észszerűtlen állapotban található, úgy az a démon-természet. Ha egy ember észszerű, békés és együttérző állapotban található, úgy az a buddha-természet. Ez a két különböző tulajdonság különböző körülmények között kerülhet napvilágra, ezért mi mindig a könyörületes oldalt használjuk. Az utóbbi időben a televízióállomások beszámoltak rólunk, és a beszámolók nem feleltek meg a valóságnak. Amikor odamentünk hozzájuk, nagyon észszerűen és jóakaratóan beszéltünk velük erről. Akkoriban sok ember ment oda, annak hát nem kell feltétlenül rossznak lennie, ha sok ember volt ott. A magatartások és cselekvési módok könyörületesre és gonoszra oszlanak fel. Ők kizárólag békés és jószívű magatartással beszéltek velük

erről, nem avatkoztak bele az állam politikai ügyeibe, és nem is rongáltak meg nyilvános tulajdont, mindegyik művelőként tudott beszélni velük az indítékainkról. Nagyon meghatódtak: Ilyen embereket még sohasem láttunk. Ezzel ellentétben, miért léteznek erőszak az emberi társadalomban? Mihelyt a hétköznapi emberek ki akarnak nyilvánítani valamit és valamilyen érveket előhozni, tüntetnek vagy tiltakoznak, aminél erőszak is előfordul. Összevissza fognak ordítani és ráadásul fegyveres erőszakot alkalmazni. Mert az embereknél létezik a démoni oldal; ezek a hétköznapi emberek. Mi itt művelők vagyunk, nekünk csak a könyörületes oldalt szabad használnunk, és a gonosz oldalt nem. A hétköznapi emberek mindkét oldalt használják, mind a könyörületest, mind a gonoszt; a hétköznapi emberek mind érveket, mind erőszakot bevetnek. Ha érvekkel már nem jutnak tovább, csapdosnak és káromkodnak. A hétköznapi embereknek megvan mind a könyörületes, mind a gonosz oldaluk.

Kérdés: *A Tanár azt mondta, hogy a világegyetem tisztításánál léteznek olyan földönkívüliek, akik idemenekültek a földre. Micsoda most a létformájuk, a futi formájában, vagy léteznek más formák?*

Mester: Először elmagyarázom, miről van szó tulajdonképpen a földönkívülieknél. Tudjátok, a földünk nem az egyetlen bolygó ebben a világegyetemben, amelyiken élet létezik. A föld sem csak ezen egy alkalommal létezett. Azt mondom, hogy korábban ennek a földnek a helyén korábbi földek léteztek. A korábbi földeket eltörölték, némelyeket felrobbantottak, és többször léteztek. A szám már meglehetősen nagy. Minden alkalommal, amikor a föld az utolsó szakaszában volt található, az élőlények a legromlottabbak voltak, és az anyagok már nem voltak tiszták, akkor úgy már nem lehetett megtartani. Az egész földgolyó egy karma-golyóvá vált, aztán kiselejtezték. Mivel az élőlények újraszülethetnek, amikor ők földként, kövekként, növényekként, anyagokként – bármiként is születtek újra, a karmát magukkal vitték. Mindenütt karma volt, és így egy karma-golyóvá vált. Ebben az időben kiselejtezték. A földön még léteztek olyan emberek, akik összehasonlításképpen egy kevéssel jobbak voltak, nagyon ritkán, ők csak egyedi esetek voltak. Őket kihozták és átvitték egy másik égitestre⁴⁰ a három világkörben. Idővel ki tudja, hányszor cserélték ki a földgolyót. Minden alkalommal léteztek olyan emberek, akik megmaradtak. Tehát az ilyen megmaradt élőlények idővel szintén egyre többen lettek. Az istenségek minden korszakban különböző alakokkal rendelkező embereket teremtettek, ezért a különbségek nagyon nagyok voltak. Léteznek olyanok is, akik más égitesteken jöttek létre. Ezek a földönkívüliek.

Ők olyanná váltak, mint a történelem egy feljegyzése, és úgy vitték őket oda, mint a történelem egy lapja által hátrahagyott nyomokat, csak ezt a kis célt szolgálják. A Föld akkori végső szakaszaiból maradtak fenn, az akkori technikával mentek azokra az égitestekre, és a kiindulási helyzetük viszonylag magas volt. Azok az ismeretek, amiket a mérhetetlenül sok év alatt nyertek a világegyetemről, messze felülmúlják a mostani földi emberekéit. A testük beléphet más dimenziókba, más térmezőkben alkalmazkodni tudnak más térmezők állapotához, olyan messzire jutottak már. Azok a repülő gépezetek, amikkel ide-oda repülnek, és amiket az emberek ufóknak neveznek, szintén beléphetnek más dimenziókba, és más időterekben repülhetnek. Ha egy nagyon gyors időtérben mozognak, röviddel azután, hogy beléptek, már nagyon messzire jutottak. Ezért a sebességük elképzelhetetlen az emberek számára. Az üzemanyag, amit használnak, egyáltalán nem felel meg azon anyagok képzetének és a technikai elméleteknek, amiket a mostani tudomány felismerhet.

A mérhetetlenül sok év alatt ezek a földönkívüliek egyre tovább fejlődtek, és egyre inkább elidegenedtek. Ebben a világegyetemben valóban létrejött az az abnormális társadalmi kapcsolat, amelyikben ezek a fajta élőlények élnek. A mohóság és a vágyakozások ahhoz vezettek, hogy náluk valóban olyan dolgok történtek, mint csillagháborúk. Az emberiséget még nem fenyegeti ez, mert az emberiségnek nincs meg az a képessége, hogy fenyegetse őket. Ezért nem támadták meg az emberiséget. Ha te fenyegetéssé válsz számukra, meg fogják támadni az emberiséget. De, ámbár a földönkívüliek nem támadták meg az emberiséget, tudják azonban, hogy az emberi test a legtökéletesebb. Ezért szemet vetettek az emberi testre, és el akarják lopni az emberi testet. Minden területet átittattak a tudománnyal az emberiségnél, úgy, hogy az emberek szilárdan hisznek a tudományban, és függővé teszik magukat tőle. Az emberek gondolkodása és életmódja teljes egészében hasonlulni fog hozzájuk, aztán kicserélik az emberek összességét, és az emberek már földönkívüliek lettek. Végül helyettesítik az emberiséget.

Ez egy hosszú történet. Már a nyugati társadalom ipari forradalmának a kezdete óta jöttek ide mindenhol. Már ez előtt az idő előtt is jöttek, de nem manipulálták az emberiséget. Amikor a fehér társadalma belépett az ipari társadalomba, mindenhol kezdtek jönni. Ahhoz, hogy meghódítsák ezt a földet, elegendő előkészületeket tettek. Ezt szisztematikusan tervezték el. Ők teremtették meg a tudományt az emberek számára, ezért hozták ide ezt a tudományt a földönkívüliek. A céljuk abban rejlik, hogy egységesítsék az embereket, hogy leegyszerűsítsék az emberek gondolatait, úgy, hogy olyan szabványosak legyenek, mint a gépek. A tudást is egységesítették, hogy később könnyen manipulálhassák azt, azért, hogy helyettesítsék az embereket. Azonkívül még ki is kerestek néhány népet előfutárként, azért, hogy a jövőben minden oldalról manipulálják az emberiséget. Japán egy általuk irányított előfutár volt a technikában; az USA arra volt egy előfutár, hogy áttörje az összes ősi kultúrát a földön. Még a legősibb, legerősebben elzárt országok kultúrái sem menekülhettek meg. Az egész világot megrohamozta az USA modern kultúrája. És Anglia volt az előfutár a gépgyártás számára a kezdeti szakaszban, miközben Spanyolország az emberi fajok keveredésére volt az előfutár. Azért, hogy elszakítsák az embereket az istenségektől, a földönkívüliek az emberi fajok összekeverésének a módszerét alkalmazták, úgy, hogy az emberek gyöker nélküli emberré váljanak, olyanokká, mint a mai keresztezett növények. A dél-amerikaiak, a közép-amerikaiak, a mexikóiak és némely délkelet-ázsiai emberek azokhoz az emberi fajokhoz tartoznak, amelyek összekeveredtek. Mindez nem marad rejtve az istenségek szeme elől. A földönkívüliek már meglehetősen messze terjedő előkészületeket tettek, hogy átvegyék az embereket.

Mindenkit, aki számítógépet tud kezelni, megszámoztak. Természetesen a mi tanulóinknál nem létezik ez a probléma. Mihelyt megkaptátok a *Fát*, el fogom távolítani a test egyik rétegét, amit ők birtokoltak. Ők már kialakították a testük egy rétegét az emberek testében, nagyon rettenetes! Minden, amit az emberek az elemi iskolától a főiskoláig tanultak, az az általuk hozott tudomány. Azonkívül mindent, amit a mai emberiség használ, a tudomány teremtette meg, amely mindenütt megtalálható. Miért fejlődnek az emberi gondolatok inspirációi olyan fergeteges iramban a számítógép és a technika területén? A földönkívüliek manipulálják azt a testrétgéket, amit az emberiségnél alakítottak ki, és úgy csinálták meg azt. A dolgoknak éppen ez a sora, amelyet a technikájuk és a tudományuk alakított ki az emberi testben, manipulálja az emberi gondolatokat, és csinálja azt úgy. Jelenleg a számítógép fejlődése egyszerűen iszonyatos, ez nem emberi technika. Ha az emberiség tartósan ezen a módon fejlődik tovább, az előtt a veszély előtt áll, hogy a földönkívüliek helyettesíteni fogják. De gondolatok egyszer utána: Mindazonáltal a földönkívüliek is a hétköznapi emberek e három világgörén belüli élőlények. Arra, hogy ilyesmit merészelnék csinálni, léteznek más okok is. Ez azért is keletkezett, mert a világegyetem *Fája* eltérült. Az istenségek már nem törődnek vele, ezért ez a magas szinteken levő élőlényekkel is összefügg. Ahhoz, hogy megváltoztassa ezt a dolgot, az embernek felülről kell kezdenie a változtatással. Mert nekik ilyen nézetük van: Úgy vélik, hogy ez már nem megy az emberekkel, az erkölcs is romlott, minden lefelé megy; ha kicserélnék őket, akkor hát kicserélnék, úgyis ki fogják selejtezni őket. A buddhák irgalmasak az emberekhez, mert a tathágaták és a bódhiszattvák találhatóak a legközelebb az emberekhez. Ők a legalacsonyabb szinten levő buddhák. Ha azok a buddhák, akik nagyon sok szinttel magasabbak, mint ennek a szintnek a buddhái, megfordítják a fejüket, és megnézik őket, úgy találják, hogy a tathágata-buddhák is hétköznapi emberek. Mit számítanak akkor az emberek? Semmit. Ha látják, hogy rosszak lettek: Megsemmisítjük őket, és újólág elkezdjük. Így van ez. Az ő fejükben az együttérzés nem az emberekre irányul, hanem a buddhákra. Ha a még magasabb szinteken levő istenségek megfordítják a fejüket, és megnézik őket, úgy találják, hogy az emberek egyáltalán semmik, még csak olyan jók sem, mint a mikrobák. Ez nincs így?! Rádásul némely emberek még azt mondják: „Tanár, ha megváltasz bennünket, így vagy úgy kellene megváltanod bennünket.” Azt mondom: „Ha a buddhák nem váltanak meg téged, talán függőek ettől, és nem érzik jól magukat a szívükben, vagy mi?” Ez nincs így. A buddhák irgalmasak az emberekhez, irgalmasak hozzátok, és csupán akkor teszik meg ezt. Az emberek választanak valamit, az emberek így vagy úgy akarják megváltatni magukat, így vagy úgy akarják művelni magukat – az emberek nem tudják, mit beszélnek.

Így van ez a földönkívüliekkel. Onnan fentről kitakarítják őket; mihelyt kitakarítják őket, észreveszik ezt, és ezért menekültek ide. Ezekben az években különösen sok van belőlük. De nem tudják, hogy ezt a dolgot, amit csinállok, szintén szisztematikusan tervezték el. Teljesen mindegy, bárhova is menekülnek, nem tudnak majd megszabadulni. Minden rossz dolgot, amit csináltak, vissza kell fizetniük. Ez biztos. A világegyetem alapelvei abszolút igazságosak minden élőlényel szemben.

Ezért mindent vissza kell fizetniük, amit tettek. Ami azt illeti, hogyan kezelik az életüket a végén: A jövőben egyáltalán nem fognak létezni többé földönkívüliek. Ha a földönkívüliek között valóban létezik néhány igazán jó, más élőlényként újrászülethet az élete. És a rossz élőlényeket aztán kiselejtezik. Ezért az összes élőlény mindazzal, amit tett, meghatározza a jövőbeli pozícióját, ez az összes emberre is érvényes. Azzal, amit egy ember tesz, ő is meghatározza a saját pozícióját.

Jelenleg a legtöbb földönkívüli ide menekült be, hogy mentse magát. Ők már tudják, hogy a végén alig menekülhetnek még el. Ezért némely földönkívüliek a földi emberekkel kötnek házasságot. De ezek nem törvényes házasságok, senki sem házasodna össze velük. Elkapnak egy falusi nőt, és hátra akarják hagyni az utódjukat. Némely mások a hétköznapi emberek között rejtőzködnek. Teljesen mindegy, bárhogyan is rejtőzködnek, nem tudnak elrejtőzni. A gigantikus művelési energia a mikroszkopikusból jön. Teljesen mindegy, hogy az acélnál, a vasnál, a fánál, az emberi testnél, a víznél, a kőnél, a levegőnél, a növényeknél, az állatoknál, az anyagoknál és így tovább, mindennél a mikroszkopikusból jön a felszínhez. Mit gondolsz, hova menekülhetnének el? Mindenütt ott van a művelési energia, amelyik a felszín irányába viharzik. Ezért látták, hogy sehova sem menekülhetnek el, sehova sem rejtőzhetnek el. Hogyan léteznek akkor? Olyanok azonban nem léteznek, akik az emberi testre tapadnak. De némelyek közülük emberi alakot öltenek, és az utcákon járnak. Te azt sem tudod, kik ők. Némelyek rejtőzködnek, és nem jönnek ki, de a számuk már meglehetősen csekély, nagyon csekély lett. Korábban el tudtak bújni, az ufóik magasra tudtak repülni, és elmenekülhettek más dimenziókba. De minden más dimenziót már elintézték, mindenütt ott van a gigantikus művelési energia, amelyik átjön ide. Nem tudnak elbújni többé. Ebben a dimenzióban csak még valamilyen barlangokban vagy a tengerfenéken rejtőzhetnek el, azonban ott sem rejtőzködhetnek sokáig. Mindenesetre egy ilyen probléma előtt állnak. Minden élőlény meghatározza a saját pozícióját ennél a dolognál.

Kérdés: *A hétköznapi emberek társadalmának a tudománya téves. Beléphetünk-e mi közvetlenül a művelésbe, anélkül hogy hagynánk belénk csepegtetni a hétköznapi emberek tudását?*

Mester: Ha egy másik álláspontból magyarázzuk el, a tudás tekintetében is megemelkedhetünk. Annak érdekében, hogy az emberek megérthessék, a modern emberek nézeteinek a segítségével magyaráztam el a *Fát*, és ez is szabaddá teheti az emberek gondolatait a tudás tekintetében. Ez is előnyös a *Fá* megkapására. Ha valakinek nagyon alacsony képzettségi szintje van, csak nagyon nehezen értheti meg azokat a modern kifejezéseket, amiket használok. De nincs úgy, hogy enélkül nem megy. Ha nem létezne ez a modern tudomány által előidézett kultúra, akkor az ősi nyelvvvel magyarázhattam volna el a *Fát*, anélkül hogy ezt a mai formát használtam volna a magyarázatnál. De mindazonáltal a mai társadalom már ilyenné vált, ezért nem probléma, ha ti a hétköznapi emberek társadalma állapotának megfelelően viselkedtek. Jelenleg ezt is csak így lehet hagyni. Úgy gondolom, hogy művelőként, akár felnőtt, akár gyerek, neked mindent jól kellene csinálnod minden helyen: ha iskolás vagy, akkor jól kellene tanulnod; ha dolgozó vagy, akkor jól kellene végezned a munkádat. Ha ti egy speciális formát vezetnétek be, akkor a művelési formátok talán szintén megváltozna ennek megfelelően. Akkor ez nehézségeket okozna a mindennapi életnek és a művelésnek. Nektek tudnotok kellene: Ámbár a földönkívüliek azért hozták el a tudományukat az embereknek, hogy elérjék a céljukat, azonban mindent az istenségek uralnak. Másképpen mondván ők a földönkívülieket is kihasználják.

Kérdés: *Több időt kellene használnunk a művelésre és kevesebb időt a hétköznapi emberek munkájára?*

Mester: Ez nincs így. Neked lehetőleg a hétköznapi emberek munkaidejének megfelelően kellene elintézned a munkádat. Úgy gondolom, bármilyen elfoglalt is vagy, azért van idő arra, hogy végezd a gyakorlatokat, és olvasd a könyvet. Így van ez. Úgy gondolom, hogy olyan tanítványként, aki folyamatosan halad előre, a szívedben neked több szabadidőt kellene fordítanod a művelésre.

Kérdés: *Szándékosan kellene kutatnunk egy bonyolult környezet után, hogy műveljük magunkat?*

Mester: Nem. Nem csinálhattok mindig szándékosan valamit. Az nem megy, hogy ti saját magatok akarjátok elrendezni a művelés útját. Nektek nem kellene szándékosan csinálnotok ezt vagy azt, a ti utatokat én rendezem el. Ha művelni akarjátok magatokat, akkor ez így van. Amit tenned kellene, tedd meg nyugodtan. Kínában némely emberek hirtelen nem ügyelnek többé a ruhájukra,

miután elkezdtek gyakorolni. Tulajdonképpen rendesen kellene öltözködni, és ápoltnak kellene lennie, mint egy embernek, de ő teljesen lompos, és még csak a szégyenérzetet sem ismeri többé. Ez nem megy. Nincs úgy, mint akkoriban, amikor *Zhang Sanfeng* művelte a *Daót*. Ti ma a hétköznapi emberek társadalmában művelitek magatokat, legalábbis úgy kell kinéznetek, mint egy ember. Az istenségek magasabbak az embereknél, és jobban kellene viselkedniük, minden tekintetben jobban kellene csinálniuk. Semmiképpen sem kellene úgy viselkednetek, hogy mihelyt elkezdtek gyakorolni, semmivel sem törődtek többé, és egész nap lomposak és piszkosak vagytok. Az nem megy. Bizonyos tekintetben ártasz a *Dáfá* hírnevének. Nem igaz? Ezért ennél a konferenciánál mindenkinek megmondattam, és az illetékesekkel is közöltem, hogy mindenkinek rendesen kellene felöltöznie. Nem kellene megtörténnie, hogy mások rendetleneknek tartsanak bennünket. Nem igaz? Kínában a gazdaság sem rossz ezekben az években. Semmi különös sincs abban, hogy jól öltözzön az ember. Azt mondom, a ruhának ugyan nem kell feltétlenül jónak lennie, de legalább ápoltnak kellene lenned és egy picikét rendesen és tisztán öltözködnöd. Jegyezték meg: Mi a hétköznapi emberek társadalmában műveljük magunkat. Ez hát nem probléma többé. A művelés során nem kellene nekünk, saját magunknak elrendeznünk a művelési környezetet magunk számára.

Kérdés: *Egy négyéves gyermek égi szeme nyitva van. Láthatja, hogy a Fálun és a Tanár neve fénylik. De néha nagyon akaratos. Ha a felnőttek nem teljesítik a kívánságait, akkor üvölt és nyűgösködik. Úgy nyűgösködik, hogy nagyon rosszul érzem magam a szívemben.*

Mester: „Úgy nyűgösködik, hogy nagyon rosszul érzem magam a szívemben”, hiszen te saját magad írtad le. Nagyon rosszul érzed magad. Az, hogy nagyon rosszul érzed magad, azt jelenti, hogy a szíved megmozdult. Nem azon van a gyermek, hogy segítsen neked a megemelkedésnél?

Kérdés: *Amikor egy kétéves gyermek látja a Fálunt, teljesen elragadtatottan mondja: „Fálun”. Amikor a Tanár Fá-képét látja, azt mondja: „Mester”. Szintén gyakran ül még a földön, és „heshit” végez, miközben azt mondja: „Gyakorolj!” Ha néha lejátsszák a Tanár hangszalagkazettáit, a kislány⁴¹ azt mondja: „Hallgasd a Mestert beszélni.”*

Mester: A gyermek tehát nem egy közönséges gyermek. Hiszen végül is csak két éves. Egy ilyen gyermek talán azért jött, hogy megkapja a *Fát*. Sokan a négy-ötéves vagy öt-hatéves kicsi tanítványaink közül, a kicsi tanulók nagyon jól művelték magukat, ők nagyon csodásak. Némelyek közülük nagy képességekkel rendelkeznek, ez a rész viszonylag nagy. Az istenségek nagyon világosan látják odafent, hogy melyik család fogja megkapni a jövőben a *Fát*: „Ó, ez a család fogja megkapni a *Fát*.” Valószínűleg akkor elrendezték, hogy ott szülessenek újra. Mert ha újraszületnek, megkaphatják a *Fát*.

Kérdés: *Egy kórház helyének nagyobb karmája van, mint más helyeknek?*

Mester: A hétköznapi emberek társadalmának egy kórházaként, egy olyan helyként, ahol betegségeket kezelnek, ott a kórokozó *qi* persze valamivel több. De gyakorlóként mitől félsz? Ennek semmi köze hozzánk, művelőkhöz. Mindez nem okozhat kárt nekünk.

Kérdés: *Egy gyakorló számára káros a kórboncolás végrehajtása a kórházban?*

Mester: Ha ez a munkád, akkor csináld csak. Nem probléma, mert az az ember már halott. Mi arról beszélünk, hogy – olyannyira, mint lehetséges – a hétköznapi emberek társadalmának állapotának megfelelően műveljük magunkat. Nem kellene megtörténnie, hogy a hétköznapi emberek társadalmának minden formáját megváltoztassuk a művelésünk miatt. Ez nem megy.

Kérdés: *Ha az ember nem mond hangosan káromló szavakat, de belsőleg szitkozódik, azáltal is de-t fog veszíteni?*

Mester: Némelyik azt mondja: „Én jól műveltem magam, egészen jól viselkedek.” De egy picikét sem vetett le a szívében levő ragaszkodásból, számíthat ez művelésnek? Ez nem csalás? Ezért csupán a lényének a változása⁴² az igazi változás. A felszínen minden csak valami külsődleges. Akár hangosan mondasz káromló szavakat, akár nem, az csak valami külsődleges. Akár megváltozott a szíved, akár nem, csupán ez az igazi. Ha te káromkodsz a szívedben, akkor a szív természetesen nem változott meg. Akár elvesz a *de*, akár nem, az egy csekélység. A *Dáfát* nem a hétköznapi emberek *de*-jének a megőrzésére terjesztették.

Kérdés: *Némely tanulók félnek a mérgező állatoktól vagy hasonló élőlényektől. Úgy van, hogy az ember nem juthat el a beteljesüléshez, ha nem távolítja el ezt a ragaszkodást?*

Mester: Ez két különböző dolog. Már elég, ha eltávolítja a félelmet. De sokan közülünk nem feltétlenül félnek tőlük, hanem undorodnak ezektől a piszkos dolgoktól. Ez a piszok nem az a piszok, mint amikor ürüléket lát az ember, hanem úgy találja, hogy az ilyen dolgok rosszak. A jövőbeli világban, a jövőbeli világegyetemben nem léteznek ilyen élőlények. Én mondom nektek, a világegyetem kezdeti szakaszában nem léteztek ilyen mérgező, gonosz dolgok. Miért bukkantak fel akkor később? Mert az élőlények karmája egyre nagyobb, egyre rosszabb és a világegyetem is egyre sokrétűbb lett. Aztán egyre több rossz dolog jött létre, és idővel egyre mérgezőbbé vált. Ilyen volt a fejlődési folyamat.

Kérdés: A „*Felismerés*⁴³” című jingwenben ez áll: „liang liang xiang ji er lai – néhány kevesek, egyik a másik után, az útra jutnak⁴⁴”, hogyan kellene érteni „liang liang – néhány kevesek”?

Mester: Ez az ókínai nyelvtan. Az ókínai nyelvtan pontosan pontra teheti a dolgot, az írások tömörek, az ezekkel kifejezésre jutató értelem is mélyenszántó, és a tartalmuk is nagy. Ezek a legjobb írások. Korábban azt mondták, hogy ezek a mennyből való nyelvek, a mennyből való írások voltak. Ma az emberiség erkölce romlott, egyre csak lefelé megy, ezért a leegyszerűsített nyelvet használják. Ha tehát a „*liang liang xiang ji er lai*”-t magyarázza az ember, ez azt jelenti: Hárman együtt, ketten együtt. Némelyik megbeszélte egy másikkal, és azt mondja: „Ez a *Fá* nagyon jó, hadd menjünk oda és műveljük magunkat”; a másik is nagyon jónak találja, akkor ő is jött; továbbmeséli a családtagjainak, és magával hozza a családtagjait is. És így jöttek kettesével vagy hármassal, néhány kevesek, kis csoportokban. A leegyszerűsített nyelvvvel egy csomó szót használtam, míg aztán ezzel a négy szóval „*liang liang xiang ji*” már teljesen összefoglaltam a jelentést. Ez a jelentése. És „*xiang ji* – egyik a másik után” azt jelenti: Ők különböző időszakokban, egymás után, egyik a másik után, szüntelenül és szakadatlanul jöttek. Ha a „*xiang ji*”-t magyarázza az ember, szintén egy csomó szóra van szükség.

Kérdés: Azoknak a Dáfá-tanítványoknak, akik könyvekkel és folyóiratokkal kereskednek, szabad nagykereskedelmi áron beszerezniük és kiskereskedelmi áron eladniuk a Dáfá-könyveket?

Mester: Az utóbbi időben utánagondoltam egy dolognak: Újabban viszonylag sok munkás létezett Kínában, aki elhagyta a munkahelyét – valójában munkanélküli lett –, és egészen kevesen ezekből a mi tanulóink. Aztán arra gondoltam, hogy lehet-e eladatni velük a *Dáfá*-könyveket? Ez megoldja mind az ő megélhetésük problémáját, mind a tanulók könyvvásárlásának a problémáját. Némely tanuló már elkezdte ezt. Később még egyszer pontosan utánagondoltam ennek, és úgy találom, hogy valami itt nincs rendben. Mennyiben nincs rendben valami? Gondoljatok csak utána: A *Dáfá* megválthat minket. És egy ilyen szentséges *Dáfá*val keresünk mi pénzt. Hova jutottunk hát? Hova juttattuk a *Dáfá*t? Ennek valóban nem kellene megtörténnie. Ezért nem hagytam többé őket ilyesmit csinálni. Miért lehet akkor így csinálni a társadalomban? Mert én a hétköznapi emberek társadalmát használom arra, hogy terjesszem a *Fát*. A hétköznapi emberek társadalma is a *Fá* egyik megtestesülési formája a legalacsonyabb szinten, ezért léteznek éppen ezen a módon a legkülönbözőbb hivatásai és üzletágai, ez nem hibás. Mert ha a könyveink mögött nem létezne tartalom, csak fehér lapokkal és fekete írásokkal rendelkező könyvek lennének. Éppen a mögöttük levő tartalom miatt rendelkeznek a *Fá* hatásával. Ha ezt a hétköznapi emberek társadalmának a könyvkereskedései, a könyvkereskedői csinálják, akkor egy probléma sem létezik. Vagyis ez megfelel a hétköznapi emberek társadalma szintjén levő *Fának*. A tanítványainknál viszont tényleg létezik egy probléma. Mi pénzt kerestünk a *Fával*, és azonkívül a legtöbben azok közül, akik megvették a könyveket, a mi tanítványaink, hogyan kellene akkor felhasználni a pénzt?

Ha nektek mindig is voltak könyvesboltjaitok, és kihasználjátok ezt a kedvező alkalmat, hogy a *Dáfá*-könyvekkel keressetek, ha ti nem szándékosan a *Dáfá* miatt nyitok meg egy könyvesboltot, hanem már előtte rendelkeztek a könyvesboltokkal, akkor nem is vagyok ellene, hogy így csináljátok. Hiszen mindazonáltal már előtte is keressetek könyvekkel. De úgy gondolom: Miközben a *Fát* állandóan tovább ismered fel, azt hiszem, egy új cselekvési módot fogsz elfogadni.

Kérdés: Én hadilábon állok a családtagjaimmal, mert anélkül jöttem el látni a Tanárt, hogy bármiféle következményekre ügyltem volna. Ez helyes vagy helytelen?

Mester: Ha te a szárazföldi Kínából jössz, akkor nagyon valószínű, hogy nem kellett volna idejőnnöd. Az is nagyon valószínű lehet, hogy a *fashenem* nem hagy téged idejőnni, avégett hogy

nyugodt szívvel művelhesd magad. Ha nem a szárazföldi Kínából jössz, akkor talán saját magadnak más okaid vannak. Talán megvizsgálgják, hogy állhatatos vagy-e vagy sem; minden lehetséges. Ezt neked saját magadnak kell felismerned.

Kérdés: *Tudom, hogy az embernek teljesen ki kellene használnia az időt a művelésnél. De én gyermekeket is akarok. Ez ragaszkodás?*

Mester: Mi azt mondtuk, hogy – olyannyira, mint lehetséges – a hétköznapi embereknek megfelelően műveljük magunkat. Most már néhány tucat millió fiatal tanítvány létezik, aki műveli magát. Ha ők mindannyian nem házasodnak meg, és nem hoznak gyerekeket a világra, az nem egyfajta szabotázs a hétköznapi emberek társadalma számára? Legalábbis megmondhatom neked, hogy te nem a hétköznapi emberek társadalma formájának megfelelően művelted magad. De némelyik azt mondja: „Ebben az életben egyszerűen nem akarok megházasodni, én már elhatároztam magam.” Én sem vagyok ellene, akkor műveld magad ezen a módon. Ameddig ez nem fog járulékos terhelésekhez és konfliktusokhoz vezetni az életedben vagy más tekintetekben, nem is törődök ezzel. Az embervilágban levő dolgokat saját magad határozod meg, saját magad csinálod. Ha úgy véled, hogy az zavarja a művelést, ha gyermekek vannak ott: Én nem vagyok ezen a véleményen. Ez nem fog megtörténni.

Kérdés: *Milyen formák léteznek a beteljesülésnél? Mindannyian magukkal viszik a bentit?*

Mester: Ezt a kérdést már elmagyaráztam. Csak azok fogják a testüket magukkal vinni, akik a *Fálun* világba jutnak. Ami azokat illeti, akik máshova mennek: Sokan közületek különböző szintekről, különböző horizontokról jöttek, hogy megkapják a *Fát*. Ha ti testtel tértek vissza, az odafent levő istenségek és buddhák azt fogják gondolni, hogy valami furcsa dolgot vittetek vissza. Ezért az egyáltalán nem létezik ott, nem akarnak rendelkezni vele. Ha ilyesmit visznek vissza, az tönkreteszi a művelésük dolgainak az egész sorát. Szenteljetek figyelmet arra: Teljesen mindegy, bárhonnan is jöttetek ide, én csak azt hasonlítatom számotokra az új, legortodoxabb *Fával*, amivel eredetileg rendelkeztek. És nem fogom megváltoztatni a művelésetek összes felszínes dolgát, így garantálom, hogy visszatérhettek az eredeti helyetekre. Ez azt jelenti, ha te buddha vagy, akkor hát buddha leszel; ha te *dao* vagy, akkor hát *dao* leszel; ha te istenség vagy, akkor hát istenség leszel. Az alakod és minden, amivel korábban rendelkezél, változatlan marad. Ezt még azoknak, akik korábban nem rendelkeztek gyümölcshelyzettel: Ez alkalommal hagynak téged gyümölcshelyzetet kapni, azután úgy rendezik el, hogy odamenj, ahova menned kellene.

Kérdés: *A gyakorlásnál mindig egy bizonyos zenét hallok, amelyik nem Dáfá-zene. Félek, hogy ez más dimenziókból származó információk zavarása.*

Mester: A más dimenziókból származó zene más, mint a művelésre szolgáló zenénk. De más dimenziókban tényleg létezik csodaszép zene. Ha te hallottad, akkor hát hallottad, ne törődj vele, ezek más dimenziókból való hangok. Ne is aggódj, a zene önmagában nem képviseli a művelést. A *Dáfá* általatok való művelésénél én ezt a zenét hallgattatom veletek a gyakorlás közben. A cél az, hogy ameddig a gondolataitok még nem tudnak nyugalomba jutni, ez az egy gondolat helyettesítsen tízezer más gondolatot. Ez azt jelenti, hogy amikor te a zenét hallod, nincsenek zavaros gondolatok a fejedben, és csak a zenét hallgatod. Ez előnyös a gyakorlásotok számára. De ennek a mi gyakorlózenénknek kell lennie.

Kérdés: *Zavarást tapasztalok a testemben. Létezik beszéd és képek. Már egy fél éve tart, és még mindig nem törtem át ezt.*

Mester: Ha te igazi művelő vagy – teljesen mindegy, bármilyen gondolattal is jöttél eredetileg a *Dáfához*, neked el kellene engedned azt, egyáltalán semmivel se törődj. Ezzel tisztában kell lenned. Nem azért jöttél a műveléshez, hogy megoldd ezt a dolgot. Én azért terjesztettem ezt a *Fát*, hogy embereket váltsak meg, és avégett hogy az emberek művelhessék magukat és visszatérhessenek; nem azért terjesztettem, hogy valamilyen testi problémát oldjak meg a hétköznapi emberek számára, ez komoly dolog. Egy embernek el kell döntenie, hogy valóban művelje magát, akkor minden problémát meg lehet oldani számodra. Ha viszont csak azért jöttél, hogy megoldd egy hétköznapi ember valamilyen problémáját, akkor semmit sem tudunk megoldani neked. Tehát egyszerűen: A *Fá* a művelésért van itt. Például ha valaki tudja, hogy a *Fálun Gong* nem gyógyít betegségeket, akkor azt gondolja: „Tehát akkor nem gyógyítatom meg magam, megértem, hogy nem gyógyít betegségeket; nem is beszélek a gyógyításról, és nem is gyógyítatom meg magam másokkal.” De a szívében még

mindig azt gondolja: „Ameddig gyakorlok, a Mester egészen biztosan el fogja távolítani a betegségeimet.” Látod, a szívében még mindig azt gondolja: „Ameddig gyakorlok, a Mester egészen biztosan el fogja távolítani a betegségeimet.” Az a kicsi picike, ami egészen mélyen rejtőzik a szívében, még mindig ott van. Még mindig arra gondol, hogy nekem törődnöm kellene a betegségeivel. Más szóval: még mindig ragaszkodik a betegségeihez. Ha valóban elengedi, egyáltalán nem gondol többé rá, és nem törődik többé vele, akkor nézd meg egyszer, milyen lesz aztán. Ez azt jelenti: Törekvés nélkül magától jön. Így van ez a művelési formák és a művelési módszerek mindegyik fajtájánál. A hétköznapi emberek társadalmában te mindent megkaphatsz a makacs fáradozásaidon keresztül, sőt még makacsabbul törekszel arra. De az alapelvek pontosan fordítottak más dimenziókban, azok fordítottak. Ha te erőfeszítéseket teszel, és meg akarsz kapni valamit, ha makacsul csinálsz valamit, egyáltalán semmi sem fog létezni. Pontosán akkor kaphatod meg, ha egyre inkább lemondasz róla, és egyre kevesebbet törődsz vele. Ezért ez azt jelenti: Törekvés nélkül magától jön.

Kérdés: *Amikor a Mester a nagy kézmozdulatokat végezte a szingapúri Fá-konferencián⁴⁵, némelyek nagyon jól érezték magukat, némelyek csodálatosnak találták, némelyek keserűséget éreztek a szívükben, némelyek szomorúak voltak, és feltörtek a könnyeik. Ennek a művelés szintjeihez van köze?*

Mester: Körülbelül így, nagyjában és egészében véve ez körülbelül így van. Minden egyes ember érzékelései és felismerései másak.

Kérdés: *A beteljesülés elérésénél a művelés során persze mindenki eléri az önérdektelenség és önzetlenség látókörét. Miért léteznek mégis különböző szintek?*

Mester: Én azt úgy mondom, ha egyvalaki a kezdeti gyümölcshelyzet arhátjává művelte magát, ő is eljutott a beteljesüléshez. Már elegendő, ha ő saját maga megszabadulhat. Nem kell töprengenie az összes élőlény átfogó megváltásán, azon sem kell töprengenie, hogy másokkal törődjön; elegendő, ha a művelő saját fáradozásain keresztül eléri ezt. Ez a kezdeti gyümölcshelyzet arhátja. Ha te a bódhiszattvának, még akkor is, ha a kezdeti gyümölcshelyzet bódhiszattvájának a gyümölcshelyzetét akarod elérni, a művelés során neked ki kell művelned a nagy együttérzést, úgy, hogy létrejöjjön a nagy együttérzés szíve. Az önmegszabadítás mellett neked még más embereknek is kell segítened, hogy megszabadítsák magukat; teljesen mindegy, hogy elérheted-e vagy sem, neked meglesz ez a szíved. Ha minden lényt látsz, valóban nagyon szenvedéssel telinek találod őket; ha minden lényt látsz, feltörnek a könnyeid. Ez nem színlelt, hanem valóban ilyen. Emellett semmiféle gondolat sincs a szívedben. Természetesen nem mindig fog fellépni ez az állapot a művelésnél, de elő fog fordulni. Ha tehát te buddhává művelted magad, akkor megváltozik az együttérzésed; semmiképpen sem leszel olyan, mint egy bódhiszattva, aki könnyeket ont, ha minden lényt lát, te rendelkezni fogsz az együttérzéssel. Még többet értesz meg az összes lény sorsszerű összefüggéseiről, és még nagyobb bölcsességgel tekintesz meg mindent. Amikor egyvalaki egy nagyon magas szinten levő buddhává művelte magát, amelyik szint sokkal magasabb, mint a tathágata-buddháé, és aztán visszapillant: „Mi ez az együttérzés akkor?” Nézete szerint a buddha együttérzése a hétköznapi emberek iránt szintén ragaszkodássá vált. Neki csak a sok istenség, sok buddha és a buddha-világokban élő minden lény iránt van együttérzése, aki alatta van, viszont nem rendelkezik együttérzéssel az emberek iránt. Ez nem azt jelenti, hogy ő nem irgalmas, hanem a szintje túl magas. Ehhez képest a lenti élőlények már olyan parányiak és jelentéktelenek, hogy még csak olyan jók sem többé, mint a mikrobák; ők már egyáltalán nem tartják valamilyen hasznos élőlényeknek az alkalmatlan embereket. Amikor egy olyan buddha, aki még magasabb szintet ért el, pillant vissza: „Ó, ez a tathágata-buddha is egy hétköznapi ember, mit csinálnak hát ezek az emberek ott lenn?” Mik az emberek az ő szemükben? Az emberek egyáltalán semmik. Ők csupa földben mászkálnak körbe úgy, ahogyan az élőlények a rendkívül mikroszkopikusban. Tehát hogyan van azokkal a buddhákkal, akik egy még magasabb, még magasabb szinten találhatók? Ha te el akarod érni ezt az állapotot, addig a szintig kell művelned magad. Én csak az egyik legegyszerűbb megjelenési állapotukat magyaráztam el, de ez nem csak így van.

Az igaz Fát nem szabad tudatni az emberekkel, mert ti még emberi szívvel rendelkeztek. Különböző látókörökön különböző állapotok léteznek az élőlények számára. Azonkívül az élőlény anyagi testének az oldala is folyamatosan változik. Feltéve, hogy egy buddha teste atomokból áll; mi van akkor a még magasabb buddhák és istenségek testével, akik magasabbak, mint a buddhák?

Összehasonlítva ezzel talán neutronokból áll. Ha még magasabbra megy, ezek talán neutrínók. Kvarkok. Ez az a mikroszkopikus, amit az emberek felismerhetnek. Tehát mi van azokkal, akik még mikroszkopikusabb, még-még mikroszkopikusabb anyagokból állnak? Úgy néz ki, hogy nekik még nagyobb energiájuk van; mivel minél kisebbek az anyag részecskéi, annál nagyobb a sűrűségük, ezért nagyon finoman és fényesen néznek ki. Ha mi megnézzük az emberi testet, még láthatjuk az izzadságpórusokat; ha te egy istenség testét látod, nem látsz izzadságpórusokat. Ha te azzal a testtel rendelkező élőlényeket látod a három világmögben, amelyik egy réteggel magasabb, mint az embereké, nevezetesen a különböző szinteken levő égi embereket a három világmögön belül, azt fogod látni, hogy az ő testük összehasonlítva az emberekével annyira sima, finom, és egyszerűen csodaszép. Mert az ő részecskéik kisebbek és a sűrűségük nagyobb, mint az emberekéi a földi világban. Ez azt jelenti: Egyvalaki folyamatosan emelkedik, a felszínen levő összes forma is emelkedik, és a látókör emelkedése az előfeltétel. A beteljesülésnél különböző látókörök léteznek. Teljesen mindegy, bármelyik szintig is művelted magad, minden, ami a szinted alatt fekszik, számodra már nem jelent ködöt⁴⁶. Minden a szemed előtt fekszik, te láthatod mindennek az igaz arcukat. De minden, ami túlmeleg a szinteden, számodra örökre köd⁴⁷ marad, és sohasem fogod megtudni. Ez az a gyümöleshelyzet, amit tanúsítasz. Amilyen sokat áldoztál és amilyen sokat műveltél, olyan sokat kapsz.

Kérdés: *Én megértem, hogy a művelés komoly. De másfelől én örömmel tartom a szenvedést, és vidáman művelem magam. Ez hibás?*

Mester: Ez nem hibás. Ha te a művelésnél minden időben vidám tudsz maradni, teljesen mindegy, bármilyen nehézségekbe ütközöl, akkor azt mondom, hogy valóban nagyszerű vagy. Mindannyian valóban csodálni fognak, és azt fogják mondani, hogy nagyszerű vagy. Ezt nagyon nehéz elérni; nagyon nehéz, hogy mozdulatlanul hagyd a szíved mindegyik nehézségnél, és hogy egészen vidáman járjass el vele. De ha nem is ütközünk problémákba, és egy legyűrendő vizsgánk sincs, mindig optimista magatartást és együttérző gondolkodásmódot őrizhetünk meg: Ez az, amit egy művelőnek el kell érnie a mindennapokban. Ez a legjobb állapot.

Kérdés: *Szabad egy gyakorlónak házasságot elnie, miután megházasodott?*

Mester: Mi azt mondjuk, ha te a hétköznapi emberek között műveled magad, és nem egy magát hivatásosan művelő tanítvány vagy, tehát nem egy templomban levő hontalan, akkor a hétköznapi emberek állapotának megfelelően kellene művelned magad. Mi nem tartjuk fontosnak a hétköznapi emberek között levő anyagi formát. Miért? Ami megváltozik, az az emberszív. Ha az emberszív nem változik meg, minden csak látszat. Ha te azt mondod: „Külsőleg egyáltalán semmim sincs többé”, de a szívedben semmit sem tudsz elengedni, és ezeknél a dolgoknál még összeszorul a gyomrod, akkor az egyáltalán semmit sem használ. Ha azt mondod: „Nekem semmim sincs a szívemben, és ezeket a dolgokat csak olyasminek nézem, ami az emberi dolgokat és az emberi állapotot őrzik meg”, akkor én azt mondom, hogy nem viselkedtél rosszul. Természetesen, ha a művelésnél magas szintet értél el, mindezt fel kell adnod. Tehát azt, amit ez előtt az idő előtt csinálsz, nem lehet a hibádként szemlélni. Én ezt már nagyon világosan elmagyaráztam a „Zhuán Fálun”-ban, azt az állapotot már elmagyaráztam.

Miért csinálhatod ezt ezen a módon a művelés közben? Mert ezt a mi iskolánkat, ezt a *Dáfát*, amit én ma terjesztek, szántszándékkal terjesztem a hétköznapi emberek bonyolult társadalmában, és csupán ez teheti lehetővé, hogy a még magasabb szintekről származó emberek visszatérjenek. Ha a hétköznapi embereknek ez a társadalmuk nem elég bonyolult, tehát ha nektek nincsenek ilyen nagy nehézségeitek, ilyen nagy zavarásaitok, akkor ti, akik még magasabb szintekről származtok, soha többé nem térhettek vissza. A *Fá* nagy, azonkívül a hétköznapi emberek társadalmában terjesztjük, akkor ez a mi *Fánk* kedvező feltételt nyújt neked, avégett hogy megélhess a hétköznapi emberek társadalmában. Ez azt jelenti: A tested megváltoztatása a mikroszkopikus szinted szempontjából, az életed ősforrásával kezdődik el, nevezetesen az ősforrásnak azokkal a részecskéivel, amelyek az életedet alkotják. A változtatás belülről kifelé terjed, ahogyan egy fa évgyűrűi. Ameddig műveled magad, mihelyt elérted a mércét, kifelé terjed, ahogyan egy fa évgyűrűi, és amikor kiterjedt a felszínig, tehát a fakéregig, aztán mindent megváltoztatnak, és te eljutottál a beteljesüléshez. Mielőtt eléri a fakérget, azaz mielőtt eléri a tested anyagi testének a legfelszínesebb rétegét, még mindig egy hétköznapi ember gondolatai léteznek a felszínen, tehát az anyagi testen; így még teljes bizonyossággal rendelkezél egy hétköznapi ember mindenféle vágyakozásaival, az erotikus vágygal,

az érzelmekkel és egy hétköznapi ember mindenféle ragaszkodásával. Nem lesznek olyan erősek, mint a hétköznapi emberekéi, de létezni fognak. Ezeket azért tartják meg szándékosan számodra, hogy biztosítsák, hogy a művelésnél meg tudj felelni a hétköznapi emberek környezetének. De azt az oldaladat, amelyet készre műveltél, a hétköznapi ember felszínes teste nem fogja befolyásolni, hogy a hétköznapi emberek dolgait tegye. Ha neked az az oldalad, amelyet készre műveltél, elérte a mércét, azonnal leválasztják.

Mire jó az most, ha leválasztják? Teljesen mindegy, hogyan mozog az ember felszínes oldala a hétköznapi emberek között, vagy bármit is csinál, a készre művelt oldal ott ül, és egyáltalán nem mozog, nem töpreng, semmire sem gondol, a test nem mozdul, és nem vesz részt semmiben. Ezzel biztosítják, hogy az isteni oldal nem működik együtt, ha egy ember a hétköznapi emberek valamilyen dolgait teszi; és csak az az oldala teszi azt, amelyet még nem művelt készre. Így biztosítják azt, hogy az emelkedésnél te egyre csak tovább emelkedhetsz, és nem süllyedsz lefelé. Ha viszont a hétköznapi emberek társadalmában mi az ellenkező módszert alkalmaztuk volna, úgy, hogy a változások a felszíntől kezdődjenek, és a mélybe menjenek, akkor egyáltalán nem művelheted volna magad a hétköznapi emberek társadalmában. Ez azt jelentené: A hétköznapi emberek közötti minden tettetted egy istenség teszi; a megváltoztatott test azonos az isteni testtel, ő a hétköznapi emberek dolgait végzi. Te egyáltalán nem tudnád többé művelni magad. Hogyan engedhetnék meg azt, hogy egy istenség a hétköznapi emberek dolgait végezze? Azt semmiképpen sem engedik meg, hogy egy istenség a hétköznapi emberek érzéseivel rendelkezzen. Ezért mi megfordítottuk ezt, és az életed ősforrásától kezdünk el megváltoztatni téged, és így terjeszkedik ez, terjeszkedik, egyre tovább terjeszkedik a felszín irányába. Mielőtt eljutsz a beteljesüléshez, mindig fenntarthatod a felszínen a hétköznapi emberek közötti életállapotodat. Csak egyre könnyebben, egyre könnyebben fogod ezt venni, végül mindent könnyen tudsz venni és elengedni, akkor közel vagy a beteljesüléshez. Ha az egész terjeszkedés elérte a felszínt, akkor teljesen eljutottál a beteljesüléshez. Abban a szempillantásban ez nagyon természetesen és bármilyen megrázkódtatás nélkül folyik le. Korábban a művelés beteljesülésénél léteztek megrázkódtatások. Amikor egy ember eljutott a beteljesüléshez, léteztek földcsuszamlások és szökőárok; egy nagyon nagy körzetben léteztek földrengések. De ennél a fajta beteljesülésnél nem léteznek megrázkódtatások, ezért nagyon alkalmas arra, hogy még több ember művelje magát a hétköznapi emberek társadalmában, nem zavarja meg a hétköznapi emberek társadalmát. Ha ilyen sok ember azon a módon jutott volna el a beteljesüléshez, nézetem szerint a földgolyó azt egyáltalán nem tudta volna elviselni. Ezért ezt minden tekintetben úgy rendeztük el, hogy alkalmas legyen a hétköznapi emberek társadalmában való művelésre.

Tehát az a rész, amelyet még nem műveltél készre, tehát ha az még nem fejlődött a felszínedhez, és te azt mondod: „Én nem rendelkezem többé egy hétköznapi ember szívével”, ezt nem hiszem el. Ezt te kieroszakoltad magadnak. Mi magas és szigorú követelményeket állíthatunk fel saját magunkkal szemben, és gyakorlóként viselkedünk. Egyidejűleg – olyannyira, mint lehetséges – nekünk a hétköznapi emberek társadalmának megfelelően kellene csinálnunk ezt. De az, amit elmagyarázok, nem csak erre az egy dologra vonatkozik; a házasságnál sincs úgy, hogy azt egyszerűen úgy kell élni, ez nincs így. Ennél a dolognál azokat a módszereket alkalmazhatjátok, amelyek a legkedvezőbbek számotokra. Csináld úgy, ahogyan jónak találod. Ha úgy találod, hogy még rendelkezél egy hétköznapi ember szívével, és pedig nagyon erőssel, hogy te még meg akarsz házasodni, egy partnert (partnernőt) akarsz, azt a lányt vagy azt a fiút mégis kedveled, tehát ha még megvan ez a szíved, és így cselekszel, ez azt jelenti, hogy te még nem műveltél magad olyan messzire, akkor cselekedhetsz így. Nem kellene úgy gondolkodnod: „Ma mindent egyszerre elengedek, már meg tudom csinálni ezt, én helyben buddha leszek.” Akkor nem lenne szükséges többé művelned magad, már buddha lennél. Nos, éppen emiatt a művelés egy lassú folyamat, egy fokozatosan előrehaladó folyamat. Bár én így mondtam, de te akkor azt gondold: „Ó, a Tanár azt mondta, hogy mielőtt készre műveltem magam, a felszínen még mindig rendelkezem egy hétköznapi ember összes érzésével és vágyával, akkor szabad így cselekednem.” Ez nem megy! Ugyan rendelkezél velük – én azt mondtam neked, hogy olyannyira, mint lehetséges, a hétköznapi embereknek megfelelően viselkedj –, de ha te nem állítod fel magaddal szemben egy művelő szigorú követelményeit, az azt jelenti, hogy te nem műveled magad. Ez pontosan egy ilyen dialektikus viszony.

Kérdés: *A fehér tanulók teljesen ki akarják használni az időt, hogy hallgassák a Fát. Még nem létezik szinkronfordítással készült hangszalagfelvétel. Felolvashatják és felvehetik saját maguk a „Zhuán Fálun”-t, hogy később meghallgassák?*

Mester: A hatás nem feltétlenül jó. Miért nem? Mert az általam kimondott Fának ereje van. Te művelő vagy, ameddig még nem jutottál el a beteljesüléshez, minden általad kimondott szó önmagában rendelkezik egy hétköznapi ember legkülönbözőbb információival. Te kibocsátod és saját magad újra felveszed azokat, ez az ismételt, keresztezett szennyezés nem jó. Ha a könyvet olvasod, az teljesen más. Most azon vagyunk, hogy szinkronfordítással készült felvételeket csináljunk; sietünk, és hamarosan meglesznek. Ezt a problémát hamarosan megoldjuk. Én mindenesetre elmagyarázok neked egy alapelvet: Az, amit te kimondasz, tartalmazza a mindenféle ragaszkodásodat és egy hétköznapi ember mindenféle gondolatát. A Fának hatással kell lennie; ha csak a felszínen levő alapelveket hallgatja az ember, nem tud sokat kihallani. Amik újra kijönnek a szádon keresztül, azok a te látóköröd felismerései. Tehát ha újra meghallgatod azokat, örökre az ezen a látókörödon való felismeréseidnél maradsz. A szinkronfordításnál másképp van, mert az én hangom is ott van; ámbár az én hangom halk és a tolmács hangja hangos, valójában ő csak fordított, és az, aki valóban elmagyarázza, én vagyok. A tanulók egyaránt megérthetik és fogadhatják mindazt, amivel én a Fát magyarázatánál rendelkezem. Erre gondolok ezzel.

Kérdés: *Háromszor találkoztam egy 3-5 éves kislánnyal. Félálomban a párnámra lépett, ugrált és nevetett. Ő az a kised, amelyik a Fálunból jött ki?*

Mester: Az ilyen dolgok mind jó dolgok, de nem is lehet határozottan azt mondani, hogy ez egy jó dolog. A kisedek nagyon kicsik. Minden egyes valakinek közülünk rendkívül bonyolult a korábbi háttére. Ezért ne figyelj erre a területre. Talán korábbról hoztad magaddal, vagy léteznek más okok. Mindenesetre ez csak egy kislány, talán ez jó dolog. Ne törődj többé ezzel, műveld egyszerűen tovább magad.

Úgy tűnik, hogy nem magyaráztam el elég világosan nektek. Hiszen némelyek még nem értették meg. Én megnevezek egy példát, de ennek nem kell mindig feltétlenül így lennie: Amikor némelyik közülünk lejött az újrászületéshez, a korábbi gyermeke szintén lejött vele. De nem született újra, és csak azon az oldalon követi őt. Némelyiknek voltak gyermekei a korábbi életeiben, végül újrászületett ebben az életben. Az a gyermek abból az életből nem született újra, de van intelligenciája, és mindig követi őt. Ilyen helyzet is létezik, minden lehetséges helyzet létezik. Mivel te az ortodox Fát kaptad meg, és ha neki sorsszerű összefüggése van veled, mi mindezt el fogjuk rendezni számodra, ezt mind megfelelően el fogjuk rendezni számodra. Nem szükséges törődnöd többé ezzel.

Kérdés: *Én már törtem a fejemet, de nem tudok egy kérdést sem feltenni, ez azt jelenti, hogy a művelésem nem olyan...*

Mester: A sokéves tanulóink közül némelyek, akik jól művelték magukat, semmit sem tudnak mondani, amikor látnak engem. Én is tudom, hogy a feszültség miatt egészen rosszul érzik magukat, azonban semmit sem tudnak mondani. Amikor még nem láttak meg engem, egy teli zsák kérdésük volt; de mihelyt meglátnak, semmi kérdeznivalójuk sincs már. Megmondom nektek, hogy miért. Ameddig művelők vagytok, ti mindannyian ilyenek vagytok: Ha láttok engem, semmi mondanivalótok sincs. Mert miközben folyamatosan művelitek magatokat, azt a részt, amely a műveléseken keresztül tisztává vált, és amelyet készre műveltetek, elszigetelik tőletek, elszigetelik a még nem készre művelt résztől. Ezért a még nem készre művelt részednek örökké az az érzése, hogy ő még nem értette meg; akkor kérdései vannak, sőt még kérdezni akar. De amikor látsz engem, a készre művelt részed is élénk lesz, mert látta a Mestert. Mihelyt élénk lesz, a hétköznapi emberi oldalad teljesen passzív lesz.⁴⁸ Miért nincsenek rossz gondolataitok, és miért vagytok olyan békések, amikor itt ültök? Éppen azért, mert a készre művelt részetek élénk lett, és a készre művelt rész az egész testet magával rántja. Mit gondolsz: Készre lehetett-e művelni a készre művelt részt, ha nem érte el a mércét? Ez azt jelenti, hogy ő mindent tud. Csak a nem készre művelt rész semmit sem tud erről. Ez tehát azt jelenti, hogy te abban a pillanatban semmit sem akarsz kérdezni többé; nincsenek kérdéseid többé, és mindent tudsz, egészen tisztán és világosan. Mihelyt elhagysz engem, már megint nem törődik vele, újra nyugalomban marad, és nem mozdul meg többé, és ez az oldalad ismét homályossá válik. „Miért nem kérdeztem meg éppen most a Tanárt?” Ilyen az állapot? Valójában ez így van.

Én mondom nektek, hogy többet kellene olvasnotok a könyvet, a könyvet többet olvasnotok, a könyvet többet olvasnotok, feltétlenül többet kellene olvasnotok a könyvet. Ez egy kozmikus *Fá*; és mindegyik művelési iskolában az a *Fá*, amelyet régi koroktól fogva máig átadtak a hétköznapi emberek társadalmában, a tathágata szintjén van, vagy a tathágata alatt. Egy ilyen nagy *Fá* különböző élet- és létkörnyezeteket teremtett a világegyetemben levő különböző élőlények számára, egy ilyen nagy *Fá*, amelyik az egész világegyetemet megteremtette, csak te nem érheted el azt a szintet, és nem láthatod a tartalmat azon a magaslaton. De ha elérted a gyümölcshelyzetedet, minden benne van, amit neked tudnod kellene a művelés beteljesülésénél. Ezért: Feltétlenül olvasd többet a könyvet, olvasd többet a könyvet. Természetesen a sokéves tanulóink már tudják azt: „Ha kérdéseim vannak, olvasom a könyvet, garantáltan választ kapok rájuk.” Ezt követően egy új látókörön új, magasabb kérdések fognak felmerülni, és így megint olvasod a könyvet, és újra meg tudja válaszolni számodra azokat. Azután ezen a látókörön ugyancsak lesznek kérdéseid, és így megint csak olvasod a könyvet, és megint csak meg tudja válaszolni azokat számodra. Pontosan ezen a módon műveled magad folyamatosan és emelkedsz meg folyamatosan. Mihelyt kérdéseid vannak, ez a *Fá* választ ad neked. Ha a mindennapi életben szigorú követelményeket állítasz fel magaddal szemben, és folyamatosan emelkedsz, te már azon vagy, hogy bátran és tartósan haladj előre.

Kérdés: *A hírnév, gazdagság és érzelmek gyökere az önzés?*

Mester: Hírnév és gazdagság, ezek a dolgok önzés. Az érzelmeket már elmagyaráztam a korábbi *Fá*-magyarázatoknál, azok mindenütt kitöltik ennek a szintnek az emberi dimenzióját és a három viládkört. A három viládkörön belül egy élőlény sem menekülhet el előlük, minden az ellenőrzésük alatt áll. Az emberek pontosan ezekben az érzelmekben találhatók; minél inkább ragaszkodsz hozzájuk, annál erősebb az érzelmek ereje, és annál inkább hatnak. Különösen, ha közelálló rokonokat veszített el az ember, vagy a fiataloknak szerelmi bánatuk van, az érzelmek ereje annál erősebb, minél többet gondolnak rá. Ezek a három viládkörön belül találhatók, művelőként neked meg kell szabadulnod tőlük, le kellene vetned az érzelmeket, túl kellene tenned magad rajtuk. Ezt még a gazdagsághoz és hírnévhez: Ezek azok a dolgok, amiket az emberek fontosnak tartanak, valójában ezek is az érzelmekből fakadnak. Ha hírneve van az embernek, nem élvezi-e akkor azt a boldogságot, amit a hírnév idézett elő? Ohó, örvendezik. Nem hírnévre és gazdagságra törekszik az ember, azért hogy elégedett legyen? Elégedett az ember; akkor nem boldog? Az öröme nem ugyancsak érzelm? Tehát örömet és jó hírnevet hozhat neked, az nem egy érzelm? Az érdekeidet kielégítik, akkor nem vagy újra boldog? Megint csak érzelmek, ezért élnek az emberek mármost az érzelmekért. A hétköznapi emberek között te boldog vagy boldogtalan vagy; te ellenzel valamit, vagy nem ellenzel valamit; te bírni akarsz valamit, vagy nem akarsz bírni valamit; te el akarsz érni valamilyen állapotot; te jónak vagy nem jónak találsz valamit; te akarsz valamit, vagy nem akarsz valamit, mindezek érzelmek. Az emberek mármost az érzelmekért élnek. Lehetséges-e, hogy az emberi társadalomban ne létezenek érzelmek? Ha nem léteznének többé érzelmek az emberi társadalomban, az ember élete unalmas lenne, valóban unalmas lenne. Az embereknek éppen ezen a módon kell élniük.

Egy szót még az önzéshez. Éppen most magyaráztam el nektek ezt az alapelvet, ti mindannyian tapsoltatok és nagyon örültetek. Én azt mondtam, hogy a jövőbeli világegyetem elévülhetetlen, és ti mindannyian örültetek. Tudjátok, hogy miért lehet ez így? Némelyek azt mondják: „Ha egyvalaki lemond az önérdekről, rászakad az ég és a föld.” Némelyeknek ez a mottójuk. Valójában ti nem tudjátok, hogy ez az önzés nagyon magas szintekig keresztülvonul. A korábbi művelők azt mondták: „Most csinállok valamit”, „Csinálni akarok valamit”, „Kapni akarok valamit”, „Azon vagyok, hogy műveljem magam”, „Buddha akarok lenni”, „El akarok érni valamit”, valójában mindez nem hagyta el az önzés területét. De amire én szólítalak fel benneteket, hogy elérjétek, az az igazi ortodox *Fá* és az ortodox megvilágosodás valóban tiszta, önzetlen beteljesülése; csupán akkor érhető el, hogy örökre elévülhetetlenek legyetek. Ezért mondom én nektek: Mindennél először másokra kellene gondolnotok. Némelyik azt gondolja: „Ha mások pénzt adnak nekem, akkor boldog vagyok.” De nem gondolunk arra: Ha mások pénzt adnak nekünk, azáltal ők szerencsétlenséget fognak elszenvedni? Pénzügyi válságuk lesz? Vagy valami más. Ha mások adnak nekem valamit, akkor boldog vagyok, mi nem gondolunk viszont másokra; ha mások jók hozzánk, akkor boldogok vagyunk, mi nem gondolunk viszont másokra; némely emberek már a legnagyobb fájdalmak között szenvednek, és gyámoltalanok, ámde viszont még valami jót kell mondaniuk neked,

de neked nincs megértésed a szívük számára, minden lehetséges dolog létezik. Tehát mától fogva nektek másokra kell gondolnotok a művelésnél, bármit is csináltok.

Kérdés: A „II. kötet⁴⁹”-ben azt mondják, hogy a tengerben is léteznek emberek, hogy több fajtája létezik az embereknek⁵⁰.

Mester: Valóban. Némelyek közülük ebben a mi dimenzióinkban élnek, némelyek nem ebben a dimenzióban élnek. Nemcsak a tengerben léteznek emberek, hanem más dimenziókban – ugyanazon a szinten, mint mi – szintén léteznek még más emberek, akik hasonlók hozzátok. Szintén léteznek némelyek, akik másnyelvek, mint ti, lehet embereknek nevezni őket, de az is megy, ha nem nevezik őket embereknek. Ők rendelkeznek a hétköznapi emberek néhány érzésével, de egy vágyakozásával sem, ezért az alsótestük anyagokból van, csak a felsőtestnek van emberi alakja. Ezért ide-oda lebeghetnek, ide-oda repülhetnek. A tengerben élő legtöbb ember azokhoz tartozik, akiket korábban különböző időszakokban kiselejtezték a földön. Szintén léteznek némelyek, akik tulajdonképpen tengeralatti emberek⁵¹, némelyek körülbelül hasonlóak az emberekhez, némelyeknél a felsőtest ember és az alsótest hal, némely másoknál a felsőtest hal és az alsótest ember. Azonkívül a kontinentális lemezek alatt szintén léteznek némely korábbi emberek, tehát olyanok, akiket a múltban kiselejtezték; ők nem jöhetnek többé fel. Mert őket kiselejtezték ebből a világból, nevezetesen a földről. Tehát az emberek egy részének nem volt olyan sok karma-bűne, így ők behatoltak a földbe. És ez így marad, nem jönnek ki többé, és egyszerűen ott élnek, de a számuk nagyon csekély. Normális módon egy picikét nagyobb képességekkel rendelkeznek, mint az emberek, és nem olyan zavarodottak, mint az emberek. Jó, ne légy kíváncsi, ne törődj ilyen dolgokkal, mert nincs sok közülük a művelésedhez.

Kérdés: Ha a jövőben kiadják a Dáfá új változatát japánul, hogyan kellene eljárni a fordítási hibákkal rendelkező régi változat könyveivel?

Mester: Azt sem lehet mondani, hogy léteznek hibák, csak helytelenül fordították le, vagy még nem használták helyesen a szavakat, csak így lehet mondani. Hogyan kellene ezzel eljárni? Semmit sem szükséges csinálni vele, hagyd úgy. Mert egy változat számára sem lehetséges, hogy eltérülésektől mentesen fordítsák le a kínait. Én több változatot támogatok, az jobb. Olvassa az ember: „Ó, létezik ez a jelentés; Ó, létezik az a jelentés is, így van ez tulajdonképpen.” Nézetem szerint ennek vannak előnyei. Ez így marad.

Kérdés: A kishitűség⁵² ragaszkodás vagy fiziológiai tényező?

Mester: A kishitűség oka szintén abban rejlik, hogy ebben a világegyetemben létezik az a tényező, amelyik félni hagy téged, pontosan félelemnek hívják. Minél félősebb vagy, annál inkább hat. Neked az akaratoddal kellene legyőznöd, ez az akaratod dolga és olyasmi is, amit el kell érni a művelésnél.

Kérdés: A gyakorlásnál gyakran gondolok a művelésnek és a Fá terjesztésének a dolgaira, valamint a Tanár szavaira, ez helyes?

Mester: Ez egy bizonyos időnél levő állapot, később újra jó lesz.

Kérdés: Ha mások ölnek számomra, akkor ennek ellenére a karma az én testemen van?

Mester: Ha te ilyen munkát végzel – a mostani helyzetben nem akarok erről a kérdéstről beszélni. Már két *jingwen*-ben írtam erről a kérdéstről, és ezt már világosan elmagyaráztam, de némelyek nem tudják ezt felismerni. Én ezt így mondom el egyszer: Tudjátok, hány élőlényt sebeztek és öltetek meg ti az összes előző életetekben? Mindenki nagyon sokat. Ha a Fá kicsi lenne, ebben az egy életben nem művelhettétek volna magatokat sikeresen, mindegyik életben vissza kellett volna fizetnetek azokat az életeteket, amelyekkel tartoztatok. A buddhizmusban azt mondják, hogy az ember nem művelheti magát sikeresen egy életben, ez azt jelenti, ők is látták, hogy az embernek az életével kell kiegyenlítenie, ha élőlényeket ölt meg. De mi ma juttatunk el benneteket a beteljesüléshez, már nincs idő azokra a dolgokra, de mi van azokkal az élőlényekkel, amelyeket megöltetek? Kivéve azt a részt a szenvedésükért, amivel tartoztok nekik, és amit a karma-eltávolításnál szenvedésen keresztül kell visszafizetnetek, a legtöbbet abból eltávolítom számotokra, a maradékot ti fizetitek vissza, és garantáltan át tudtok jutni ezen a vizsgán. Egyidejűleg azoknak az élőlényeknek egy része, akiket megsebeztek és megöltetek, a világotokban levő nép lesz a beteljesülések jövőendő világában, és így ez a dolog egy jó dologgá változik át. Ha azok az élőlények,

akiket megölnek, tudnák: „Ó, én a buddha világába fogok menni”, akkor odanyújtják a nyakukat, és hagynák, hogy megöld őket, örömmel eltelve öletnék meg magukat. Természetesen nekik nincs gyümölcshelyzetük, ők normál élőlényként jutnak abba a világba, egyszerű népként jutnak a te buddha-világodba, vagy állatként, virágként, madárként, mindenesetre különböző élőlények számára különböző elrendezések léteznek.

Bár így mondják, de némelyek talán az ellenkező irányban értik meg ezt: „Ó, akkor hát nem probléma többé, ha ölök.” Ha te nem tudod a beteljesüléshez művelni magad, a jövőben sohasem tudod teljesen visszafizetni azoknak az élőlényeknek, akiket megöltél, de mégis vissza kell fizetned nekik, te pontosan ilyen nagy karmát hoztál létre. Ez azt jelenti, hogy rendkívül erős szenvedések közben a visszafizetésed szinte végtelen, ezért ez egy nagyon iszonyatos dolog. Tegnap azt mondta egy tanuló: „A Tanár mindenről beszélt, csak a pokolról nem.” Én azt mondtam, hogy nem mondhatom el neked, a mi helyzetünk olyan szentséges, és arról a dologról beszélni nagyon szörnyű. Természetesen számomra nincs félnivaló. De némelyek számára ez nagyon szörnyű. Ezért azt gondolom, hogy bár előbb nem válaszoltam neked közvetlenül, de úgy gondolom, én mégis világosan elmagyaráztam.

Kínában létezik egy tanuló, az orvostudomány doktorandusa volt, ő éppen egy boncolási kísérletet végzett. A kísérlet után megkapta volna a doktori címet, vagyis ő minden vizsgát letett, de még ki tudja, hány kísérletet kellett végeznie, még ezer vagy ötszáz kis fehér egeret kellett volna felboncolnia, azután kaphatta volna meg a doktori címet. Később azt mondta a tanárának, hogy ő ezt nem tudná megcsinálni, azt mondta: „Én most a *Fá-lun Dáfá*-ban művelem magam, megértettem, hogy az ölés karmát hoz létre.” Végül azt mondta a témavezetőjének: „Én nem ölhetek, nem akarom többé a címet.” Gondoljátok csak át, ha egy ember nem tud átmenni a halál vizsgáján, akkor nem juthat el a beteljesüléshez. De semmiképpen sem lesz úgy, hogy neked feltétlenül attól a fájdalomtól kell szenvedned, és csupán akkor ismerik el, hogy el tudod engedni a halált; ez csak egy forma. Én nem fektetek hangsúlyt arra, én a szívedet nézem meg, hogy te ezt valóban elérheted-e vagy sem. Gondoljátok át egyszer, az emberek mármost hírnévért és gazdagságért élnek a világon. Ha megkapta volna a doktori címet, a jövőben jó munkát kaphatott volna, és jó kilátásai lehettek volna, természetesen jó fizetést is kapott volna, ezt már nem szükséges mondani, ő jobban fog élni, mint a hétköznapi emberek, jobban, mint a normál emberek. Az emberek nem pontosan ilyesmiért élnek? Még ezt sem akarja többé. Gondoljátok át egyszer, még ezt is fel meri adni. Egy fiatal ember még ilyesmit is fel tud adni, az nincs úgy, hogy ő mindent fel tud adni? Nem hasonlít ez ahhoz, mintha ő fel merné adni az életet és halált? Az emberek nem pontosan ilyesmiért élnek? Ő meg tudja ezt csinálni, a művelésének a látóköre már valóban olyan széles. Ilyen emberekre irányulva, az ő helyzetükre irányulva mondom én akkor: Mivel te már le tudod tenni az érzelmeket, a hírnevet és gazdagságot, miért nem veted le tehát az öléstől való félelmet is?! Ez nem azt jelenti, hogy akkor az utolsó ragaszkodást is eltávolítod? Erre gondoltam. Ha te még nem tudod elérni ezt a látókört, még nem tudsz átjutni a halál vizsgáján, ezt mind nem tudod levetni, és ennek ellenére így cselekszel, akkor az egy másik dolog, akkor neked minden megölt élőlényt vissza kell fizetned a végtelen visszafizetések során, ilyen szörnyű ez. Én világosan elmagyaráztam nektek a *Fá*-alapelveket és az alapelveket, de hogyan cselekedtek ti, azt saját magatoknak kell mérlegelnetek. A *Dáfá* elveit már elmagyaráztuk, nem szabad ölni; ameddig műveled magad, neked nem szabad ölnöd. De a *Dáfá* harmonizáló még magasabb szinteken, a *Fá* ugyancsak a buddha látókörének az alapelveit testesíti meg. Én azt mondtam, hogy azoknak az élőlényeknek egy része, amelyeket megöltetek, a beteljesüléseknél normál népként fog élni a jövőbeli világaitokban; de ha ti nem juthattok el a beteljesüléshez, minden egyenlő a nullával! Akkor mindent saját magatoknak kell visszafizetnetek. Ilyen az összefüggés. Ezért nem akarom elmagyarázni a magas szinteken levő *Fát*, és az ok éppen ebben rejlik: Ha most elmagyaráznám, ki tudja, milyen sok ember nem érthetné meg valóban azokat az alapelveket, amiket elmagyarázok.

Természetesen a *Fá* magasabb, mint a hétköznapi emberek között levő alapelvek. Még ha minden könyvet is átlapozol, régebbtől fogva máig, belföldtől kezdve külföldig, akkor sem találhatod meg; más szútrákban sem találhatod meg. Ezért szívesen hallgatjátok, de semmiképpen se tartsátok tudásnak. Én nem a ragaszkodásodat elégítem ki, amelyik tudásra törekszik, én azon vagyok, hogy megváltsalak téged, és elmagyarázzam a *Fát*.

Kérdés: A Tanár gyakran használja a „mi” szót: Mi értendő ez alatt?

Mester: Én a modern szárazföldi Kína egy szavát használtam. Úgy találom, hogy mindenki közületek egyik a *Dáfá*-ban, tehát a *Dáfá* egy eleme, ebből kifolyólag nevezlek én benneteket „mi”-nek. Úgy találom, ha ti ezt halljátok, akkor talán átadhatjátok magatokat a valódi művelésnek. Ilyen egy gondolat ez.

Kérdés: *Milyen egy olyan ember, akit elmebetegként lehet megnevezni?*

Mester: Elmebeteg azt jelenti, hogy egyvalaki nem tudja uralni a saját testét, ő nagyon törekeny; mihelyt problémái vannak, semmivel sem akar törődni többé. A főtudat olyan, mint alvás közben, semmivel sem akar törődni többé, egyszerre elhagyja ezt a testet, és ebben a pillanatban fellép az elmebetegség állapota, úgy, ahogyan a hétköznapi emberek mondják ennek. Miért? Ha a főtudatod nem törődik a testeddel, úgy az azt jelenti, hogy te nem vagy többé észszerű. Akkor azok a gondolataid, amelyeket a karma különböző fajtái képeztek, és a különböző megszerzett nézeteid elkezdik uralni a testedet, a szádat, a szemeidet, mindenedet. Akkor egyvalaki zavarosan beszél összevissza, örülten viselkedik, egyáltalán semmilyen szabályokhoz sem tartja magát, és nem rendelkezik többé egy hétköznapi ember viselkedési módjaival. És így azt mondják az emberek, hogy elmebeteg. Én azt mondom, az elmebetegség nem betegség, egyáltalán nem léteznek kóros tünetek, az ok éppen abban rejlik, hogy a főtudata túl törekeny. Szintén léteznek némelyek, akik a születésüktől fogva ilyenek. Amikor megszülettek, a főtudatuk már gyenge. A testét mindig mások irányítják, mindig hagyja magát másoktól irányítani. Ehhez jönnek még a különböző dimenziókból származó információk általi erős zavarások, és ez aztán ahhoz vezet, hogy ez az ember minden lehetségest megcsinálhat. Az agy olyan, mint egy használatra kész gépezet, mindegy, hogy ki irányítja, működik. Ha te nem irányítod és feladod, jönnek a többiek, és irányítják, aztán már nem viselkedik az emberek szabályai szerint. Ezért kell egy ember akaratának feltétlenül erősnek lennie, az akaratnak feltétlenül állhatatosnak kell lennie!

Kérdés: *Léteznek olyan emberek, akiknél sem a bentit nem változtatták át, sem az ösgyermeket nem művelték ki, amikor eljutnak a beteljesüléshez?*

Mester: Én megmondtam, hogy a *Dáfá*-tanítványaink közül sokan különböző szintekről jöttek, akkor létezhetnek különböző állapotok is. De neked nem szükséges azzal törődnöd, hogy milyen állapotban vagy. Ameddig műveled magad, én garantálom neked, hogy eléred azt az állapotot, amivel a leginkább elégedett leszel; így van ez mindenkinél. Én a legjobbat adom nektek; ez akkor nem azt jelenti, hogy a legjobbat teremtettem meg ennek a világegyetemnek? (taps)

Kérdés: *A „Zhuán Fálun” olvasásakor nagyon ritkán érzékelek világos utalásokat a buddhák, daók és istenségek részéről; de a valódi művelésnél fel tudom ismerni a Fá-alapelveket.*

Mester: Ez azt jelenti, hogy te fel tudod ismerni, akkor nem szükséges többé, hogy utaljanak rá neked. Az, hogy te ezt tudatosan el tudod érni, azt jelenti, hogy saját magad ismered fel a *Daót*; ez nagyon jó. Némelyik valóban nem tudja többé felismerni, de mi látjuk, hogy jó fából van faragva; mi a teendő? Tehát utalni fognak rá neki.

Kérdés: *Újabban gyakran merültek fel bennem nagyon rossz gondolatok, nem jószívű gondolatok, a gondolkodásom most szintén nagyon zavaros, valóban olyan messze leestem?*

Mester: Ha lazít az ember, a karma örülteként fog viselkedni. Ha neked ez az oldalad erősebb lesz, elnyomhatod. Ha elnyomod, és én látom, hogy te valóban jó vagy, és művelő vagy, akkor nekem törődnöm kell ezzel, és el kell távolítanom az ilyen dolgokat számodra, ilyen az összefüggés. Az nem megy, ha te saját magad nem tudod megcsinálni. Te azt mondd: „Ó, ameddig elnyomom, a Tanár el fogja távolítani számomra, tehát elkezdem elnyomni.” Ez olyan, mint a betegségekről való gondolat, amiről előbb beszéltem, te csak azért gyakorolsz, hogy eltávolítsd velem a karmát számodra, ez sem megy! Mindenesetre egy dolognál sem szabad ragaszkodónak lenned, neked őszinte gondolatokkal kell rendelkezned.

Kérdés: *A közös gyakorlásnál a parkban be szabad mutatni a Tanár oktató videokazettáit?*

Mester: Ha a környezet megengedi, és a kormány sem avatkozik közbe, akkor az nem tesz semmit. Ha videókat mutat be az ember, ügyelni kellene a helyzetre és a helyre.

Kérdés: *Én több mint egy évet műveltem magam, úgy tűnik, mintha a művelés közben egyre törekenyebbé váltam volna, egy kicsi picike ragaszkodás már ahhoz vezethet, hogy a belsőm nagyon erősen fel és le mozog⁵³.*

Mester: Már az is lehet, hogy egyre érzékenyebb leszel, és attól félsz, hogy nem tudod jól művelni magad. De nem is kellene ilyen szívvel rendelkezned, műveld magad nyíltan és őszintén, ámde szigorú követelményeket kellene felállítanod magaddal szemben. Közülünk mindenki fog hibákat elkövetni a művelés közben, mindenkinek lesznek olyan vizsgái, amelyeken nem tud átjutni. Ha te minden vizsgán súrlódásmentesen átjuthatnál, mesterként én nem rendeztem volna el jól. Ezért minden vizsgán nagyon nehéz átjutni, te vagy átjuthatsz rajta, vagy nem juthatsz át rajta; vagy jól jutsz át, vagy nem jutsz át jól. De ha te nem jutottál át jól rajta, tudod, hogy ez fájdalmas, te tudod: „Nem műveltem jól magam, és bánom, következő alkalommal jól fogom művelni magam.” Tehát következő alkalommal megpróbálsz megint átjutni rajta, pontosan ebben az állapotban – vagy átjutsz, vagy nem jutsz át – gyakorolsz önkritikát. Ha állandóan így cselekszel, te már azon vagy, hogy műveld magad. Ha már mindegyik vizsgán jól átjuthatnál, akkor nem lenne szükséges többé művelned magad; egy vizsga sem tarthatna fel többé téged, akkor el kellene jutnod a beteljesüléshez. De másképpen mondva: „A Mester azt mondta: Teljesen mindegy, hogy jól átjutottunk-e vagy sem, már elmegy, ha mi műveljük magunkat.” És így mostantól fogva lazítasz, és nem ügyelsz többé arra, ha nem mentél át jól rajtuk, akkor ugyancsak nem vagy többé a művelésnél. Ilyen a viszony. Ha nem állítasz fel szigorú követelményeket magaddal szemben, az nem megy.

Kérdés: Mit jelent a beteljesülés? Úgy hal meg az ember, mint egy hétköznapi ember, vagy ezt a Mester rendezzi el?

Mester: A beteljesülésnek sok formája van. Tudjátok, hogy Sákjamuni a nirvánáról beszélt, nála – olyannyira, mint lehetséges – le kellene mondani az emberi ragaszkodásról. Az iskolájában még csak az emberi testet sem akarja az ember, tehát ne ragaszkodj többé az emberi testhez, ezen a módon műveld magad. A tibeti lámaizmusban egy fénysugárrá való átváltozásról beszélnek, ez azt jelenti, hogy a beteljesülésnél egyvalaki leül oda. Ha az egész testét már készre művelte, a beteljesülés pillanatában vörös fény fog megjelenni, a test feloszlik és eltűnik aztán, az összelleme elmegy a készre művelt buddha-testtel. A készre művelt buddha-test nem rendelkezik anyagokkal a hétköznapi embereknek ezen az oldalán, ezért az emberek nem láthatják, csak azt láthatják, hogy fény létezik, és egy fény-árnyék emelkedik felfelé. Szintén léteznek némelyek, akik egy picit rosszabbul művelték magukat, ők nem tudják teljesen átváltoztatni a testet fénysugárrá. Ezért a fénysugárrá való átváltozásánál a testét egy „ssss”-vel egyszerre egy teljes emberré kicsinyítik le, aki körülbelül egy *chi* magas; pontosan úgy néz ki, mint ő, de csak körülbelül egy *chi* magas, a test arányai nagyon szabályosak. Ez azt jelenti, hogy még nem művelte magát elegendően, és nem változott át teljesen fénysugárrá.

Léteznek még más formák. A taoista rendszerben való beteljesülésnél Kínában „a holttest számára való megváltásról” beszélnek. Mit jelent „a holttest számára való megváltás”? A régi korok Kínájában sok ember létezett, aki a nagy *Daót* művelte. A nagy *Dao* művelési módszerei szerint az ember magával viszi a testét, miután sikeresen művelte magát; ő magát a testet is bírni akarta, de a hús-vér test nem volt többé egy hétköznapi ember teste, már teljesen átváltozott magas energiájú anyaggá, az már egy *dao*-test volt. „A holttest számára való megváltás” nevű módszerük a következő: Egyvalaki már tudta, hogy a beteljesüléshez művelte magát, és már teljesen sikeresen művelték a testét. El akarta hagyni az embervilágot, de hogyan? A legtöbb *Dao*-művelő hátrahagyja a fogadalmait, amelyeket még nem tudott beváltani a hétköznapi emberek között, azért hogy a beteljesülés után váltsa be azokat. A buddhista iskoláknál ez nincs így, azt már a beteljesülés közben elintézik.

„A holttest számára való megváltás” azt jelenti: Annak érdekében, hogy ne keressék, miután elment, tetszhalottnak tettei magát. Valójában ebben az időben már képes volt arra, hogy bemenjen a mennybe és a földbe. Mielőtt elment, azt mondta a családjának: „Hamarosan meg fogok halni, én már sikeresen műveltem magam, most el fogok menni, készíttetek elő nekem egy koporsót. Pontosán abban az időben lefeküdt az ágyba, egy kis idővel később nem lélegzett többé. A családtagok látták, hogy halott, akkor a koporsóba fektették és eltemették. Valójában ő „a szemfényvesztés módszerét” használta, egy isteni képességet alkalmazott. Amikor a családtagjai azon a napon látták a testét, az nem az igazi teste volt. Mi volt az akkor? Egy tárgyat változtatott át. Egy cipőt vagy egy seprűt, egy fadarabot vagy azt a kardot változtatta át a saját alakjává; rámutatott egy tárgyra, és átváltoztatta egy testformájú alakká. Ez ki tudta mondani mindazt, azt mondta a családtagjainak: „Én itt lefekszem ide, és egy rövid idő múlva halott leszek, rakjatok a koporsóba, és elintéztétek a dolgot.” Valójában az a fa volt, vagy az a seprű, talán egy cipő volt. Az igazi ember már elment, nagyon messze ment. Akkor

a családtagjai eltemették. Valójában már két órával a temetés után visszaállt az eredeti alak, újra egy cipő, vagy egy bambuszbot, vagy egy fadarab lett. Ezt jelenti „a holttest számára való megváltás”. Némelyik más vidékekről jött vissza, és azt mondta: „Halló, én egy nagyon messze távoli helyen láttam XY-t a családotokból, amikor ott voltam, hogy üzleteket kössek ott; még beszélgettünk is. A családtagjai azt mondták: „Ez ám nem stimmel, ő már meghalt.” Az az ember azt mondta akkor: „Én viszont láttam őt, nem halt meg, tényleg láttam őt, és még beszéltem is vele, még ettünk is együtt.” Akkor azt mondták: „Ez igen furcsa, ő tényleg meghalt. A családtagok azt is tudták, hogy ő *Dao*-művelő volt. Így kiásták őt, és utánaéztek. A koporsót felnyitották, egy cipő volt benne.

A taoista rendszerben létezik még egy forma, úgy hívják „fényes nappal az égbe emelkedni”. Ez azt jelenti, hogy egy ember testét már teljesen kiművelték, és a fogadalmait is már beváltotta, mielőtt a beteljesüléshez művelte magát ezen a világon; nincs semmi teendője többé, és el kell mennie. Ezt a pillanatot „a mennyei kapu kinyitásának” nevezik, ez azt jelenti, hogy a három világgör kapuját kinyitják. Akkor némelyiknél mennyei istenségek jelennek meg azért, hogy fogadják őt; vagy léteznek sárkányok, darvak és így tovább, ő felemelkedik és elrepül; vagy mennyei szekerek jönnek, hogy elvigyék. Ilyesmi nagyon gyakran létezett a régi korokban, ez a fajta „fényes nappal az égbe emelkedni” is létezett. Az iskolánkban azok számára, akik a *Fá lun* világba jutnak, ezt a módszert fogom alkalmazni – fényes nappal az égbe emelkedni. Némely iskoláknál a test nem szükséges; ha testet adsz neki, az egész világának a dolgai összezavarodnak. Az olyan, mint ahogyan Sákjamuni a nirvánába ment; ha testet adtál volna neki, nem hívták volna többé nirvánának, az nem zavarta volna össze akkor az egész iskolát? Az ő világa a „Parancsolat, Meditáció és Bölcsesség” tényezőiből alakult ki, ezért nem akarja azt. Sokan közülünk a hétköznapi emberek gondolataival gondolkoznak: „Ó, milyen szép ez a »fényes nappal az égbe emelkedni«, hadd lássák mások, hogyan repülök.” A hétköznapi emberek gondolataival gondolsz az istenségek dolgaira, az egyáltalán nem megy. Vagyis ha eljön a beteljesülés ideje, léteznek módszerek a beteljesülésre. De a mi mostani beteljesülésünkénél – én mondom nektek, olyan sok ember, én teljes bizonyossággal mélyreható leckét fogok hátrahagyni az embereknek, akik nem hisznek. Ezért a tanítványaim beteljesülése a jövőben nagyon valószínűen egy pompás jelenség lesz, amit az emberi társadalomban sohasem lehet elfelejteni. (taps)

Ugyan én ezt most így mondtam, de neked le kell vetned minden érzületet, ne törődj az ilyen dolgokkal. Műveld magad egyszerűen tovább; ha nem tudod sikeresen művelni magad, akkor minden egyenlő a nullával.

Kérdés: *A különböző írásjegyek mögött a „Zhuán Fá lun” könyvben szintén különböző buddhák, daók és istenségek léteznek?*

Mester: Igen, az biztos. Ezért olvastatom veletek a könyvet. Némelyek megértették: „Á!” Mihelyt megértették, a test megrázkódtatást tapasztal meg, vagy egyszerre meleg lesz, ez csak egy gyenge érzés. Valójában a test változásai ebben a pillanatban rendkívül erősek, azon az oldalon mindenütt hullámoz. Mert te megint megemelkedtél egy szintet, és a testeknek különböző szinteken különböző formájú változásaik vannak. Tudjátok, hogy a kínai templomban annak a buddhaszobornak a fejéből fent négy fej nő ki, vagy ebből a négy fejből ugyancsak három fej nő ki; ebből a három fejből ugyancsak egy fej nő ki. Valójában ez a buddha *Fá*-alakjának egy megjelenési formája különböző szinteken. Ez azt jelenti, hogy különböző szinteken a testi állapotok összes változása nagyon erős. Az nagyszerű, méltóságteljes, fenséges és szintén határtalanul titokzatos és csodálatos, ezért megvan az oka annak, hogy ne hagyjanak benneteket azt látni. Mert ti a hétköznapi emberek szívével rendelkeztek, a hétköznapi emberek szívével értenétek meg azt, és ráadásul emiatt bolond módra viselkednétek, mindez nem megy.

Kérdés: *A kézfogás és testi érintkezés a karma átadását okozza?*

Mester: Teljesen mindegy, milyen éles is az érzékelésed, neked igaz művelőként semmit sem árthat. A te kiművelt testeden mindenütt művelési energia van, félhetsz te még olyan dolgoktól, amelyek alacsonyabbak, mint a művelési energia? A látóköreitek és szintjeitek között nagy távolság létezik, ezért nem létezik semmi félnivaló.

Az emberek közötti kézfogás, a hétköznapi emberek közötti érintkezés és kézfogás tényleg okozhat egyfajta karma-átadást, legalábbis beszennyezi azt, ez biztos. Most mindannyian kezdet fognak. A kézfogás a fehérek nyugati társadalmából származik. Régebben a keleti emberek nem fogtak kezét, a találkozásnál „*baouquant*” végeztek⁵⁴, ez is nagyon jó. A nők nem ezen a módon

végeztek „*baouant*”, ez nem néz ki jól, így ők a has jobb oldala előtt végeztek „*baouant*”⁵⁵: a találkozásnál „*baouant*” végeztek, a test oldalára hajoltak, és csak könnyedén behajlították a térdüket⁵⁶. A kézfogás Nyugaton csupán a reneszánsz után bukkant fel. Régebben ők sem fogtak kezét; nekik megvoltak az etikettjeik, azok szintén különbözőek voltak, némelyek ilyenek voltak, némelyek olyanok. Mindenesetre sokrétűek voltak, az etikettek minden fajtája létezett. A kézfogás később jött létre. Nekünk itt van a „*heshi*”, a buddhista iskolák etikettje.

Kérdés: *Én már több mint egy évet műveltem magam, és egészen ritkán léteztek olyan emberek, akik problémákat okoztak nekem. Ha ez így megy tovább, hogyan lehet eltávolítani a halomnyi ragaszkodást?*

Mester: Ez nincs így. Mindenki különböző állapotokkal rendelkezik, ezek talán ilyenek, vagy olyanok, vagy ez... tehát minden területen léteznek tényezők, ezért semmiképpen se ragaszkodj ilyesmihez. Azon a napon, amikor a nehézségek valóban jönnek, nehéz neked túljutni rajtuk; de ha egy nehézség sincs ott, akkor kívánod magadnak. Mindennek megvan az oka, valójában némelyeknek tényleg nincs olyan sok nehézségük, az is biztos.

Kérdés: *A gyakorlócsoporthoz tartozóknál létezik néhány tucatnyi ember, a legtöbbször közülük rossz az arcszíne. Ez azt jelenti, hogy nem műveljük magunkat valóban?*

Mester: Létezik néhány egyedülálló gyakorlócsoporthoz tartozó ember, amelyik egyáltalán nincs rendben, a tanulók között pletykát terjesztenek; tetszőlegesen értik meg. Tulajdonképpen ennek egyáltalán semmi köze ahhoz a *Fá*-hoz, amit elmagyaráztam, ők viszont önkényesen értik meg, és még a tanulókat is rábírák, hogy így vagy úgy gondolkozzanak, és képzelgéseknek adják át magukat. Még a *Fát* is kommentálják: Ez a *Fá* ilyen és olyan, ez a szakasz ilyen és olyan, az a szakasz ilyen és olyan. Méltó-e az ember arra, hogy kommentálja a *Fát*? Legalábbis még mindig emberi gondolataid vannak, az ilyen magatartás nem helyes. Mi egyszerűen a *Dáfá* szerint műveljük magunkat, olvassuk és megnézzük⁵⁷, és közösen végezzük a gyakorlatokat. Szakítsatok több időt magatoknak arra, hogy olvassátok a *Fát*, és megnézzétek, és kevesebb időt arra, hogy saját tapasztalatokról beszéljétek. Vagy beszéljétek egymással azokról a gyakorlatok után, az megy. Ha azt az időt veszed el, amit a művelésre, a *Fá* olvasására látnak előre, azért hogy a saját tapasztalataidról beszélj, úgy gondolom, hogy az nem jó. Azok a dolgok, amelyekről némely emberek beszélnek, különböző önző gondolatokat és különböző érzelmi állapotokat hordoznak magukban, sőt teljesen másfajta, mint a *Fá*. Akkor te tévutakra vezetted a tanulókat, sőt léteznek olyan dolgok, amelyekkel az emberek képzelgéseknek adják át magukat. Minden ember a hétköznapi emberek gondolataival rendelkezik. A tanulóink között, mindegy, hogy sokéves tanuló vagy új tanuló, az lehetetlen, hogy te kimondd azt, mi még azokról az alapelvekről sem tudathatunk téged, amelyek magasabbak, mint a szavak felszínén levő alapelvek. Amikről te beszélsz, azok végül is a szavak felszínén levő alapelvek, azok felszínesek, mert a hétköznapi emberek között nem szabad kimondani a mennyei *Fát*. Tehát ki tudja, mi baj van némelyik emberrel, ki tudja, hogyan jutott a megértésével ilyen zagyvasághoz, ezért szentelj figyelmet erre!

Kérdés: *Mi a fordítása a „*yinnek*”? Miért kell „*jieyint*” végeznünk?*

Mester: A buddhák ezt nem *yinnek* nevezik, ez a *Fofá* méltóságának egyik megtestesülése. Ez egy olyan szó, amelyet az óind nyelvből való fordításnál nem változtattak meg, *yinnek* hívják. *Jieyin*, nagy kézmozdulatok⁵⁸, kis kézmozdulatok, ez egy másik megjelenési formája a *Fá* alakja és a *Fá* nyelve méltóságának.

Kérdés: *Én szinte egy év hosszán át műveltem magam, és mégsem láttam még a Fálunt.*

Mester: Én ezt így mondom el egyszer: Ha nálad egyáltalán nem történtek változások, és nem éreztél olyan változásokat, amiket a *Fá* okozott neked, vagy ha semmit sem tapasztaltál meg, illetve ismertél fel, ami túlmegy a hétköznapi emberek állapotán, azt nem hiszem el; kivéve, ha te nem vagy művelő. Ha te feltétlenül látni akarsz, meg akarsz jeleníteni, vagy olyan tisztán akarsz látni, mint ahogyan a hétköznapi embereket látod, olyan valóságosan akarsz megjeleníteni, úgy gondolom, hogy az nem megy. A saját feltételeitek, a hétköznapi emberek gondolataiban levő állapotok különbözősége és a beteljesülések különbözősége miatt közületek mindenkit különbözőképpen fogunk kezelni. Ennek a dolognak kezelése nem lesz mindig ugyanolyan. Te szándékosan akarsz látni a *Fálunt*; ha nem távolítod el ezt a ragaszkodást, akkor nem láthatod.

Kérdés: *A még magasabb szinteken levő buddhák semminek sem tartják az emberiséget. Én meg akarnám kérdezni – kérem –, miért jön a Mester, hogy megváltson bennünket?*

Mester: A kozmikus *Fá* az egész világegyetem különböző szintjein levő összes élőlény számára különböző szintek élet- és létkörnyezeteit teremtette meg, akkor ezekben az élet- és létkörnyezetekben kell létezniük élőlényeknek. A hétköznapi emberek ugyanígy a legalacsonyabb szintekhez tartoznak a különböző szintek között, amelyeket ez a *Fá* az egész világegyetem számára megteremtett. És így az én álláspontomból nekem az egész *Fára* és az egész világegyetemre kell gondolnom. Világosan elmagyaráztam? (taps) Ezért az én álláspontomból való felismerések az életről, a két oldal élőlényeiről, a pozitívról és a negatívról, másmilyenek, mint a tieitek. Ezt nem foghatjátok fel.

Kérdés: *A *Fá* folyamatos tanulása közben a fejben levő dolgok egyre kevesebbek, sőt néha semmire sem akarok gondolni. Ez azt jelenti, hogy a főtudatom gyenge, vagy a művelésem tévútra jutott?*

Mester: Nem. Azonkívül még azt is megmondhatom neked, hogy ez nagyon jó jelenség. Miért nagyon jó jelenség ez? Én mondom nektek, a hétköznapi emberek között az agy nagyon gyorsan reagál; annak érdekében, hogy a saját érdekeit megőrizze, és egy veszteséget se szenvedjen el, a gondolatok nagyon gyorsan reagálnak ezen a területen, és a memória is jó. Ez azt jelenti, hogy az agynak ez a része, amit használsz, rossz; ez azt jelenti, hogy karmát hozhat létre; túl aktív, és zavar téged a művelésnél. Mi a teendő akkor? Mi egy olyan módszert alkalmazunk, amelyiknél először gátoljuk az agyadnak ezt a részét, más szóval, először lezárjuk és rendbe hozzuk, és először a gondolataidnak az a része helyettesíti, amely azonos egy művelő gondolkodásával, avégett hogy a gondolatoknak ez a része fejlődjön. Azután rendbe hozzuk azokat az alattomos részeket, és fokozatosan újra szabaddá tesszük őket, mivel most jól tudsz uralkodni magadon. Mivel azoknak a rossz gondolatoknak te saját magad még csak nem is vagy a tudatában, azok túl erősek, a gondolkodásnál azonnal átmész az agynak arra a részére. Az agynak az a része komolyan befolyásol benneteket a művelésnél, ezért sokaknál fel fog bukkanni ez az állapot, ez átmeneti. Azokat a gondolatokat, amelyeket gyakran és szívesen használsz, azért hogy megóvd a saját érdekeidet, vagy azokat a gondolatokat, amelyek árthatnak másoknak, és azokat az agysejteket, amelyek túl aktívak, mind lezárjuk és rendbe hozzuk, ezért fog fellépni ez az állapot. De ez átmeneti. A lezárás után még kezelni fogjuk őket számodra, avégett hogy ne legyenek olyan aktívak. Már elég, ha normálisan működhetnek, és elegendőek a használatra. Odajuttatjuk azt, hogy az őszinte gondolatsejtjeid aktívvá váljanak, így van ez. Máskülönben, ezt egy nyelvjárásban levő mondattal⁵⁹ mondom, a leírás viszonylag helyénvaló: Egy ember nyíltan és őszintén műveli buddhát; ha az agya viszont olyan alattomos és álnok, az nem megy!

Kérdés: *Mások tapasztalatainak a hallgatásánál nyitottnak érzem magam, viszont az az érzésem, hogy az nem olyan megbízható, mint az, amit én saját magam ismertem fel.*

Mester: Valóban. Természetesen ez így van. Amit saját magad ismertél fel, főként a saját művelésedből származik, az a legmegbízhatóbb. De ha te hallod, hogy mit mondanak mások, számodra az ténylegesen útmutatás is, egy ösztönzés is, ezért vannak előnyei is. A *Fá*-konferenciákat nem rendezik meg gyakran, a mi *Fá*-konferenciáink rendelkeznek a *Fá*-konferenciák előnyeivel. Nem is kellene túl gyakran beszélgetek a tapasztalataitokról, nektek a *Fá* tanulására és a könyv olvasására kellene összpontosítanotok az energiátokat.

Mivel némely kérdések, amelyeket feltettek, viszonylag alacsonyok és ismétlődnek; és némely más kérdéseket már meg lehet válaszolni a könyv olvasása által, azokat kiselejtezték. Időhiány miatt már nem válaszoljuk meg őket. (erőteljes taps)

Szójegyzék

Arhát	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
<i>Benti</i>	szó szerint: „valódi test”; egy összefoglaló kifejezés az alacsony szinteken való művelésnél, a különböző dimenziókban levő testekre vonatkozik, bezárólag a hús-vér testtel
<i>Bigu</i>	az ételtől és italtól való tartózkodás
Bódhiszattva	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
<i>Chi</i>	kínai hossz mértékegység: egy <i>chi</i> = kb. 30 cm
<i>Dáfá</i>	nagy <i>Fá</i> , a nagy kozmikus Törvény
<i>Dao</i>	– Út – taoizmus – a legfőbb igazság, amelyről a taoista rendszerben beszélnek – <i>dao</i> , egy ember, aki a taoista rendszerben elérte a <i>Daót</i>
<i>De</i>	erény, egyfajta fehér anyag egy másik dimenzióban
<i>Fá</i>	Törvény, a kozmikus Törvény
<i>Fálun</i>	a <i>Fá</i> kereke, egy intelligens lény, a <i>Fálun Dáfá</i> jelképe
<i>Fashen</i>	a <i>Fá</i> teste, amelyik művelési energiából és <i>Fából</i> áll
<i>Fengshui</i>	geomantikus jóslatok felállítása
<i>Fofá</i>	szó szerint: „Buddha- <i>Fá</i> ” (Buddha Törvénye), a világegyetem legfőbb igazsága
<i>Jingwen</i>	szentírások, gyakran olvasandó írások
Karma	szanszkrit, egyfajta fekete anyag egy másik dimenzióban
Nirvána	szanszkrit, a szerzetesek halála. A hús-vér testet levetik, és az összellelem a mennybe jut a művelési energiával.
<i>Qi</i>	formátlan, alaktalan anyag, életenergia
<i>Qigong</i>	egy modern kifejezés a hagyományos művelésre
Tathágata-Buddha	– a tathágata szintjén levő buddha – Sákjamuni szinonimája
<i>Xinxing</i>	„a szív természete”, „a szív minősége”
<i>Yang</i>	a két oldal egyike, amelyet az ókínai taoista tanítások szerint minden dolog tartalmaz, a <i>yin</i> ellentéte. A hímneműt <i>yang</i> nak tekintik.
<i>Yin</i>	a két oldal másika, amelyet az ókínai taoista tanítások szerint minden dolog tartalmaz, a <i>yang</i> ellentéte. A nőneműt <i>yin</i> nek tekintik.
<i>Zhang Sanfeng</i>	egy ismert taoista a <i>Ming</i> -dinasztiában (Kr. u. 1368–1644), a <i>taiji quan</i> alapítója
<i>Zhen, Shan, Ren</i>	Őszinteség, Könyörületesség, Elnézés Igazságosság, Jóságosság, Tolerancia

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
baoquan	paocsüan	paoch'üan
benti	pentí	pênt'i
bigu	píku	píku
chi	cse	ch'ih
Dafa	Tafa	Tafa
Dao	Tao	Tao
dao	tao	tao
de	tö	tê, teh
Fa	Fa	Fa
Falun	Falun	Falun
Falun Dafa	Falun Tafa	Falun Tafa
Falun Gong	Falun Kung	Falun Kung
fashen	fasen	fashên
fengshui	fengsuj	fêngshui
Fofa	Fofa	Fofa
futi	futi	fut'i
heshi	hosi	hêshih, hoshih
jieyin	csiejín	chiehyin
jingwen	csingven	chingwên
Lao-ce (Lao zi)	Lao-ce (Lao ce)	Lao tzû, Lao tze
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
liang liang xiang ji er lai	liang liang hsziang csi er laj	liang liang hsiang chi êrh lai
Nüwa	Nüva	Nüwa
qi	csi	ch'i
qigong	csikung	ch'ikung
shouyin	soujin	shouyin
xinxing	hszinhszing	hsinhsing
yin	jin	yin
Zhang Sanfeng	Csang Szanfeng	Chang Sanfêng
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chên, Shan, Jên
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun
zhuyouke	csujuko	chuyuk'ê, chuyuk'o

A német fordítás elkészült:		Utolsó – német – módosítás:	2008. 08. 19.
A magyar fordítás elkészült:	2009. 12. 17.	Utolsó – magyar – módosítás:	2024. 12. 26.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:
 Fa-Erklärung auf der Fa-Konferenz in der Schweiz
https://de.falundafa.org/buecher_online/other/Schweiz_1998.html
 Fa-Erklärung auf der Fa-Konferenz in der Schweiz (falundafa.org)

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Fálun Gong* és a *Zhuán Fálun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:
<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fálun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

¹ *Fá-magyarázat a szingapúri Fá-konferencián* – PDF: [Fá-magyarázat a szingapúri Fá-konferencián](#)

² Egy réteg égitesteknek a területe már nagyon nagy bennük. – az angol változat fordítása: Csak egy kozmikus test kiterjedése már rendkívül nagy.

³ A tudományt vehetjük példaként. – az angol változat fordítása: A világi tudományból vehetünk egy példát.

⁴ alapvető – az angol változat fordítása: elemi

⁵ csillagok – az angol változat fordítása: bolygók (a továbbiakban is)

⁶ Tisztázatlan körülmények között az anyagok hirtelen mozgó állapotban mutatkoznak meg – az angol változat fordítása: A körülmények egy furcsa kombinációja alatt lehet, hogy azok az anyagok, amik mozgásban vannak, hirtelen felfedik magukat

⁷ Ha az emberekig jut – az angol változat fordítása: Amikor odajut az emberi lények szintjéhez

⁸ „emberség”, „igazságosság”, „udvariasság”, „bölcesség”, „becsületesség” – az angol változat fordítása: jóindulat, hűség, illendőség, tanulás, megbízhatóság

⁹ Mindez a *Fán* keresztül nyilvánul meg, bezárólag az anyagok létezési alakjával és az anyagok létformájával; mind a *Fán* keresztül nyilvánul meg. – az angol változat fordítása: Ezek mind a *Fá* megnyilvánulásai. A *Fá* megnyilvánulásai közé tartozik az is, hogy az anyagi lények hogyan jelennek meg, és milyenek az anyagi létformák.

¹⁰ „tevékeny” cselekvés – az angol változat fordítása: szándékkal teli viselkedés

¹¹ hogy milyen sok értelme is lehet a szavaiknak – az angol változat fordítása: hogy a szavaik milyen ésszerűek

¹² nagy hangon – az angol változat fordítása: pimasz hozzáállással

¹³ *Zhuán Fálun* – a második kötetről van szó: *Zhuán Fálun II. kötet* – PDF: [Zhuán Fálun II. kötet](#)

¹⁴ a Holdat az ősi idők emberisége állította elő – A „*Zhuán Fálun II. kötet*” című könyv „*Fá-magyarázat Dayushanban*” részének az egyik bekezdésében van egy mondat ([PDF 9. oldal](#)): „Valójában a holdat történelem előtti emberek alkották meg, belül üreges.”

¹⁵ helyesen – az angol változat fordítása: gondosan

¹⁶ földgolyó idejéé – az angol változat fordítása: földgolyóé

¹⁷ Különböző körülmények között – az angol változat fordítása: A körülmények egy furcsa kombinációján keresztül

¹⁸ elválaszthatatlansága – az angol változat fordítása: folytonossága

¹⁹ emberi szerencsétlenség – az angol változat fordítása: ember okozta katasztrófák

²⁰ lásd a 19. végjegyzetet

²¹ a nagy megvilágosultak a saját tulajdonságaik szerint alkotják meg a világegyetemet – utalás a Mester egy mondatára a *Zhuán Fálun* című könyvben. A mondat a következő: „Minden Nagy Megvilágosult Lény a saját tulajdonságai és mértékei alapján építi fel a világegyetemet”, (*Zhuán Fálun* - 5. előadás - A téves utak gyakorlása)

²² akik magasán és ortodox módon ismerték fel – az angol változat fordítása: akik magas szinten és erényes törvényekhez világosodtak meg

²³ Egy párbeszéd az Idővel – egy cikk ([PDF 65.](#)) az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I” című gyűjteményből, 1997. 07. 03. ([PDF 72. oldal](#))

²⁴ erősítőszereket – a kínai változat fordítása: táplálékkiegészítőket

²⁵ lásd a 24. végjegyzetet

²⁶ „Ha a szint kétszer olyan magas, mint a tathágatáé, két szvasztika létezik.” – idézet a *Zhuán Fálun* című könyvből. Az ottani fordítás: „Ha a szintje kétszer akkora, mint a Tathágatáé, akkor két szvasztikája van”, (*Zhuán Fálun* - 5. előadás - [A Fálun ábra](#))

²⁷ *Fá-magyarázat a szingapúri Fá-konferencián* – PDF: [Fá-magyarázat a szingapúri Fá-konferencián](#)

²⁸ Senki sem léphet túl ezen – az angol változat fordítása: Senki sem kivétel

-
- ²⁹ az, hogy helyreigazítsam a *Fát*. – az angol változat fordítása: a *Fá*-helyreigazítás
- ³⁰ ezért kell helyreigazítani a *Fát* – az angol változat fordítása: ezért kell őket helyreigazítani a *Fával*
- ³¹ újra előállítottam – az angol változat fordítása: helyreállítottam
- ³² Na, igen! Hát már olyan földöntúli vagyok! – az angol változat fordítása: Én rendkívüli vagyok!
- ³³ száj – az angol változat fordítása: beszéd
- ³⁴ hontalanoknak – az angol változat fordítása: szerzeteseknek és apácáknak
- ³⁵ tevékeny – az angol változat fordítása: szándékos cselekedet
- ³⁶ FCKW (angol rövidítés: CFC) – klórozott, fluorozott szénhidrogéneket tartalmazó hűtőközeg, freontartalmú hűtőgáz
- ³⁷ gázt – az angol változat fordítása: gáznemű entitásokat
- ³⁸ lásd a 37. végjegyzetet
- ³⁹ kölcsönös hatás és ellenhatás – a szó szerinti fordítás: kölcsönös támogatás és gátlás
- ⁴⁰ égitestre – az angol változat fordítása: bolygóra (itt és a következő helyeken is)
- ⁴¹ kislány – a német és az angol változatban is női névmás szerepel
- ⁴² a lényének a változása – az angol változat fordítása: a lényegi változás
- ⁴³ Felismerés – egy cikk (PDF 6.) az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I” című gyűjteményből, 1995. június 14. (PDF 9. oldal)
- ⁴⁴ „néhány kevesek, egyik a másik után, az útra jutnak.” – idézet a következő *jingwen*-ből: Felismerés – egy cikk (PDF 6.) az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I” című gyűjteményből, 1995. június 14. (PDF 9. oldal). Az ottani fordítás: „egyik a másik után jutnak az útra”. (a német változatot újr fordították, ezért a különbség) Megjegyzés: néhány kevesek – sem a német, sem az angol fordításban nem szerepel. A *liang liang* értelmezése kissé más a német, illetve angol szövegben.
- ⁴⁵ *Fá*-magyarázat a szingapúri *Fá*-konferencián – PDF: *Fá*-magyarázat a szingapúri *Fá*-konferencián – A konferencia végén a Mester a következőt mondta: „Némelyek azt akarják, hogy csináljam meg a nagy kézmozdulatokat. (taps) Az erős taps tehát azt az óhajotokat mutatja, hogy ezt kellene csinálnom. Nem igaz? Jó! Megcsinálom számotokra a nagy kézmozdulatok egy sorát.” (PDF 32. oldal)
- ⁴⁶ ködöt – az angol változat fordítása: rejtélyt
- ⁴⁷ lásd a 46. végjegyzetet
- ⁴⁸ Mihelyt élénk lesz, a hétköznapi emberi oldalad teljesen passzív lesz. – az angol változat fordítása: és amint figyelmissé válik, teljesen az irányítja a hétköznapi emberi oldaladat.
- ⁴⁹ II. kötet – a második kötetről van szó: *Zhuán Fálun II. kötet* – PDF: *Zhuán Fálun II. kötet*
- ⁵⁰ a tengerben is léteznek emberek, hogy több fajtája létezik az embereknek. – A „*Zhuán Fálun II. kötet*” című könyv „*Fá*-magyarázat *Dayushanban*” részének az utolsó bekezdésében beszél erről a Mester (PDF 11. oldal): „A tengerben is léteznek emberek... a tengerfenéken éppenséggel léteznek emberek, és pedig több fajta ember.”
- ⁵¹ akik tulajdonképpen tengeralatti emberek – az angol változat fordítása: akik csak az óceán fenekéről való emberek
- ⁵² kishitűség – az angol változat fordítása: féltékenység
- ⁵³ már ahhoz vezethet, hogy a belsöm nagyon erősen fel és le mozog – az angol változat fordítása: sok nyugtalanságot okozhat a szívémben
- ⁵⁴ „*baouant*” végeztek – az angol változat fordítása: öklöbe szorították a kezüket a másik kézben
- ⁵⁵ a has jobb oldala előtt végeztek „*baouant*” – az angol változat fordítása: az öklüket a hasuk jobb elülső részéhez szorították
- ⁵⁶ a test oldalára hajoltak és csak könnyedén behajlították a térdüket – az angol változat fordítása: az öklüket a testük oldalához szorítják, és enyhén behajlítják a lábukat
- ⁵⁷ megnézzük – az angol változat fordítása: tanuljuk
- ⁵⁸ kézmozdulatok – *shouyin*
- ⁵⁹ nyelvjárásban levő mondattal – az angol változat fordítása: köznyelvi kifejezéssel